

หลักการศรัทธา

การศรัทธา คือ การศรัทธาต่ออัลลอฮฺ(ซ.บ) , บรรดามาลาอิกะฮฺ , บรรดาคัมภีร์ , บรรดาศาสนทูต , วันสิ้นโลก , และ
การศรัทธาต่อกฎศกาวะความดีและความชั่ว

อัลลอฮฺ(ซ.บ) ได้ทรงตรัสว่า

ความว่า “แต่ทว่า คุณธรรมนั้นคือ ผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮฺ(ซ.บ) และวันปรโลก และศรัทธาต่อมลาอิกะฮฺ ต่อบรรดาคัมภีร์
”และบรรดานะบีทั้งหลาย

(ซูเราะฮฺ อัลบะเกาะเราะฮฺ โองการที่ ๑๗๗)

และอัลลอฮฺ (ซ.บ) ได้ทรงตรัสอีกว่า

ความว่า “ทุกคนศรัทธาต่ออัลลอฮฺ(ซ.บ) และมลาอิกะฮฺของพระองค์ และบรรดาคัมภีร์ของพระองค์ (พวกเขากล่าวว่า)
(เราจะไม่แยกแยะระหว่างท่านหนึ่งท่านใด จากบรรดาอรุซูลของพระองค์” (ซูเราะฮฺ อัลบะเกาะเราะฮฺ โองการที่ ๒๘๕

และอัลลอฮฺ(ซ.บ) ได้ทรงตรัสอีกว่า

”ความว่า “ แท้จริงทุกๆสิ่งนั้น เราสร้างมันตามกำหนดของมัน

(ซูเราะฮฺ อัลเกาะมัร โองการที่ ๔๕)

(คัจจนะของท่านอรุซูล (ซ.บ

الإيمان أن تؤمن بالله وملائكته وكتبه ورسله واليوم الآخر وتؤمن بالقدر خيره وشره) رواه مسلم

ความว่า “การอีมานคือ การที่ท่านศรัทธาต่ออัลลอฮฺ (ซ.บ) และมลาอิกะฮฺ ของพระองค์ และบรรดาคัมภีร์ของพระองค์
(และอรุซูลของพระองค์ และวันปรโลก และศรัทธาต่อกฎกำหนดศกาวะความดีและความชั่ว” (รายงานโดย มุสลิม

การศรัทธานั้นต้องประกอบไปด้วย การกล่าวด้วยวาจา , ศรัทธาและเชื่อมั่นด้วยใจ , ประพฤติปฏิบัติด้วยกาย ซึ่งจะเพิ่มพูนด้วยการสวามิภักดิ์
.ภักดี และจะลดลงด้วยการฝ่าฝืนและการกระทำความป

อัลลอฮฺ (ซ.บ) ได้ทรงตรัสว่า

ความว่า “แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธานั้น คือ ผู้ที่มีอัลลอฮฺ(ซ.บ) ถูกกล่าวขึ้นแล้ว หัวใจของพวกเขาที่หวนเกรง
และเมื่อบรรดาโองการของพระองค์ถูกอ่านแก่พวกเขา โองการเหล่านั้นก็เพิ่มพูนความศรัทธาแก่พวกเขา และแต่พระเจ้าของพวกเขา
พวกเขาชอบ หมายถึง , คือบรรดาผู้ที่ดำรงไว้ซึ่งการละหมาดและส่วนหนึ่งจากสิ่งที่เราได้ให้บังจัยยังชีพแก่พวกเขา พวกเขาก็คือ
ชนเหล่านี้แหละพวกเขา คือ ผู้ศรัทธาอย่างแท้จริง โดยที่พวกเขาจะได้รับหลายชั้น ณ พระเจ้าของพวกเขา และจะได้รับการอภัยโทษ
”และบังจัยยังชีพอันมากมาย

(ซูเราะฮ์ อัลอันฟาถ์ โองการที่ ๒-๔)

และอัลลอฮ์(ซ.บ) ได้ทรงตรัสว่า

ความว่า “และผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์(ซ.บ) และมาลาอิกะฮ์ของพระองค์ และบรรดาคำกัร (และบรรดาการชุลของพระองค์และวันปรโลกแล้วไซร้แน่นอนเขาก็ได้หลงทางไปแล้วอย่างไกล” (ซูเราะฮ์ อันนิซาอฺ โองการที่ ๑๓๖

การศรัทธาด้วยวาจา นั้น เช่น การอ่านอัลกุรอาน การรำลึก การขอดูอา การบอกกล่าวในสิ่งที่ดีงาม ห้ามปรามและยับยั้งความชั่ว(การใส่ร้ายป้ายสี ... การนินทาว่าร้าย) และอื่นๆ

การศรัทธาด้วยใจนั้น เช่น การเชื่อมั่นต่อการเป็นเอกภาพของอัลลอฮ์(ซ.บ) ในการเป็นพระเจ้า ผู้ทรงสร้าง ผู้ทรงเนรมิต ผู้ซึ่งไว้แห่งการสักการะ ผู้ทรงไว้ซึ่งพระนามและคุณลักษณะอันสูงส่ง และต้องไม่สักการะผู้อื่นร่วมกับพระองค์อัลลอฮ์(ซ.บ) รวมไปถึงการนิยัต(เป้าหมายในการกระทำ) ซึ่งนิยามของอิมานนั้น ต้องครอบคลุม ถึงปฏิริยาทางใจ เช่น ความรักต่ออัลลอฮ์ (ซ.บ) ความเกรงกลัว การมุ่งหวังและมอบหมายต่อพระองค์ และอื่นๆ และนิยามของ

อิมานนั้นต้องครอบคลุมเช่นกัน กับการปฏิบัติด้วยกาย เช่น การละหมาด การถือศีลอด การญิฮาดในวิถีทางของอัลลอฮ์ (ซ.บ) และอื่นๆ

และอัลลอฮ์ (ซ.บ) ได้ทรงตรัสว่า

(ความว่า “และโองการต่างๆได้ถูกอ่านแก่พวกเขา ความศรัทธาของพวกเขาก็เพิ่มพูนขึ้น” (ซูเราะฮ์ อัลอันฟาถ์ โองการที่ ๒

และอัลลอฮ์(ซ.บ) ทรงตรัสอีกว่า

ความว่า “และพระองค์ทรงประทานความเยิบสงบลงมาในจิตใจของบรรดาผู้ศรัทธา เพื่อ พวกเขาจะได้เพิ่มพูนการศรัทธาให้กับการศรัทธา (ของพวกเขา” (ซูเราะฮ์ อัลฟัตฮฺ โองการที่ ๔

เมื่อใดการกักตุนและการเชื่อฟังของบ่าวต่อคำบัญชาอัลลอฮ์(ซ.บ) เพิ่มขึ้น อิมานก็จะเพิ่มพูนขึ้นด้วย และในเวลาเดียวกัน การละเมิดและฝ่าฝืนก็มีผลในทางลบต่ออิมานอีกเช่นกัน จะเห็นได้ว่าซีริกใหญ่ (การตั้งภาคี) หรือการกู่ฟูรนั้นทำลายรากฐานของการศรัทธา และถ้าหากว่าการฝ่าฝืนดังกล่าวอยู่ในระดับขั้นต่ำกว่านี้ก็จะมีความสมบูรณ์ของอิมานลดลง หม่นหมองและอ่อนแอลง . อัลลอฮ์(ซ.บ) ได้ทรงตรัสว่า

ความว่า “ แท้จริงอัลลอฮ์(ซ.บ) จะไม่ทรงอภัยการที่สิ่งหนึ่งถูกให้มีภาคีกับพระองค์ และพระองค์ทรงอภัยแก่สิ่งอื่นนอกเหนือจากนี้ (สำหรับผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์” (ซูเราะฮ์ อันนิซาอฺ โองการที่ ๑๑

และอัลลอฮ์(ซ.บ) ได้ทรงตรัสอีกว่า

ความว่า “พวกเขาสาบานต่ออัลลอฮฺ(ซ.บ) ว่า พวกเขามิได้พูดและแท้จริงพวกเขาได้พูด ซึ่งถ้อยคำแห่งการปฏิเสศ (และพวกเขาได้ปฏิเสศศรัทธาแล้วหลังจาก การเป็นมุสลิมของพวกเขา” (ซูเราะฮฺ อัดเตบะฮฺ อีโองการที่ ๑๔

ท่านนะบีมุฮัมมัด (ซ.ล) ได้ว่าจะว่า

(لا يزني الزاني حين يسرق ولا يسرق حين يسرق وهو مؤمن ولا يشرب الخمر حين يشرب وهو مؤمن) رواه البخاري ومسلم

ความว่า “ ผู้ที่ละเมิดประเวณีจะไม่ละเมิดในขณะที่เขาเป็นผู้ที่ศรัทธา (มุมิน) ผู้ที่ขโมยจะไม่ลักขโมยในขณะที่เขาเป็นผู้ที่ศรัทธา (ผู้ศรัทธาจะไม่ดื่มสุราในขณะที่เขาเป็นผู้ที่ศรัทธา” (รายงานโดย อิหม่ามบุคอรฺและมุสลิม

หลักศรัทธาข้อที่ ๑

(การศรัทธาต่ออัลลอฮฺ (ซ.บ

(การบรรลุถึงการศรัทธาต่ออัลลอฮฺ(ซ.บ (๑)

-: การศรัทธาต่ออัลลอฮฺ(ซ.บ)จะเป็นจริงได้ดังต่อไปนี้

ประการที่ ๑ ต้องศรัทธาว่า สรรพสิ่งทั้งมวลในโลกนี้ มีพระเจ้าเพียงองค์เดียว ซึ่งพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงสร้าง, ครอบครอง, ผู้ทรงบริหารจัดการ สิ่งต่างๆทั้งหมด ทั้งในเรื่องของการให้ปัจจัยยังชีพ (ริสกี) การให้ชีวิตและความตาย ,การให้คุณและโทษ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์เท่านั้น พระองค์คือผู้ตัดสินตามที่ทรงประสงค์ พระองค์จะทรงยกย่องและให้เกียรติแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และจะทรงขังความต่ำต้อยแก่ผู้ที่ทรงประสงค์ สรรพสิ่งทั้งหลายในเจ็ดชั้นฟ้าและเจ็ดชั้นดินนั้นอยู่ที่พระหัตถ์ของพระองค์ แท้จริงพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงอำนาจเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง ผู้ทรงรอบรู้ทั้งหมดโดยปราศจากการพึ่งพาสิ่งใดๆ กิจการทั้งหลายเป็นสิทธิของอัลลอฮฺ(ซ.บ)เท่านั้น ความดีทั้งหลายนั้นอยู่ที่พระหัตถ์ของพระองค์ (ใต้อำนาจและเดชานุภาพของพระองค์ทั้งสิ้น)ไม่มีหุ้นส่วนใดๆกับการกระทำของพระองค์ และไม่มีผู้ใดเหนือพระองค์ แต่ทว่า สิ่งถูกสร้างทั้งหมดไม่ว่าจะเป็นมวลมาลาอิกะฮฺ มนุษย์และญิน หรือสิ่งอื่นๆนอกจากอัลลอฮฺ(ซ.บ) ส่วนเป็นบ่าวของอัลลอฮฺ(ซ.บ) ทั้งสิ้น ทั้งหมดไม่สามารถที่จะเล็ดลอดออกจากการอิทธิบาท การครอบครอง และอำนาจของพระองค์ การกระทำของพระองค์จะไม่อยู่ในขอบเขตอันจำกัด คุณสมบัติพิเศษเหล่านี้ เป็นกรรมสิทธิ์เฉพาะพระองค์ เพียงผู้เดียวเท่านั้น .แท้จริงไม่มีการภาคีใดๆต่อพระองค์ ไม่มีผู้ใดเสมอเหมือนพระองค์ และไม่อนุญาตใ้บุคคลใดอ้างถึงคุณสมบัตินี้ดังกล่าวมาจากพระองค์

อัลลอฮฺ(ซ.บ) ได้ทรงตรัสว่า

ความว่า “มนุษย์เอ๋ย!จงเคารพอิบะดะฮ์ พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาซึ่งที่ทรงบังเกิดพวกเขา และบรรดาผู้ที่มาก่อนพวกเขา เพื่อว่า

พวกเขาจะเข้าเฝ้า . คือ ผู้ทรงให้แผ่นดิน เป็นที่นอนและฟ้าเป็นอาคารแก่พวกเขา และทรงให้น้ำหลังลงมาจากฟากฟ้า (และได้ทรงให้บรรดาผลไม้ออกมา เนื่องด้วยน้ำนั้น ทั้งนี้ เพื่อปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา” (ซูเราะฮฺ อัลบะเกาะเราะฮฺ อีโองการที่ ๒๑-๒๒

และอัลลอฮฺ(ซ.บ) ได้ทรงตรัสอีกว่า

ความว่า “จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ข้าแต่อัลลอฮฺ(ซ.บ) ผู้ทรงอภิสิทธิ์แห่งอำนาจทั้งปวง พระองค์นั้นจะทรงประทานอำนาจแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และจะทรงให้เกียรติแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และจะทรงยังความต่ำต้อยแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ ความดีทั้งหลายนั้นอยู่ที่พระหัตถ์ของพระองค์ (แท้จริงพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงอำนาจเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง” (ซูเราะฮฺ อาละอิมรอน โองการที่ ๒๖

และอัลลอฮฺ(ซ.บ) ได้ทรงตรัสว่า

ความว่า “และไม่ว่าสัตว์ตัวใดที่เหยียบอยู่ในแผ่นดินเว้นแต่เครื่องขี้พของมัน เป็นหน้าที่ของอัลลอฮฺ (ซ.บ) และอัลลอฮฺ(ซ.บ) (ทรงรู้ที่พนักของมัน ทุกสิ่งทุกอย่างอยู่ในบรรทัดอันชัดแจ้ง” (ซูเราะฮฺ ฮุด โองการที่ ๖

และอัลลอฮฺ(ซ.บ) ได้ทรงตรัสอีกว่า

ความว่า “ การสร้างและกิจการทั้งหลาย ล้วนเป็นสิทธิของอัลลอฮฺ(ซ.บ) เท่านั้น มหาบริสุทธิ์แก่อัลลอฮฺ(ซ.บ) ผู้ทรงเป็นพระเจ้าแห่งสากลโลก ” (ซูเราะฮฺ อัลอะฮฺรอฟ โองการที่ ๕๔

ประการที่ ๒ ต้องศรัทธาต่อการเป็นเอกภาพในพระนามทั้งดงามซึ่ง และคุณลักษณะอันสมบูรณ์ ซึ่งพระองค์ได้ทรงตรัสบอกถึงพระนาม (และคุณลักษณะผ่านทางกัมภีร์ของพระองค์ และ ฮาดิษของท่านะบีมุฮัมมัด (ซ.ล

อัลลอฮฺ(ซ.บ) ได้ทรงตรัสว่า

ความว่า “ และอัลลอฮฺ(ซ.บ) นั้นมีบรรดาพระนามอันสวยงาม ดังนั้นพวกเจ้า จงเรียกร้องหาพระองค์ด้วยกับพระนามเหล่านั้นเถิด และจงปล่อยบรรดาผู้ที่ทำให้เถิดในพระนามของพระองค์เถิด พวกเขเหล่านั้น จะถูกตอบแทนในสิ่งที่พวกเขากระทำ” (ซูเราะฮฺ อัลอะฮฺรอฟ (โองการที่ ๑๘๐

(ดังจะจนของท่านรอซูล (ซ.ล

(إن لله تسعة وتسعين اسما من أحصاها دخل الجنة وهو وتر يحب الوتر { رواه البخاري ومسلم

ความว่า “ พระนามของอัลลอฮฺ (ซ.บ) เก้าสิบเก้าด้วยกัน ผู้ใดท่องจำ(๑) เขาผู้นั้นก็จะเข้าสู่สวนสวรรค์ และอัลลอฮฺ(ซ.บ) (นั้นทรงหนึ่งเดียว(เอกะ)และ ทรงพอพระทัย ในความเป็นที่(ไร้คู่)” (รายงาน โดย อิหม่าม บุคอรี และมุสลิม

การศรัทธาข้อนี้ขึ้นอยู่กับหลักสำคัญ ๒ ประการด้วยกัน

พระองค์อัลลอฮฺ(ซ.บ) นั้นทรงไว้ซึ่งพระนามที่สวยงาม และคุณลักษณะที่สูงส่ง อันได้บ่งบอกถึงคุณลักษณะที่สมบูรณ์ของพระองค์ (๑)

โดยปราศจากข้อบกพร่องใดๆ และไม่มีสิ่งใดมาเสมอเหมือน หรือมีส่วนร่วมกับพระองค์ในสิ่งดังกล่าว อย่างเช่นพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงเป็น ซึ่งได้บ่งบอกถึงคุณลักษณะการมีชีวิต ที่จำเป็นต้องได้รับการยืนยันว่า พระองค์ทรงมีชีวิต ที่สมบูรณ์และถาวร (الحی) (ซ.บ) ไม่มีการสูญหายไป. เทียบพร้อมไปด้วยคุณลักษณะอันสมบูรณ์แบบ พระองค์ทรงดั้งเดิม และไร้ซึ่งการพินาศ

อัลลอฮฺ(ซ.บ) ได้ทรงตรัสว่า

ความว่า “พระองค์อัลลอฮฺ(ซ.บ) คือไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ผู้ทรง ทรงมีชีวิตที่สมบูรณ์ โดยที่การว่างนอน
(การนอนไม่มาจับต้องพระองค์” (ซูเราะฮฺ อัลบะเกาะเราะฮฺ โองการที่ ๒๕๕

แท้จริงอัลลอฮฺ (ซ.บ) ทรงบริสุทธิปราศจากคุณลักษณะที่บกพร่อง และมีข้อตำหนิอย่างสิ้นเชิง เช่น การหลับนอน ความอ่อนแอ (๒)
ความไม่เขลา

หมายความว่า สามารถท่องจำและนับพระนามของอัลลอฮฺ(ซ.บ) ทั้งหมด พร้อมเข้าใจซึ่งความหมาย อันถูกต้อง -(๑)
และปฏิบัติอย่างเคร่งครัดตามใจความ ซึ่งสอดคล้องตามความประสงค์ของอัลลอฮฺ (ซ.บ)ในพระนามนั้นๆ และใช้เป็นสื่อ ในการขอคูดอฮฺ
(การขอพรต่อพระองค์

การอธรรม และอื่นๆ และเช่นเดียวกัน อัลลอฮฺ (ซ.บ)นั้น พระองค์ทรงปราศจากความคล้ายคลึง กับบรรดาสัตว์ที่ถูกสร้างทั้งหมด
ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปฏิเสธ ในสิ่งที่พระองค์ทรงปฏิเสธ ต่อตัวเอง และรอซูลของพระองค์ได้ปฏิเสธ รวมถึงการยึดมั่นว่า
พระองค์ทรงมีคุณลักษณะที่สมบูรณ์ ซึ่งตรงกันข้ามกับสิ่งที่พระองค์ได้ทรงปฏิเสธ

เมื่อเราปฏิเสธการว่างนอน และการนอนหลับของอัลลอฮฺ(ซ.บ)แล้ว จำเป็นจะต้องยืนยันคุณลักษณะการดำรงของอัลลอฮฺ (ซ.บ)
อย่างสมบูรณ์ เช่นเดียวกันนี้ในทุกๆการปฏิเสธ อัลลอฮฺ(ซ.บ) จากคุณลักษณะที่บกพร่อง
จำเป็นต้องยืนยันถึงคุณลักษณะที่ตรงกันข้ามกับข้อบกพร่องนั้นและพระองค์นั้นผู้ทรงมีความสมบูรณ์ เหนืออื่นใด

อัลลอฮฺ(ซ.บ) ได้ทรงตรัสว่า

(ความว่า “ไม่มีสิ่งใดมาเสมอเหมือนพระองค์ และพระองค์ทรงได้ยืน ทรงเห็น ” (ซูเราะฮฺ อัลฮุรอ โองการที่ ๑๑

อัลลอฮฺ(ซ.บ) ได้ทรงตรัสอีกว่า

(ความว่า “และพระเจ้าของเจ้านั้น ไม่ทรงอธรรมดื้อต่อปวงบ่าวของพระองค์ (ซูเราะฮฺ ฟุศสิลัต โองการที่ ๔๖

อัลลอฮฺ(ซ.บ) ได้ทรงตรัสอีกว่า

ความว่า “และอัลลอฮฺ(ซ.บ)นั้น ไม่มีสิ่งใดในชั้นฟ้าและแผ่นดิน จะทำให้พระองค์ทรงหมดความสามารถไปได้ แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้
(ผู้ทรงอนุภาพเสมอ ” (ซูเราะฮฺ ฟาฎิร โองการที่ ๔๔

อัลลอฮฺ(ซ.บ) ได้ทรงตรัสอีกว่า

(ความว่า “และพระเจ้าของเจ้ามีทรงหลงลืมสิ่งใดเลย” (ซูเราะฮฺ มَرْยَم โองการที่ ๖๔

การศรัทธาต่อพระนามของอัลลอฮฺ(ซ.บ), คุณลักษณะ และการกระทำนั้น เป็นทางหนึ่ง เดียวเท่านั้นที่จะนำไปสู่
การรู้จักและทำอิบาดะห์ต่ออัลลอฮฺ(ซ.บ) ทั้งนี้เพราะพระองค์นั้น ทรงเร้นลับจากการมองด้วยตาเปล่าของสิ่งต่างๆ ในโลกอุญยานี้

ถึงกระนั้นพระองค์ก็ได้ทรงเปิดประตูแห่งความรู้ การศึกษาค้นคว้า
ซึ่งมนุษย์สามารถที่จะรู้จักพระเจ้าและทำการสักการะต่อพระองค์ได้อย่างถูกต้อง
แท้จริงผู้สักการะนั้นจะกราบไหว้บูชาในสิ่งที่มองเห็น และผู้ปฏิเสธจะกราบไหว้สิ่งที่ไม่มีตัวตน
และผู้ที่ชอบเปรียบเทียบจะกราบไหว้รูปปั้น แต่มุสลิม(ผู้ศรัทธา) จะทำการสักการะต่ออัลลอฮฺ(ช.บ) ผู้ทรงเอเคะ ทรงเป็นที่พึ่ง ผู้ทรงไม่ประสูติ
และไม่ทรงถูกประสูติ และไม่มีผู้ใดเสมอเหมือนพระองค์

:- การศรัทธามั่นต่อพระนามของพระองค์ อันสูงงามนี้ ควรคำนึงถึงประเด็นต่างๆต่อไปนี้

ต้องศรัทธามั่นต่อพระนามของอัลลอฮฺ (ช.บ) ที่มีปรากฏอยู่ในคำกัร้อลกุรอาน และซุนนะห์ของท่านรอซูล (ช.ล) โดยไม่เพิ่มเติม (1)

หรือตัดทอน

อัลลอฮฺ(ช.บ) ได้ทรงตรัสว่า

ความว่า “พระองค์คืออัลลอฮฺ(ช.บ) ซึ่งไม่มีพระเจ้าอื่นใด (ที่ถูกรับผิดชอบโดยที่ขงแท้) นอกจากพระองค์ ผู้ทรงอำนาจสูงสุด ผู้ทรงบริสุทธิ
ผู้ทรงความสันติสุข ผู้ทรงคุ้มครองการศรัทธา ผู้ทรงปกป้องรักษาความปลอดภัย ผู้ทรงอำนาจยิ่งผู้ทรงปราบให้เรียบร้อย ผู้ทรงความยิ่งใหญ่
(มหาบริสุทธิ์แต่อัลลอฮฺ ให้พ้นจากสิ่งที่พวกเขาตั้งภาคีต่อพระองค์” (ซูเราะฮฺ อัลอิซหฺร โองการที่ ๒๓

(และได้มีปรากฏในฮาดีษของท่านรอซูล (ช.ล

(أن النبي صلى الله عليه وسلم سمع رجلا يقول : اللهم اني أسئلك بأن لك الحمد لا إله إلا أنت المنان بديع السموات
والأرض ياذاالجلال والإكرام يا الحي يا القيوم . فقال النبي صلى الله عليه وسلم : أتدرون بما دعا الله ؟ قالوا: الله ورسوله
أعلم ، قال : والذي نفسي بيده لقد دعاالله باسمه الأعظم الذي إذا دعي به أجاب وإذا سئل به أعطى) رواه أبو داود وأحمد

ความว่า “ ท่านได้ยินชาวคนหนึ่งกล่าวว่าโอ้อัลลอฮฺ(ช.บ) ข้าพระองค์ขอวิงวอน โดยการสรรเสริญทั้งหมดเป็นกรรมสิทธิ์แห่งพระองค์
ผู้ซึ่งไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ผู้ทรงมอบสิ่งที่ดี ผู้ทรงเนรมิตชั้นฟ้าและแผ่นดิน โอ้! พระเจ้าผู้ไว้ซึ่งความสูงส่ง และความมีเกียรติ
ผู้ไว้ซึ่งชีวิต และการดำรงพระองค์เอง ท่านนะบีก็กล่าวว่า “พวกท่านรู้ไหมว่า ชายผู้นี้ใช้สิ่งใดเป็นสื่อขออุอาต้ออัลลอฮฺ(ช.บ)?
บรรดาขอฮาบะห์ ก็ตอบว่า อัลลอฮฺ(ช.บ) และรอซูลของพระองค์คือมูรฺดีที่สุด. ท่านนะบี(ช.ล) ก็ตอบว่า : ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ(ช.บ)
ผู้ซึ่งตัวฉันนี้เป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ ชายผู้นี้ได้วิงวอนต่ออัลลอฮฺ(ช.บ) โดยใช้พระนามของพระองค์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด
ซึ่งหากพระองค์ได้รับการวิงวอนโดยพระนามนี้แล้ว พระองค์ก็จะตอบรับ และหากพระองค์ได้รับการร้องขอด้วยพระนามนี้
(พระองค์ก็จะทรงประทานให้” (รายงานโดย อาบูดาอูด และ อิหม่าม อัยมัด

การศรัทธาว่า อัลลอฮฺ(ช.บ) คือ ผู้ทรงตั้งชื่อนี้แก่พระองค์เอง โดยไม่มีผู้ใดตั้งให้กับพระองค์ พระองค์ทรงยกย่องพระองค์เอง (2)

โดยใช้พระนามต่างๆนี้ ซึ่งไม่ใช่สิ่งแปลกใหม่แต่อย่างใด

การศรัทธาว่า พระนามของอัลลอฮฺ(ช.บ)อันสูงส่งนี้ เป็นสิ่งบ่งชี้ถึงความหมายอันสมบูรณ์ที่สุด (3)

ซึ่งปราศจากความบกพร่องใดๆทั้งหมด ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องศรัทธาต่อ ความหมายดังกล่าว นี้
เหมือนกับที่จำเป็นต้องศรัทธามั่นในพระนามของพระองค์

จำเป็นต้องให้เกิดจิตต่อพระนามของอัลลอฮฺ(ช.บ) และไม่ปฏิเสธความหมายของพระนามเหล่านั้น โดยไม่ตี ความหมายเบี่ยงเบน (4)

จากความหมายดั้งเดิม

เราจะต้องศรัทธาต่อสิ่งที่ พระนามต่างๆได้บ่งชี้ไว้หรือเป็นผลพวงมาจากพระนามนี้ (5)

อัลลอฮ์) (السميع) (เพื่อความกระจ่างในความหมายของประเด็นทั้งห้าที่ผ่านมา ขอยกตัวอย่างดังกล่าว ด้วยพระนามของอัลลอฮ์(ซ.บ
:ผู้ทรงได้ยิน) โดยต้องคำนึงถึงหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(นี่ เป็นพระนามหนึ่งของพระองค์ เนื่องจากได้ปรากฏอยู่ในอัลกุรอานและฮาดิษของรอซูล(ซ.ล (السميع) ต้องศรัทธาว่า (1

(السميع) ต้องศรัทธาว่า อัลลอฮ์(ซ.บ)ทรงขนานนามพระองค์เองว่า (2

และพระองค์ได้ทรงตรัสถึงพระนามของพระองค์นามนี้และประทานลงมาในคัมภีร์ของพระองค์

(นี่มีความหมายบอกถึงการได้ยินของพระองค์ ซึ่งเป็นคุณสมบัติหรือคุณลักษณะหนึ่งของอัลลอฮ์ (ซ.บ (السميع) ต้องศรัทธาว่า (3

โดยไม่มี การตีความเบี่ยงเบน (السميع) ต้องให้เกียรติต่อคุณลักษณะการได้ยิน ของพระองค์ ซึ่งมีความหมายมาจาก (4

หรือปฏิเสธการยอมรับในคุณลักษณะนี้

ต้องศรัทธาว่า อัลลอฮ์(ซ.บ) นั้นทรงได้ยินทุกสิ่ง เสียงทุกชนิดทุกประเภท และสืบเนื่องจากสิ่งดังกล่าว (5

จึงต้องศรัทธาต่อการติดตามเผ่าดูและควบคุมของอัลลอฮ์(ซ.บ) ด้วย จะต้องมีความกลัว และเกรงต่อพระองค์ และต้องเชื่อมั่นว่า อัลลอฮ์(ซ.บ)

นั้น ไม่มีความลับใดๆสำหรับพระองค์

ส่วนการศรัทธา ในคุณลักษณะอันสูงส่งของอัลลอฮ์(ซ.บ) นั้น ควรคำนึงถึงสิ่งต่างๆต่อไปนี้

จะต้องศรัทธาและยืนยันว่า คุณลักษณะทั้งหมดที่ปรากฏอยู่ในอัลกุรอานและฮาดิษ เป็นคุณลักษณะของอัลลอฮ์(ซ.บ)อย่างแท้จริง . 1

โดยไม่มี การตีความเบี่ยงเบนหรือ ปฏิเสธ การยอมรับแต่อย่างใด

จะต้องศรัทธาอย่างเด็ดขาด ว่า อัลลอฮ์(ซ.บ) นั้น ทรงไว้ซึ่งคุณลักษณะแห่งความสมบูรณ์ทั้งปวง ทรงบริสุทธิ์และปราศจากลักษณะที่ด้อย . 2

และความบกพร่องทั้งหมด

ไม่เปรียบเทียบคุณลักษณะของอัลลอฮ์ (ซ.บ) กับลักษณะของมัก ลีค (สิ่งที่ถูกอัลลอฮ์(ซ.บ)สร้างขึ้น) เพราะอัลลอฮ์(ซ.บ) นั้น . 3

ไม่มีสิ่งใดจะมาเหมือนกับพระองค์ ทั้งในคุณลักษณะและการกระทำ อัลลอฮ์(ซ.บ) ทรงตรัสว่า

(ความว่า “ ไม่มีสิ่งใดเสมอเหมือนพระองค์และพระองค์ เป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงเห็น ” (ซูเราะฮ์ อังซุรอ โองการที่ ๑๑

ต้องมั่นใจว่า ไม่มีใครสามารถล่วงรู้ ได้ถึงแก่นแท้แห่งคุณลักษณะ ของอัลลอฮ์(ซ.บ) ได้ นอกจากพระองค์เพียงพระองค์เดียวเท่านั้น . 4

จะต้องศรัทธาต่อผลพวงที่สืบเนื่องมาจากการศรัทธาต่อคุณลักษณะดังกล่าวข้างต้นด้วย ทั้งในด้านที่เกี่ยวโยงกับการทำอิบาดะห์ . 5

(الاستواء) (และเช่นเดียวกัน เพื่อความกระจ่างแจ้งในประเด็นต่างๆทั้งห้า ข้างต้น ขอยกตัวอย่าง คุณลักษณะหนึ่งของอัลลอฮ์(ซ.บ

การสถิตยู่บนบัลลังก์ของพระองค์ โดยคำนึงถึงกฎเกณฑ์ทั้ง ๕ ประเด็นที่ผ่านมาดังต่อไปนี้

จะต้องศรัทธาและยืนยันต่อการสถิตยู่อยู่ บนบัลลังก์ของอัลลอฮ์ (ซ.บ) เนื่องจากได้ปรากฏอยู่ในหลักฐานอัลกุรอาน . 1

ดังอัลลอฮ์(ซ.บ) ได้ทรงตรัสว่า

(ความว่า “ผู้ทรงกรุณาปรานี ทรงสถิตยู่อยู่บนบัลลังก์” (ซูเราะฮ์ ฎอฮา โองการที่ ๕

ต้องศรัทธาและยืนยันต่อคุณลักษณะ การสถิตยู่อยู่บนบัลลังก์ของพระองค์อย่าง สมบูรณ์ และคู่ควรกับความยิ่งใหญ่แห่งพระองค์ . 2

ซึ่งหมายถึง การอยู่เหนือบัลลังก์ของพระองค์เป็นสิ่ง ที่แท้จริง เหมาะสมกับความยิ่งใหญ่และสูงส่งของพระองค์

ไม่เปรียบเทียบ คุณลักษณะการสถิตยบนบัลลังก์ของอัลลอฮฺ(ซ.บ) กับการอยู่บนที่สูง ของมัลลิก เพราะอัลลอฮฺ(ซ.บ) . ๓
นั้น ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องพึ่งบัลลังก์ แต่มัลลิกนั้น ต้องพึ่งสิ่งหนึ่งสิ่งใดมารองรับ จึงจะคงอยู่บนที่สูงได้ ดังที่อัลลอฮฺ(ซ.บ) ได้ทรงตรัสว่า

(ความว่า “ ไม่มีสิ่งใดเสมอเหมือนพระองค์ และพระองค์เป็นผู้ทรงได้ขึ้นผู้ทรงเห็น ” (ซูเราะฮฺ อัซซุรอ โอองการที่ ๑๑

ต้องไม่วิพากษ์วิจารณ์ถึงวิธีการสถิตยเหนือบัลลังก์ของอัลลอฮฺ(ซ.บ) ว่า จะเป็นไปในรูปแบบใด หรือมีลักษณะเช่นใด เพราะสิ่งดังกล่าวนี้ . ๔

ที่ไม่มีผู้ใดล่วงรู้ได้ นอกจากอัลลอฮฺ (ซ.บ) เพียงพระองค์เดียว (الغيب) เป็นเรื่องเร้นลับ

ต้องศรัทธาต่อผลพวงที่สืบเนื่องมาจากการยอมรับในความยิ่งใหญ่ และสูงส่ง อันคู่ควรกับอัลลอฮฺ (ซ.บ) ซึ่งบังชี้ถึงการที่พระองค์ . ๕

..ทรงอยู่เหนือมัลลิกทั้งมวล ทุกสิ่งทุกอย่างต้องมุ่งตรงสู่พระองค์ในเบื้องบน ดังคำสรรเสริญของผู้ที่ละหมาดในขณะที่สujud

{ سبحان ربي الأعلى }

”ความว่า “มหาบริสุทธิ์ พระผู้เป็นเจ้าของฉัน ผู้ทรงอยู่เหนือทุกสิ่งทั้งปวง

ประการที่๓. ต้องศรัทธาว่า อัลลอฮฺ(ซ.บ) คือ พระเจ้าเพียงพระองค์เดียวที่ควรแก่การได้รับการเคารพสักการะ

โดยไม่มีภาคีใด ๆ ร่วมกับพระองค์

อัลลอฮฺ (ซ.บ) ทรงตรัสว่า

ความว่า “และโดยแน่นอน เราได้ส่งรอสูลมาในทุกประชาชาติ(โดยบัญญัติว่า)

(พวกท่านจงเคารพสักการะอัลลอฮฺ(ซ.บ) และจงหลีกเลี่ยงให้ห่างจากพวกเจ็ด...” (ซูเราะฮฺ อันนะหฺลุ โอองการที่ ๓๖

และไม่มีรอสูลท่านใดที่ถูกส่งไปยังประชาชาติของพวกเขา นอกเสียจากพวกเขาต่างเรียก ร้องไปผู้ดำรงของอัลลอฮฺ(ซ.บ)

สิ่งที่พระองค์ทรงตรัสอีกว่า

ความว่า “จงเคารพสักการะอัลลอฮฺ(ซ.บ)เถิด ไม่มีผู้ควรได้รับการเคารพสักการะสำหรับพวกท่านอีกแล้วอื่นจากพระองค์...” (ซูเราะฮฺ

(อัลอะอฺรอฟ โอองการที่ ๕๔

และอัลลอฮฺ(ซ.บ) ทรงตรัสว่า

ความว่า “และพวกเขามิได้ถูกบัญญัติให้กระทำการอื่นใด นอกจากเพื่อเคารพสักการะอัลลอฮฺ (ซ.บ) เป็นผู้มีเจตนาบริสุทธิ ในการสักการะต่อพระองค์

(เป็นผู้ที่อยู่ในแนวทางที่เที่ยงตรง....” (ซูเราะฮฺ อัลบะยอินะฮฺ โอองการที่ ๕

และดังมีปรากฏในบันทึกของอิหม่ามบุคอรฺ และมุสลิม ซึ่งท่านรอสูล(ซ.ล) ได้กล่าวกับท่านมูอาฮ อิบนิ ญะบัล(ร.ฎ)ว่า

(أتدري ما حق الله على العباد وما حق العباد على الله . قلت : الله ورسوله أعلم . قال : حق الله على العباد أن يعبدوه ولا يشركوا به شيئاً وحق العباد على الله ألا يعذب من لا يشرك به شيئاً)

ความว่า “ ท่านรู้ไหมว่า สิทธิใดที่อัลลอฮฺ(ซ.บ) ทรงพึงมีเหนือบ่าวของพระองค์และสิทธิใดที่บ่าวพึงได้รับจากอัลลอฮฺ(ซ.บ) ? ท่านมูอาฮ

ก็ตอบว่า: อัลลอฮฺ (ซ.บ) และรอสูลของพระองค์นั้นย่อมรู้ดีที่สุด , ท่านรอสูลก็กล่าวว่า: สิทธิของอัลลอฮฺ(ซ.บ)

ที่ทรงฟังมีเนื้อหาว่าของพระองค์ คือ การที่บ่าวของเขาคือต้องสักการะพระองค์เพียงพระองค์เดียวและไม่สักการะสิ่งอื่นเป็นส่วนร่วมกับพระองค์, ”(ส่วนลัทธิที่บ่าวฟังได้รับจากอัลลอฮฺ(ซ.บ) คือการที่พระองค์จะไม่ทรงลงโทษผู้ใดก็ตามที่ไม่ภาคีสิ่งใดกับพระองค์ในการสักการะ(อบาจะห์ พระเจ้าที่แท้จริงนั้น คือ ผู้ที่หัวใจทั้งหลาย(มวลมนุษย์และญิน) ขอมงานนอบน้อมภักดี ผู้ซึ่งไว้แห่งความรักอันสิ้นเปี่ยมเหนืออื่นใด ผู้หนึ่งเดียวเท่านั้น ควรแก่การกลัวและยำเกรง ผู้ซึ่งมีความสามารถ และอำนาจ อันมหาศาล การเรียกร้องขอความช่วยเหลือ การไว้ซึ่งที่พึ่งและความหวัง ต่อเขาแล้ว ข่อมเพียงพอและเกินพอ อัลลอฮฺ(ซ.บ) ได้ทรงตรัสว่า

ความว่า “เช่นนั้นแหละ เพราะว่าอัลลอฮฺ(ซ.บ) คือผู้ทรงสร้าง และแท้จริงสิ่งที่พวกเขาวิงวอนขออื่นจากพระองค์นั้นมันเป็นที่ (และแท้จริงอัลลอฮฺ พระองค์เป็นผู้ทรงสูงส่งยิ่งใหญ่...” (ซูเราะฮฺ อัลฮัจญ์ โองการที่ ๖๒ . (สิ่งที่ได้กล่าวมานี้ คือ พฤติกรรมของบ่าวในการให้ความเป็นเอกภาพต่ออัลลอฮฺ(ซ.บ (ความสำคัญต่อการให้เอกภาพต่ออัลลอฮฺ(ซ.บ

-: ความสำคัญของการให้เอกภาพต่ออัลลอฮฺ(ซ.บ) จะปรากฏอย่างชัดเจนในกรณีต่อไปนี้ การให้เอกภาพต่ออัลลอฮฺ(ซ.บ) คือ จุดเริ่มต้น, เป้าหมาย, และบันปลายของศาสนา . ๑ . ซึ่งเป็นข้อเรียกร้องเชิงชวนของบรรดาศาสนาทุกแห่งหมด

เนื่องจากการให้เอกภาพต่ออัลลอฮฺ(ซ.บ)นี้เองพระองค์ ได้ทรงสร้าง สรรพสิ่งทั้งมวล ทรงแต่งตั้งศาสนทูตเพื่อการเผยแผ่ ทรง ประทาน คำ กิรี ลง มา เพื่อขึ้นชั้นถึงความจริง และด้วยเหตุผลนี้เอง มวลมนุษย์ได้แตกแยกและแบ่งออกเป็นผู้ศรัทธาและ ผู้ปฏิเสธ ผู้มีโชคและอากัฟ การให้เอกภาพต่ออัลลอฮฺ (ซ.บ) . ๓ เป็นความจำเป็นอันดับแรกที่มีสลิมจะต้องปฏิบัติและเป็นสิ่งแรกที่ถือเป็นข้อบังคับสำหรับผู้ที่จะเข้าสู่ศาสนาอิสลาม .และเป็นสิ่งสุดท้ายที่จะต้องจบชีวิตลง (การเข้าถึง-บรรลุถึงการให้เอกภาพต่ออัลลอฮฺ(ซ.บ

คือ การให้เอกภาพต่ออัลลอฮฺ(ซ.บ) นั้นด้วยความบริสุทธิ์และปราศจากการตั้งภาคี การอุทิศกรรม(ประคิษฎุใหม่) หรือการฝ่าฝืนและกระทำการ ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็น ๒ ระดับด้วยกัน , ระดับที่จำเป็น(วาญิบ) และระดับที่สมบูรณ์

-: การให้เอกภาพต่ออัลลอฮฺ (ซ.บ) ในระดับที่จำเป็นนั้น ต้องประกอบด้วย ๑ ประการต่อไปนี้ การให้เอกภาพต่ออัลลอฮฺ(ซ.บ) นั้นต้องมาจากการเจตนาที่บริสุทธิ์และปราศจากการตั้งภาคี . ๑

(عبد)การให้เอกภาพต่ออัลลอฮฺ(ซ.บ) นั้น ต้องปราศจากการอุทิศกรรมต่างๆ . ๒ .ที่จะมาบั่นทอนความสมบูรณ์ในการให้เอกภาพต่อพระองค์

.การให้เอกภาพต่ออัลลอฮฺ(ซ.บ) นั้นต้องปราศจากการฝ่าฝืนและกระทำการซึ่งมีผลต่อผลบุญที่จะได้รับในการให้เอกภาพลดน้อยลง . ๓

ส่วนการให้เอกภาพต่ออัลลอฮฺ(ซ.บ) ในระดับที่สมบูรณ์ คือ การปฏิบัติสิ่งที่ศาสนาส่งเสริมและสนับสนุนเป็นพิเศษ ดังเช่นตัวอย่างต่อไปนี้

การบรรลุถึงระดับคุณธรรมอันสูง . ๑

การเข้าถึงระดับการศรัทธาที่มั่นคง . ๒

(การบรรลุถึงความอดทนขั้นสูงสุด ทั้งนี้โดยการไม่ร้องทุกข์ต่อสิ่งอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ (ซ.บ) . ๓

(การเข้าถึงระดับ การไม่ขอความช่วยเหลือหรือพึ่งพาสิ่งอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์(ซ.บ) . ๔

การบรรลุหรือเข้าถึงระดับการมอบหมายต่ออัลลอฮ์ (ซ.บ) อันสมบูรณ์ โดยละเว้นสิ่งที่ศาสนานูมีดีบางประการ เช่น การเสกเป่า . ๕

(หรือการใช้เหล็กรอนนาม ในสภาวะที่ได้มอบหมายต่ออัลลอฮ์ (ซ.บ

. การเข้าถึงระดับขั้นสูงสุดของความรักที่มีต่ออัลลอฮ์(ซ.บ) ด้วยการปฏิบัติในสิ่งที่เป็นสุนัต . ๖

ฉะนั้นผู้ใดที่เข้าถึงการให้ออกภาพต่ออัลลอฮ์(ซ.บ) ในลักษณะข้างต้น และปราศจากการตั้งภาคี

แน่นอนเขาต้องปลอดภัยจากการถูกลงโทษอย่างถาวรในขุมนรก

ส่วนผู้ที่ไร้การตั้งภาคีทุกประเภทและห่างไกลจากการกระทำความบาปและการฝ่าฝืน

เขาจะได้รับความปลอดภัยและการคุ้มครองอย่างสมบูรณ์ที่สุดในโลกคุณาและอาภิรเราะห์

อัลลอฮ์(ซ.บ) ทรงตรัสว่า

ความว่า “แท้จริงอัลลอฮ์(ซ.บ) จะไม่ทรงลงโทษให้แก่การที่สิ่งหนึ่งจะถูกให้มีภาคี ขึ้นแก่พระองค์ และพระองค์จะทรงลงโทษให้แก่สิ่งอื่นจากนั้นสำหรับผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และผู้ใดให้มีภาคีขึ้นแก่อัลลอฮ์(ซ.บ) แล้ว

(แน่นอนเขาก็ได้อุปโลกน์บาปกรรมอันใหญ่หลวงขึ้น” (ซูเราะฮ์ อันนิซาอ์ โองการที่ ๔๘

ความว่า “บรรดาผู้ที่ศรัทธาโดยที่มีได้ให้การศรัทธาของพวกเขาปะปนกับการอธรรม นั้น

(ชนเหล่านี้แหละพวกเขาจะได้รับความปลอดภัยและพวกเขาถือผู้ที่รับเอาคำแนะนำไว้” (ซูเราะฮ์ อัลอันอาม โองการที่ ๘๒

(الشرك) การตั้งภาคี

การตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ แบ่งออกเป็น ๓ ประเภทด้วยกัน

ซึ่งเป็นสิ่งตรงกันข้ามกับการให้ออกภาพต่ออัลลอฮ์(ซ.บ) ซึ่งอัลลอฮ์(ซ.บ) (الشرك الأكبر) ชิริกใหญ่ . ๑

จะไม่ทรงลงโทษในความคิดนี้นอกจาก จะต้องขอลุแกโทษต่อพระองค์ ซึ่งหากผู้ใดจงชีวิตลงในสภาพที่มีชิริกนี้ เขาจะถูกลงโทษในขุมนรกอย่างแสนสาหัสและทรมานยิ่ง การชิริกประเภทนี้ ก็คือ การตั้งภาคี ต่ออัลลอฮ์(ซ.บ) ในการทำอิบาดะห์ (การเคารพภักดี). โดยกราบไหว้อัลลอฮ์(ซ.บ)ร่วมกับสิ่งอื่น เรียกร้องขอความช่วยเหลือจากสิ่งอื่นเสมอเหมือนกับการขอจากอัลลอฮ์ (ซ.บ) และ .อื่นๆในทำนองเดียวกัน

อัลลอฮ์(ซ.บ) ทรงตรัสว่า

ความว่า “แท้จริงผู้ใดให้มีภาคีขึ้นแก่อัลลอฮ์แน่นอนอัลลอฮ์(ซ.บ) จะทรงให้สวรรค์เป็นที่ต้องห้ามแก่เขา และที่พำนักของเขานั้นคือนรก

(และสำหรับบรรดาผู้ธรรมนั้นย่อมไม่มีผู้ช่วยเหลือใดๆ” (อัลมาอิดะฮ์ โองการที่ ๗๒

ค้ำกับการให้ออกภาพต่ออัลลอฮ์(ซ.บ) อย่างสมบูรณ์แบบ ซึ่ง หมายถึง ทุกๆสิ่งที่เป็นสื่อ (شرك أصغر) ชิริกเล็ก . ๒

. หรือนำพาไปสู่การชิริกใหญ่นั้นเอง เช่น การสาบานด้วยกับสิ่งอื่นจวนอกจากอัลลอฮ์(ซ.บ) การโอ้อวดในการกระทำอิบาดะห์ เป็นต้น

คือ ประเภทที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการเงินและความตั้งใจในการกระทำ ซึ่งอาจจะกลับกลายเป็นซิริกเล็ก (الشرك الخفي) ซิริกแอบแฝง .๓
หรือซิริกใหญ่ก็ได้ ทั้งที่ขึ้นอยู่กับลักษณะและสภาพของผู้กระทำนั้นๆ

:ดังมีรายงานจาก มะห์มูด อิบนิลาบีด (รฎ) ว่า ท่านรอซูล(ซ.ล) ได้ทรงวงจะว่า

(إن أخوف ما أخاف عليكم الشرك الأصغر قالوا: وما الشرك الأصغر يا رسول الله؟ قال: الرياء) رواه أحمد

ความว่า “ สิ่งที่น่ากลัวมากที่สุดที่มันเกิดขึ้นกับพวกท่าน ก็คือ ซิริกเล็ก, พวกเขา (บรรดาซอฮาบะฮฺ) ก็กล่าวว่: ซิริกเล็ก (คืออะไรกันเล่าโอ้ท่านรอซูล (ซ.ล)? ท่านรอซูล(ซ.ล) ก็ตอบว่า : คือการโอ้อวด คุยโม้ ” (รายงานโดย อีหม่าม อัสมัด

(นิยามของ “อิบาคะห์” (การเคารพสักการะ .(๒)

อิบาคะห์ เป็นคำที่มีความหมายรวมถึงทุกๆสิ่งที้อัลลอฮฺ(ซ.บ) ทรงรักและพอพระทัย ไม่ว่าจะเกี่ยวกับหลักการศรัทธา พฤติกรรมทางใจ หรือการปฏิบัติทางกาย และรวมไปถึงทุกสิ่งที้นำพาไปสู่การใกล้ชิดต่ออัลลอฮฺ (ซ.บ) ทั้งการปฏิบัติและละทิ้งการกระทำ

นิยามของอิบาคะห์ รวมถึงทุกสิ่งที้อัลลอฮฺ(ซ.บ)ทรงบัญญัติในอัลกุรอานและซุนนะฮฺของท่านรอซูล(ซ.ล) อยู่ภายใต้ความหมายของคำว่า อิบาคะห์ทั้งสิ้น ซึ่งมีอยู่ หลายรูปแบบด้วยกัน มีทั้งทางใจ เช่น หลักการศรัทธาทั้ง ๖ ประการ (ความกลัวเกรง ความหวัง การมอบหมายต่ออัลลอฮฺ(ซ.บ

เป็นต้น ส่วนการอิบาคะห์ทางกายนั้น เช่น การละหมาด การจ่ายซากาต การถือศีลอด และการประกอบพิธีฮัจญ์

-: การอิบาคะห์(เคารพสักการะ) ที่ถูกต้องจะต้องประกอบด้วยหลักสองประการต่อไปนี้

(لا إله إلا الله) การเคารพสักการะต่ออัลลอฮฺ(ซ.บ) อย่างบริสุทธิ์ใจ โดยไม่ภาคีสิ่งใดกับพระองค์ นี้ก็คือ ความหมายของคำว่า .(๑)

ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรแก่การเคารพนอกจากอัลลอฮฺ(ซ.บ) และ อัลลอฮฺ(ซ.บ) ทรงตรัสว่า

ความว่า “ ฟิงทราบเจ็ดการอิบาคะฮ์โดยบริสุทธิ์ใจนั้นเป็นของอัลลอฮฺ(ซ.บ) องค์เดียวส่วนบรรดาผู้ที่
ยึดถือเอาบรรดาผู้คุ้มครองอื่นจากอัลลอฮฺ(ซ.บ) โดยกล่าวว่า
เรามีคได้เคารพสักการะ พวกเขาเว้นแต่เพื่อทำให้เราเข้าใกล้ชิดกับอัลลอฮฺ(ซ.บ) แท้จริงอัลลอฮฺ(ซ.บ)
จะทรงตัดสินระหว่างพวกเขาในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกันในเรื่องนั้น แท้จริงอัลลอฮฺ(ซ.บ) จะไม่ทรง ชี้นำทางแก่ผู้กล่าวเท็จ ผู้ไม่สำนึกบุญคุณ
” (ซูเราะฮฺ อัชชูมร โองการที่ ๓

และพระองค์ทรงตรัสว่า

ความว่า “และพวกเขามีได้ถูกบัญชาให้กระทำอื่นใดนอกจากเพื่อเคารพสักการะต่ออัลลอฮฺ(ซ.บ) เป็นผู้มีเจตนาบริสุทธิ์ในการสักการะต่อพระองค์
(เป็นผู้ที่อยู่ในแนวทางที่เที่ยงตรง...” (ซูเราะฮฺ อัลบะยอินะฮฺ โองการที่ ๕

การปฏิบัติตามแบบฉบับของท่านรอซูล (ซ.ล) ด้วยการปฏิบัติตามทั้งในรูปแบบและลักษณะที่ท่านรอซูล(ซ.ล) ได้กระทำเอาไว้ .(๒)
ท่านนะบี มุฮัมมัดนี้ (أن محمدا رسول الله) โดยไม่ต่อเติม หรือตัดทอนลง นี้คือ ความหมายของการปฏิญาณว่า

(เป็นศาสนทูตของอัลลอฮฺ(ซ.บ

อัลลอฮฺ(ซ.บ) ทรงตรัสว่า

ความว่า “จงกล่าวเถิด (มูฮัมมัด) ว่า หากพวกท่านรักอัลลอฮ์ (ช.บ) ก็จงปฏิบัติตามฉัน อัลลอฮ์(ช.บ) ก็จะ ทรงรักพวกท่าน” (ชูเราะฮ์
(อาละอิมรอน โองการที่ ๓๑

และอัลลอฮ์(ช.บ) ทรงตรัสอีกว่า

ความว่า “และอันใดที่รอซูลได้นำมายังพวกเจ้าก็จงยึดเอาไว้ และอันใดที่ห้ามพวกเจ้าก็จงละเว้นเสีย” (ชูเราะฮ์ อัลฮัจร โองการที่
(๗

และอัลลอฮ์(ช.บ) ทรงตรัสอีกว่า

ความว่า “มิใช่เช่นนั้นดอก ข้าขอสาบานด้วยพระเจ้าของเจ้าว่า เขาเหล่านั้นยังไม่ศรัทธาจนกว่า
(พวกเขาจะให้เจ้าตัดสินในสิ่งที่ขัดแย้งกันระหว่างพวกเขา ” (ชูเราะฮ์ อันนิซาอฺ โองการที่ ๖๕

-: การเป็นบ่าวของอัลลอฮ์(ช.บ) อย่างสมบูรณ์นั้นจะต้องประกอบด้วยสองสิ่งต่อไปนี้

.การมีความรักต่ออัลลอฮ์(ช.บ) อย่างเปี่ยมล้น โดยรักอัลลอฮ์(ช.บ) และรักสิ่งที่พระองค์ทรงรักนั้น เหนือกว่าสิ่งอื่นใดทั้งหมด . ๑

การมีความเคารพนอบน้อมต่ออัลลอฮ์(ช.บ) อย่างที่สุด ทั้งนี้ก็ด้วยการปฏิบัติตามคำสั่งและสิ่งที่ต้องห้ามของพระองค์ . ๒

การสำนึกในความเป็นบ่าวของอัลลอฮ์(ช.บ) นั้น หมายถึง การประมวลได้ซึ่งความรัก, ความนอบน้อม, ความเคารพ, ความหวัง
และความเกรงกลัวอันบริบูรณ์ ต่อพระองค์ ซึ่งด้วยประการนี้เองที่คนเราจะสามารถเข้าถึงความรู้สึกเป็นบ่าวต่อพระองค์ ผู้ทรงสร้าง
.และการดำรงซึ่งการอิบาดะห์ต่อพระองค์นั้นจะส่งผลให้ได้รับความรักและความโปรดปรานจากพระองค์อีกด้วย

อัลลอฮ์(ช.บ) ทรงพอพระทัยที่จะให้บ่าวแสวงหาความใกล้ชิดพระองค์ โดยการปฏิบัติสิ่งที่พระองค์ทรงใช้ให้พวกเขาปฏิบัติ
และขังไปกว่านั้นถ้าหากบ่าวปฏิบัติภารกิจดีโดยสมัครใจและมากมายเท่าใด เขาก็จะขังได้เข้าใกล้พระองค์และอยู่ในระดับที่สูงส่งขึ้นเท่านั้น
.และนี่ก็คือสาเหตุที่ทำให้เขาได้เข้าสู่สวนสวรรค์ด้วยความเมตตาและความโปรดปรานของพระองค์

อัลลอฮ์(ช.บ) ทรงตรัสว่า

ความว่า “ พวกเจ้าจงวิงวอนต่อพระเจ้าของพวกเจ้าในสภาพถ่อมตนและ ปกปิด แท้จริงพระองค์ก็ไม่ทรงชอบบรรดาผู้ที่ละเมิด” (ชูเราะฮ์
(อัลอะอฺรอฟ โองการที่ ๕๕

(หลักฐานและเหตุผลเกี่ยวกับ การให้ออกภาพต่ออัลลอ(ช.บ) .(๓)

หลักฐาน ที่ชี้ชัดถึงความเป็นเอกะของอัลลอฮ์(ช.บ) นั้นมีอยู่มากมาย ใครก็ตามที่ได้พิจารณาและใช้ความคิดไตร่ตรอง
ก็จะเกิดความเข้าใจและมั่นใจในความเป็นพระเจ้าองค์เดียวของพระองค์ทั้งในด้านการเป็นผู้สร้าง ผู้สมควรได้รับการสักการะ
และผู้ทรงไว้ซึ่งพระนามและคุณลักษณะอันสูงส่งของพระองค์

-: ขอยกหลักฐาน ดังกล่าวพื่อนั้นยยะดังต่อไปนี้

ความยิ่งใหญ่ของโลกใบนี้ ความหลากหลาย ของสรรพสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นมาทั้งหมด วงจรอันละเอียดอ่อน ๓, ๑

ซึ่งหากผู้ใดได้ใช้วิจารณญาณและใช้สติปัญญาไตร่ตรองในสิ่งดังกล่าวนี้
เขาก็จะต้องมั่นใจและเชื่อในความเป็นพระเจ้าแต่เพียงผู้เดียวของพระองค์อย่างแน่นอน เช่นเดียวกันใครที่ได้พิจารณาวิเคราะห์ ในการสร้างชั้นฟ้า

แผ่นดิน จักรवालและการ โจรที่มีระเบียบ ตลอดจนมนุษย์ สัตว์ พืชพันธุ์ต่างๆ หิน ทราย กรวด และอื่นๆ ต้องประจักษ์อย่างแน่นอนว่า
สิ่งเหล่านี้ต้องมีผู้สร้าง ผู้ไว้ซึ่งพระนามและคุณลักษณะอันสูงส่งและเกรียงไกร สิ่งเหล่านี้แหละที่ชี้ให้เห็นว่า อัลลอฮฺ(ช.บ)
เพียงพระองค์เดียวเท่านั้นที่คู่ควรและสมควรได้รับการเคารพสักการะ

อัลลอฮฺ(ช.บ) ทรงตรัสว่า

ความว่า “และเราได้ทำให้เทือกเขามั่นคงในแผ่นดินเพื่อมันจะมีได้หว่านไว้ให้กับพวกเขา
และเราได้ทำให้หุบเขาเป็นทางกว้างในแผ่นดินเพื่อว่าพวกเขาได้ใช้เป็นทางเดินอย่างถูกต้อง.
และเราได้ทำให้ชั้นฟ้าเป็นหลังคา ถูกรักษาไว้ไม่ให้หั่นลงมา และพวกเขาก็ยังผินหลัง ให้สัญญาณต่างๆของมัน .
และพระองค์ผู้ทรงสร้างกลางวัน และกลางคืน และดวงอาทิตย์ และดวงจันทร์ แต่ละหน่วยโคจรตามจักรวาล ” (ซูเราะฮฺ
(อัลอัมบิยาอฺ โองการที่ ๓๑-๓๓

และพระองค์ทรงตรัสอีกว่า

ความว่า “ และหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์ คือการสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน
และการแตกต่างของภาษาของพวกเจ้าและผิวพรรณของพวกเจ้า แท้จริงในการนี้แน่นอน ย่อมเป็นสัญญาณสำหรับบรรดาผู้มีความรู้.” (ซูเราะฮฺ
(อีรุม โองการที่ ๒๒

บทบัญญัติและหลักฐานต่างๆที่อัลลอฮฺ(ช.บ) ได้ทรงส่งศาสนทูตของพระองค์ มาเพื่อเผยแพร่วินัยปฏิบัติต่างๆเหล่านั้น ๓,๒
รวมทั้งสัญลักษณ์และเครื่องหมายต่างๆที่ทรงประทานมาสนับสนุน การเผยแพร่วินัยปฏิบัติเหล่านั้นๆ ล้วน ชี้ชัดถึงการเป็นพระเจ้า
.การเป็นเอกะและคู่ควรแก่การสักการะ เพียงพระองค์เดียว

ความสมบูรณ์ในทุกด้านของบทบัญญัตินั้น แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่ามันจะต้องมาจากพระเจ้าผู้ทรงปรีชาญาณ
ผู้ทรงรอบรู้ถึงสิ่งที่เป็นผลดีและให้คุณต่อมนุษย์ทั้งหมด

อัลลอฮฺ(ช.บ) ทรงตรัสว่า

ความว่า “โดยแน่นอน เราได้ส่งบรรดาอูซูลของเรา พร้อมด้วยหลักฐานทั้งหลายอันชัดเจน และเราได้ประทานคำกัร
(และความยุติธรรมลงมาพร้อมกับพวกเขาเพื่อมนุษย์จะได้ดำรงอยู่บนความเที่ยงธรรม ” (ซูเราะฮฺ อัลอะดีด โองการที่ ๒๕

และพระองค์ทรงตรัสอีกว่า

ความว่า “ จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด) แน่แน่นอนหากมนุษย์และญินรวมกันที่จะนำมาเช่นอัลกุรอานนี้ พวกเขาไม่อาจจะนำมาเช่นนั้นได้
(และแม้ว่าบางคนในหมู่พวกเขาเป็นผู้ช่วยเหลือแก่อีกบางคนก็ตาม ” (ซูเราะฮฺ อัลอิสรออฺ โองการที่ ๘๘

ความเข้าใจ โดยธรรมชาติ ถึงการยอมรับในความเป็นพระเจ้าองค์เดียวของอัลลอฮฺ (ช.บ) ๓,๓
ซึ่งพระองค์ได้ทรงบันทึกไว้ในใจหรือให้มีมาตั้งแต่เกิดของมนุษย์ทุกคน คนเราเมื่อเกิดมาทุกชั่วอน
ก็จะสามารถสัมผัสได้ถึงความจริงนี้โดยหวนกลับไปสู่อัลลอฮฺ(ช.บ) และหากคนเรา ปราศจากซึ่งความคลุมเคลือ สับสน
และกามารมณ์ซึ่งคอยจะทำลายความเป็นธรรมชาติที่อัลลอฮฺ(ช.บ)ได้ประทานให้

แน่นอนเขาจะต้องยอมรับและเห็นพ้องในการเป็นพระเจ้าองค์เดียวของอัลลอฮฺ(ซ.บ) ผู้ทรงผู้ควรแก่การสักการะ ผู้ทรงไว้ซึ่งพระนามที่งดงามและคุณลักษณะที่สูงส่ง และจะยอมรับประพจน์ ปฏิบัติในหลักการและบทบัญญัติต่างๆที่อัลลอฮฺ(ซ.บ)ทรง ส่ง บรรดาศาสนทูตมาเผยแผ่

อัลลอฮฺ(ซ.บ) ทรงตรัสว่า

ความว่า “ คัจนั้น เจ้าจงผินหน้า ของเจ้าผู้ศาสนาที่เที่ยงแท้ โดยเป็นธรรมชาติของอัลลอฮฺ(ซ.บ) ซึ่งพระองค์ทรงสร้างมนุษย์ขึ้นมา ไม่มีการเปลี่ยนแปลงในการสร้างของพระองค์อัลลอฮฺ (ซ.บ) นั้นคือศาสนาอันเที่ยงตรง แต่ส่วนมากของมนุษย์ไม่รู้ . และจงอ้างการพระองค์ (และจงดำรงไว้ซึ่งการละหมาด โดยเป็นผู้ผินหน้ากลับไปสู่พระองค์และอยู่ภายในหมู่ผู้ศรัทธา ” (ชูเราะฮฺ อีรุม โองการที่ ๓๐-๓๑

(คัจวะนะของท่านรอซูล(ซ.ล

(كل مولود يولد على الفطرة ، فأبواه يهودانه أو ينصرانه أو يمجسانه ، كما تنتج البهيمة بهيمة جمعاء هل تحسون فيها من جدعاء ، ثم قرأ " فطرة الله الذي فطر الناس عليها ") رواه البخاري

ความว่า “ ทารกทุกคนล้วนถูกกำเนิดขึ้นมาท่ามกลางความบริสุทธิ์ พ่อและแม่ของเขานั้นแหละที่จะทำให้เขาเป็นฮายอูตีซฺ หรือนัซรอญี (คริสต) หรือเป็น มายูซึซฺ (พวกนุซาไฟ) อุปมาปศุสัตว์ที่คลอดออกมาในสภาพที่สมบูรณ์ถ้วนถ้วนโดยมีอวัยวะที่ครบถ้วน ” (فطرة الله الذي فطر الناس عليه) เป็นไปได้ไหมที่มันนั้นจะมีโรคหรือพิการ ? หลังจากนั้นท่านรอซูล(ซ.ล)ก็ได้อ่านอาฮะฮฺ . (รายงานโดย อิหม่ามบุคอรี).

หลักการศรัทธาข้อที่ ๒

((การศรัทธาต่อบรรดามาลาอิกะฮฺ(เทวดา)ของอัลลอฮฺ(ซ.บ

คำนิยามของ การศรัทธาต่อบรรดามาลาอิกะฮฺ (๑)

การศรัทธาต่อบรรดามาลาอิกะฮฺของอัลลอฮฺ (ซ.บ) คือ การเชื่อมั่นอย่างแน่วแน่ว่า ณ ที่อัลลอฮฺนั้นมีบรรดามาลาอิกะฮฺ ซึ่งพระองค์ได้ทรงบังเกิดพวกเขา เหล่านั้น มาจากกรีสมิ ที่ผสมผสานกัน จนเป็นรูปร่างขึ้นมา เขาเหล่านั้นจะสวมมิกก็คือพระองค์ โดยไม่มีการทรมานแต่อย่างใด พวกเขาจะทำการสดุดีสรรเสริญทั้งกลางวันและกลางคืน โดยไม่ขาดระยะ ไม่มีผู้ใดล่วงรู้ถึงจำนวนของพวกเขาออกจากอัลลอฮฺ เพียงผู้ใดเท่านั้น และพวกเขาเหล่านั้น ได้ถูกมอบหมายให้ปฏิบัติภารกิจแตกต่างกันออกไป

คัจอัลลอฮฺ(ซ.บ) ได้ทรงตรัสว่า

ความว่า “ แต่ทว่าคุณธรรมนั้น คือ ผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮฺ(ซ.บ) และศรัทธาต่อวันปรโลก และศรัทธาต่อบรรดามาลาอิกะฮฺ ” (ชูเราะฮฺ (อัลบะเกาะเราะฮฺ โองการที่ ๑๗๗

และพระองค์ยังได้ตรัสอีกว่า

ความว่า “ทุกคนศรัทธาต่ออัลลอฮ์(ช.บ) และมาลาอิกะฮ์ของพระองค์ และบรรดาคัมภีร์ของพระองค์ (พวกเขากล่าวว่า)
(เราจะไม่แยกกระหว่างท่านหนึ่งท่านใด จากบรรดาอรุซูลของพระองค์)” (ซูเราะฮ์ อัลบะเกาะเราะฮ์ ๒:๒๕๕

และดังที่ปรากฏในหะดีษ ญิบรีล (ซึ่งเป็นที่รู้จักกัน) ในขณะที่เขาได้ถามท่านร่อซูล(ช.ล)ถึงเรื่องการอิหม่าน อิสลามและอัลอิหฺซาน

(قال - أي جبريل - فأخبرني عن الإيمان . قال - أي رسول الله صلى الله عليه وسلم - : أن تؤمن بالله وملائكته وكتبه
ورسله واليوم الآخر وأن تؤمن بالقدر خيره وشره .) رواه البخاري ومسلم

ความว่า “ ท่านญิบรีลได้กล่าวถามนบีว่า โปรดบอกฉันเกี่ยวกับอัลอิหม่าน (การศรัทธา) เกิด ท่านร่อซูล(ช.ล)จึงกล่าวว่า อิหม่าน (การศรัทธา) นั้น คือ การที่ท่านศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ต่อบรรดามลาอิกะฮ์ของอัลลอฮ์ , ต่อบรรดาคัมภีร์ของอัลลอฮ์ , ต่อบรรดาอรุซูลของอัลลอฮ์ , (และต่อวันปรโลก (วันอาคีเราะฮ์) และท่านต้องศรัทธาต่อกฎกำหนดศภาวะที่ดีและที่ชั่วของมัน ” . (รายงานโดย อิหม่ามบุคอรี และมุสลิม

ตำแหน่งและข้อตัดสิน ของการศรัทธาต่อบรรดามลาอิกะฮ์ในอิสลาม

การศรัทธาต่อบรรดามลาอิกะฮ์ เป็นหลักการศรัทธาข้อที่ ๒ จากหลักการศรัทธา ๖ ข้อ ซึ่งการอิหม่านของผู้หนึ่งจะไม่สมบูรณ์
. และ ไม่ถูกยอมรับ นอกเสียจากต้องมีการศรัทธาในข้อนี้ประกอบเข้าไปด้วย

เหล่ามุสลิมต่างได้ลงมติเห็นพ้องต้องกันว่า การศรัทธาต่อมาลาอิกะฮ์ผู้ทรงเกียรติเป็นวาญิบ (ถึงจำเป็นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้)

ผู้ได้ปฏิเสธการมีของพวกเขา ถึงแม้จะเป็นบางท่านที่ได้ถูกกล่าว ถึงในคัมภีร์อัลกุรอาน เขาผู้นั้นก็คือ กาฟิร (ผู้ปฏิเสธ)
ที่ฝ่าฝืนต่อบัญญัติแห่งอัลกุรอานและซุนนะฮ์ และฝ่าฝืนหรือขัดแย้งต่อมติแห่งมวลมุสลิม

อัลลอฮ์(ช.บ) ได้ทรงตรัสว่า

ความว่า “และผู้ที่คัมภีร์ปฏิเสธการศรัทธาต่ออัลลอฮ์ (ช.บ) และบรรดามลาอิกะฮ์ของพระองค์ และบรรดาคัมภีร์ของพระองค์
และบรรดาอรุซูลของพระองค์ และต่อวันปรโลก ดังนั้นแน่นอนว่า เขาผู้นั้นย่อมเป็นผู้ที่หลงทางอย่างแสนไกล. (ซูเราะฮ์ อัลนิซาอ์ ๒:๑๖๖)

การอิหม่าน (การศรัทธา) ต่อบรรดามลาอิกะฮ์ (๒)

การศรัทธาต่อบรรดามลาอิกะฮ์ นั้น ครอบคลุมทั้งแบบสรุป และแบบแจกแจงรายละเอียด

: การศรัทธาต่อบรรดามลาอิกะฮ์ในรูปแบบของการสรุปนั้น จะต้องประกอบไปด้วยหลักการต่อไปนี้

หลักการข้อที่หนึ่ง คือ

การยอมรับในการมีอยู่ของพวกเขา,พวกเขาเป็นสิ่งที่ถูกสร้างอัลลอฮ์

)

ช.บ)ทรงบังเกิดพวกเขาเพื่อการสักการะภักดีต่อพระองค์,และแน่แท้พวกเขาเหล่านั้นมีอยู่จริงการมองไม่เห็นพวกเขาไม่อาจเป็นหลักฐานได้ว่า

พวกเขาไม่มี เนื่องจากบนโลกนี้มีหลายสิ่งหลายอย่างที่เรายอมรับว่ามีโดยไม่สามารถประจักษ์ ด้วยสายตา ท่านนบีมุฮัมมัด (ช.ล)

เคยประจักษ์ต่อรูปร่างอันแท้จริงของท่านญิบรีล สองครั้งด้วยกัน ,

เหล่าซอฮาบะฮ์ของก็เคยประจักษ์เช่นเดียวกันในสภาพที่จำแลงมาในรูปของมนุษย์ ดังที่ท่านอิหม่านฮัซมัดได้รายงานไว้ในหนังสือของท่าน “

ซึ่งได้รายงานมาจากอับดุลลอฮ์ บุตรของมัซฮูด ”(المسند) อัลมุสนัด

ร.ฎ.) ได้กล่าวว่า)

(رأى رسول الله صلى الله عليه وسلم جبريل في صورته وله ستمائة جناح ، وكل جناح منها قد سد الأفق)

ความว่า “ ท่านรอซูล(ซ.ล) ได้เคยประจักษ์ต่อรูปร่างของท่านญิบรีล ในลักษณะที่มีปีกถึงหกร้อยปีกด้วยกัน
”ซึ่งแต่ละปีกนั้นความใหญ่ของมันจะแผ่ปกคลุมทั่วท้องฟ้า

และได้รายงานในทำนองเดียวกัน จากท่านอิหม่ามมุสลิมว่า(ครั้งหนึ่ง) ท่านญิบรีลได้มาหาท่านรอซูล(ซ.ล)(ซ.ล)
ในสภาพของชายคนหนึ่งซึ่งแต่งกายด้วยเสื้อผ้าขาวสนิท , ผมดำสนิท , โดยไม่มีร่องรอยแห่งการเดินทางปรากฏบนตัวเขาเลย (
.เนื่องจากคนเดินทาง จะมีฝุ่นหรือความสกปรกเกิดขึ้น) ไม่มีผู้ใดในหมู่ซอฮาบะฮ์ที่รู้จักเขาเลย

หลักการข้อที่สอง คือ

การยอมรับในตำแหน่งของบรรดามาลาอิกะฮ์ ที่อัลลอฮฺ(ซ.บ) ได้ทรงประทานแก่พวกเขา .ซึ่งพวกเขาเป็นผู้เคารพภักดีต่อบัญชาของอัลลอฮฺ (
ซ.บ) พระองค์ได้ทรงยกย่องและให้เกียรติพวกเขา โดยให้พวกเขาเป็นผู้ใกล้ชิดกับพระองค์
ส่วนหนึ่งในหมู่ของพวกเขาทำหน้าที่นำโองการของอัลลอฮฺ(ซ.บ)มาสู่บรรดารอซูล
บางส่วนทำหน้าที่บันทึกอามัลความดีและความชั่วของมวลมนุษย์และญิน และในหมู่พวกเขาทำหน้าที่ปลิดวิญญาณ และ
หน้าที่อื่นๆอีกมากมาย พวกเขาจะไม่มีอำนาจหรือพลังใดๆ นอกเหนือจากความสามารถที่อัลลอฮฺ(ซ.บ) ได้ทรงประทานให้แก่พวกเขา ,
ซึ่งแสดงให้เห็นว่า มวลมาลาอิกะฮ์นั้นไม่มีอำนาจใดๆเหนือผู้อื่น เว้นแต่สิ่งที่อัลลอฮฺ(ซ.บ) ได้ทรงประทานให้ ไม่ว่าจะเป็นการให้ลมหรือโอบ
เพราะทั้งหมดอัลลอฮฺ(ซ.บ) เป็นผู้กำหนด .ด้วยเหตุดังกล่าว จึงไม่อนุญาติให้ปฏิบัติอวดอะสุใดๆเพื่อพวกเขาเว้นแต่อัลลอฮฺ(ซ.บ)
เพียงพระองค์เดียวเท่านั้น ซึ่งไปก่อนั้น การให้คุณลักษณะของพระผู้เป็นเจ้าแก่พวกเขาแล้ว ย่อมเป็นสิ่งต้องห้ามอันเด็ดขาด
(เสมือนที่ชาวคริสต์ชนได้อ้างว่าคุณลักษณะดังกล่าวมีอยู่ในตัวของอู๋ปรัส(พระเยซู

อัลลอฮฺ(ซ.บ) ได้ทรงตรัสว่า

ความว่า “และพวกเขา (มุซรีอูน) ได้กล่าวว่า พระผู้ทรงกรุณาปราณีทรงอามาลาอิกะฮ์เป็นบุตร มหาบริสุทธิ์แห่งพระองค์ แต่ทว่าพวกเขา นั้น
(มาลาอิกะฮ์) เป็นบ่าวผู้ที่มีเกียรติพวกเขาจะไม่ชิงกล่าวคำพูดก่อนพระองค์.และพวกเขาจะปฏิบัติตามคำบัญชาใช้ของพระองค์ (ซูเราะฮ์
(อัลอัมบิยาอู โองการที่ ๒๖-๒๗

และพระองค์ยังได้ตรัสอีกว่า

ความว่า “พวกเขาจะไม่ฝ่าฝืนอัลลอฮฺในสิ่งที่พระองค์ทรงบัญชา ใช้พวกเขา และ พวกเขาก็จะปฏิบัติตามสิ่งที่ถูกบัญชาใช้” (ซูเราะฮ์
(อัลอะหฺรึม โองการ ที่ ๖

และนี่คือขอบเขตของการศรัทธาต่อมวลมาลาอิกะฮ์ ซึ่งจำเป็นสำหรับมุสลิมทุกคน ทั้งชายและหญิงที่จะต้อง
ศึกษาค้นคว้าและยึดถืออย่างเคร่งครัด โดยไม่มีข้อแก้ตัวอันใด (เพราะถือว่าเป็นสิ่งจำเป็น(วาญิบ)สำหรับมุสลิมคนหนึ่ง
(ที่จะต้องรับรู้และเชื่อถือ

ส่วนการศรัทธาต่อบรรดามาลาอิกะฮ์ ในรูปแบบของการแจกแจง(โดยละเอียด)นั้นจะประกอบไปด้วยหลักการต่อไปนี้ คือ

โครงสร้าง และส่วนประกอบ (๑)

อัลลอฮฺ (ซ.บ) ทรงเนรมิตบรรดามาลาอิกะฮ์มาจากแสงรัศมี ดังที่อัลลอฮฺ (ซ.บ) ทรงเนรมิตเหล่าญินขึ้นมาจากไฟ
(และทรงสร้างมนุษย์ขึ้นมาจากดิน และ อัลลอฮฺ (ซ.บ) ทรงเนรมิตพวกเขาขึ้นมา ก่อนที่พระองค์จะสร้างอะดัม(อ.ล

และแท้จริงเรื่องดังกล่าวได้มีปรากฏในฮาดิษที่ว่า

(خلقت الملائكة من نور ، وخلق الجان من مارح من نار ، وخلق آدم مما وصف لكم) رواه مسلم .

ความว่า “ มลาอิกะฮ์ ได้ถูกเนรมิตขึ้นมาจากแสงรัศมี และญินนั้น ได้ถูกเนรมิตขึ้นมาจากเปลวไฟ (และนะบีอาดัมถูกสร้างขึ้นมาจากสิ่งที่มีลักษณะเดียวกับพวกเจ้า” (รายงานโดย มุสลิม

จำนวนของบรรดามลาอิกะฮ์ (๒)

บรรดามลาอิกะฮ์ นั้นเป็นสรรพสิ่งที่ถูกสร้าง ซึ่งไม่มีผู้ใดรู้จำนวนที่แน่นอนนอกจากอัลลอฮ์ (ช.บ) เท่านั้น

อันเนื่องมาจากความมากมายของพวกเขา จะไม่มีที่ว่างเปล่าถึงแม้ขนาดฝ่ามือในชั้นฟ้า ขวเว้นในแต่ละพื้นที่ จะมีมวลมลาอิกะฮ์ที่ทำการสวดต่ออัลลอฮ์ (ช.บ) อีกบางส่วนของพวกเขาขึ้นสวดต่ออัลลอฮ์ (ช.บ) ดังที่ในฟ้าชั้นที่เจ็ดนั้นจะมี บัยตุลมะอุมูร

บ้านหลังหนึ่ง ซึ่งในแต่ละวันนั้น จะมีมวลมลาอิกะฮ์ เข้าบ้านหลังนั้นถึง ๗๐,๐๐๐ มลาอิกะฮ์ (بيت المعمور)

หลังจากนั้นพวกเขาจะไม่กลับมาเข้าบ้านหลังนั้นอีก อันเนื่องมาจากความมากมายของพวกเขา และในวันกีฮมะฮ์(วันสิ้นโลก) ไฟนรกจะถูกนำมาโดยจะมีเชือกผูกรั้วอยู่ถึง ๗๐,๐๐๐ เส้น ในแต่ละเส้นจะมีมลาอิกะฮ์ถึง ๗๐,๐๐๐ มลาอิกะฮ์ ซึ่งทำหน้าที่ดึงไฟนรกนั้นไว้ .

สิ่งที่ อัลลอฮ์ (ช.บ) ทรงตรัสว่า

(ความว่า “และไม่มีผู้ใดที่จะรู้จำนวนไพร่พลของพระเจ้าของเจ้า นอกจากพระองค์เท่านั้น ” (ซูเราะฮ์ อัลมุดซซัร โองการที่ ๓๑

และได้มีปรากฏในวจนะของ ท่านรอซูล(ช.ล) ว่า

" أظت السماء وحق أن تنط ، مافيها موضع قدم إلا وفيه سبعون ألف ملك قائم و ساجد وراكع " رواه الترمذي وابن ماجه وأحمد

ความว่า “ ท้องฟ้ามันเต็มไปด้วยสิ่งที่มีมากมาย และสมควรอย่างยิ่งที่มันจะต้องมีลักษณะดังกล่าว . เพราะไม่มีพื้นที่ว่างแม้ขนาดเท่าฝ่าเท้าเหลืออยู่ เว้นแต่จะต้องมี มลาอิกะฮ์ที่ทำการขึ้นสวด และก้มกราบอยู่” (รายงานโดย อิหม่าม ตริมิซี และ อิบน์มาญะฮ์ และ อัสมัด

และท่านนะบี (ช.ล) ก็ยังได้ยกกล่าวถึง บัยตุลมะอุมูร(สถานที่แห่งหนึ่ง)ในฟ้าชั้นที่เจ็ดว่า

(يدخله في كل يوم سبعون ألف ملك لا يعودون إليه) رواه البخاري ومسلم

ความว่า ในทุกๆวันจะมีมลาอิกะฮ์เข้าบ้านหลังนี้ ถึง ๗๐,๐๐๐ มลาอิกะฮ์ . เมื่อเข้าไปแล้ว พวกเขาจะไม่กลับมาเข้าอีก (รายงานโดย อิหม่ามบุคอรีและมุสลิม

และท่านนะบี (ช.ล) ยังได้กล่าวไว้อีกว่า

(يؤتى بجهنم يومئذ لها سبعون ألف زمام ، مع كل زمام سبعون ألف ملك) رواه مسلم

ความว่า “ ในวันกีฮมะฮ์นั้น นรกจะฮันนัมจะถูกนำมา และนรกนั้นจะมีเชือกรั้วอยู่ถึง ๗๐,๐๐๐ เส้น ในเชือกแต่ละเส้นจะมีมลาอิกะฮ์ถึง (๗๐,๐๐๐ ท่าน ”) (รายงานโดย มุสลิม

มาถึงตรงนี้เราจะเห็นได้ว่า จำนวนของบรรดามลาอิกะฮ์นั้นมีมากมายเหลือเกิน

ซึ่งในฮาดิษที่ผ่านมายังต้นจำนวนมลาอิกะฮ์จะมีมากถึง ๔๕๐๐,๐๐๐, ๐๐๐ มลาอิกะฮ์

ฉะนั้นบรรดามลาอิกะฮ์ที่เหลืออยู่จะมีจำนวนมากสักปานใด ? มหาบริสุทธิ์แต่อัลลอฮ์ (ช.บ) ผู้ทรงสร้าง

. ผู้ทรงควบคุมและผู้ทรงรอบรู้ถึงจำนวนพวกเขาเหล่านั้น

นามของบรรดามาลาอิกะฮฺ (๓)

ถือเป็นที่จำเป็น (วาญิบ) สำหรับมุสลิมทุกคนที่จะต้องศรัทธาต่อมวลมลาอิกะฮฺ ซึ่งอัลลอฮฺ(ช.บ)ได้ระบุนามของเหล่ามลาอิกะฮฺ
.ให้พวกเราได้รับรู้ในอัลกุรอาน หรือจากการบอกเล่าของท่านรอซูล(ช.ล) ในฮาดิษ

ผู้ที่มีเกียรติที่สุดในหมู่มลาอิกะฮฺ ๓ ท่าน คือ

ท่านฮิบรียิล หรือบางทีก็เรียกว่า ฮิบรออิล ท่านคือ วิทยุญาณที่บริสุทธิ์ ซึ่งท่านจะมีหน้าที่ นำโองการที่เป็นสิ่งหล่อเลี้ยงหัวใจ (๑)

(มาให้กับบรรดารอซูล (อ.ล

ท่านมีกาอิล หรือบางทีก็เรียกว่า มีกาล ท่านคือ ผู้ที่ถูกมอบหมายให้รับผิดชอบเกี่ยวกับการหลั่งน้ำฝน ซึ่งจะทำให้พื้นดินนี้ชุ่มฉ่ำ (๒)

โดยจะดำเนินการต่อเมื่ออัลลอฮฺ(ช.บ) ทรงบัญชา

ท่านอิสรอฟีล ท่านนั้นคือ ผู้ที่ถูกมอบหมายให้ทำหน้าที่เป่าสังข์ (แคร่สังข์) (๓)

เพื่อประกาศให้รู้ถึงวันสิ้นสุดของโลก(วันกิยามัต) และในเวลาเดียวกันบอกให้รู้ถึงวันเริ่มต้นของโลกหน้า(อากิเราะฮฺ) ซึ่งในวันนั้นมนุษย์
(ก็จะฟื้นขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง ในสภาพดั้งเดิม(คือ ขณะที่อยู่บนโลกคุนฮา

คุณลักษณะของบรรดามาลาอิกะฮฺ (๔)

บรรดามาลาอิกะฮฺนั้นเป็นสิ่งที่ถูกสร้างของอัลลอฮฺ(ช.บ.) อย่างแท้จริง พวกเขาเหล่านั้นมีร่างกายซึ่งประกอบด้วย คุณลักษณะ โครงสร้าง

: และจรรยาบรรณอย่างแท้จริง อย่างเช่น

โครงสร้าง และรูปร่างที่ใหญ่โต อัลลอฮฺ(ช.บ) ทรงสร้างมลาอิกะฮฺขึ้นมาให้มีรูปร่างใหญ่โต แข็งแกร่ง . ๑

เพื่อให้เหมาะสมกับการรับผิดชอบงานที่ใหญ่โต ซึ่งอัลลอฮฺ(ช.บ) ได้มอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบทั้งในเจ็ดชั้นฟ้าและเจ็ดชั้นแผ่นดิน

รูปร่างของมวลมลาอิกะฮฺประกอบด้วยปีก อัลลอฮฺ(ช.บ.) ได้ทรงสร้างปีกให้แก่มวลมลาอิกะฮฺ ๒ หรือ ๓ หรือ ๔ ปีก . ๒

หรืออาจจะมากกว่านั้น . เสมือนดังที่ท่านรอซูล(ช.ล) ได้เคยเห็นรูปร่างของฮิบรียิล(ซุคฮารร)ซึ่งมีปีกถึง ๖๐๐ ปีก มีความใหญ่แผ่ทั่วขอบฟ้า
ดังที่อัลลอฮฺทรงตรัสว่า

ความว่า “บรรดาการสรรเสริญทั้งหมด เป็นของอัลลอฮฺ(ช.บ.) ผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าและชั้นแผ่นดิน ผู้ทรงแต่งตั้งบรรดามาลาอิกะฮฺให้เป็นผู้นำข่าว
(เป็นผู้มีปีกสองและสามและสี่ พระองค์จะทรงเพิ่มในการสร้างตามที่พระองค์ทรงประสงค์” (ซูเราะฮฺ ฟาฏีร์ โองการที่ ๑

การดำรงชีวิตโดยปราศจากอาหารและเครื่องคิม อัลลอฮฺ(ช.บ) ทรงสร้างบรรดามาลาอิกะฮฺขึ้นมาโดยไม่ต้องพึ่ง . ๓

.บัญญัติอาหารและน้ำในการดำรงชีวิต ไร้คู่ครองและวงศ์ตระกูล

บรรดามาลาอิกะฮฺ นั้น มีสติปัญญาสัมพัทธ์ สามารถสนทนา พวกเขาได้พูดกับอัลลอฮฺ(ช.บ) และอัลลอฮฺ(ช.บ) . ๔

ก็ทรงตรัสต่อพวกเขา และพวกเขาก็ได้พูดกับนะบิอาดัม(อ.ล)และบรรดานะบิอื่น ๆ

มีความสามารถในการจำแลงร่าง จากรูปร่างที่แท้จริง อัลลอฮฺ(ช.บ) ได้ทรงประทานความสามารถพิเศษกับบรรดามาลาอิกะฮฺ . ๕

ซึ่งจะจำแลงร่างเป็นมนุษย์ ชายลกรรจก็ได้. คุณลักษณะข้อนี้ถือเป็นหลักฐานยืนยันต่อพวกที่บูฆารูปปั้นโดยอ้างว่า

แท้จริงบรรดามาลาอิกะฮฺนั้นเป็นบุตร(ลูกหญิง)ของอัลลอฮฺ(ช.บ

) ซึ่งมนุษย์ไม่สามารถที่จะรับรู้ถึงการจำแลงร่างของบรรดามาลาอิกะฮฺด้วย สติปัญญาที่มีอยู่เพราะมันซึ่งละเอียดอ่อน เสียหือเกิน

.ซึ่งยากแก่การแยกแยะว่า นี่คืมลาอิกะฮฺหรือมนุษย์กันแน่

สิ้นชีวิตและสลายไป ในวันที่ยามะบุตรครามาโลกิยะทั้งหลาย จะต้องสลาย จบชีวิตลง . ๖
แม้กระทั่งมาโลกิยะผู้ซึ่งมีหน้าที่ปัลลิวณฺยาน และหลังจากนั้น อัลลอส(ช.บ) จะให้ชีวิตใหม่สำหรับพวกเขา
เพื่อที่จะมอบหมายหน้าที่ให้อีกครั้งหนึ่ง

อโฆชะของบรรดามาโลกิยะ(การสักการะพระผู้เป็นเจ้า) บรรดามาโลกิยะส่วนแล้วจะทำอโฆชะแตกต่างกันไป ต่ออัลลอส (. ๗
ช.บ) เช่น นมาช(ละหมาด), คูอา, สคูตี, (ตัสเบียะ), รุกัวะ , สูหซูด , มีความกลัว , ความขำเกรง , ความรักต่ออัลลอส (ช.บ)
. และอื่น ๆ นอกเหนือจากนี้

: ส่วนหนึ่งของลักษณะการทำอโฆชะของบรรดามาโลกิยะต่ออัลลอส(ช.บ)มีดังนี้

ปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอและเป็นนิจ โดย ไม่มีการเหน็ดเหนื่อยและเพิกเฉย - ๑

(บริสุทธิ์ ใจในการอโฆชะเพื่ออัลลอส (ช.บ - ๒

สวามิภักดิ์ ต่ออัลลอส (ช.บ) และละทิ้งการทำมาค้าขายต่าง ๆ - ๓

. อันเนื่องจากพวกเขาได้รับการปกป้องรักษาให้พ้นจากความผิดพลาดและความชั่วต่าง ๆ

มีความนอบน้อมภักดีและถ่อมตนต่ออัลลอส (ช.บ) ควบคู่ไปกับการทำอโฆชะที่มากมาย ดังที่อัลลอส (ช.บ) ได้ทรงตรัสว่า - ๔

ความว่า “ พวกเขานั้น (มาโลกิยะ) จะทำการแซงหรือสคูตีต่อพระองค์ ในเวลากลางคืนและกลางวัน โดยไม่ขาดระยะ . ” (ซูเราะฮ์
(อัลอัมบิยาฮ์ โองการที่ ๒๐

หน้าที่การทำงานของบรรดามาโลกิยะ บรรดามาโลกิยะ จะดำรงตำแหน่งและหน้าที่ อันมีเกียรติและสูงส่งซึ่งอัลลอส (ช.บ) (๐)
: ได้ทรงมอบหมายแก่พวกเขา ดังต่อไปนี้

. (ผู้ทำหน้าที่แบกอารีช (บัลลังก์) ของอัลลอส (ช.บ - ๑

(ผู้ทำหน้าที่นำโองการจากอัลลอส(ช.บ) มาสู่บรรดาราอซูล (อ.ล - ๒

. ผู้ทำหน้าที่เฝ้าประตูสวรรค์ และประตูนรก - ๓

. ผู้ที่ได้รับมอบหมายให้จัดการเรื่องฝนฟ้าอากาศ และพืชพันธุ์ธัญญาหาร - ๔

. ผู้ที่ได้รับมอบหมายให้จัดการเกี่ยวกับเรื่อง ดุแลเทือกเขา - ๕

. (มาโลกิยะผู้ถูกมอบหมายให้เป่าสัญญาณ (เป่าแตรสังข์ - ๖

. ผู้ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่บันทึก(อามัล)กิจการงานต่างๆของมนุษย์ - ๗

ผู้ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่ปกป้องรักษามนุษย์ ดังนั้น เมื่ออัลลอส(ช.บ) กำหนดสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้กับมนุษย์แล้ว - ๘

. พวกเขาที่จะปล่อยปลดละเลข เรื่องที่อัลลอส(ช.บ) ได้ทรงกำหนดให้แก่มนุษย์นั้นก็จะบังเกิดขึ้น

. ผู้ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่ประจำตัวอยู่กับมนุษย์ และคอยเรียกร้องส่งเสริมสู่ความดี - ๙

- ๑๐

ผู้ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่ดูแลสุจิตและนำสู่ครุฑของมารดาและทำหน้าที่เป่าสัญญาณสร้างของมนุษย์และทำหน้าที่บันทึกบัญชีทรัพย์สิน(ริซกี)
. ตลอดจนกิจการงานต่างๆทั้งความทุกข์และความสุขแก่มนุษย์

. ผู้ทำหน้าที่ปลิดดวงวิญญาณของมนุษย์ในขณะที่เขาจะตาย - ๑๑

ผู้ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่สอบถามในกูบรู (หลุมฝังศพ) และทำหน้าที่มอบรางวัล ความผาสุก สำหรับผู้ที่ศรัทธาและ - ๑๒

. ให้ความทุกข์ การทรมานแก่ผู้ที่ปฏิเสธในหลุมฝังศพ

. (ผู้ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่นำสลาม (การชอลาวัต) ของประชาชาติ ไปส่งต่อท่านนะบี (ช.ล - ๑๓

และด้วยเหตุนี้การสลามของมุสลิมต่อท่านนะบีมุฮัมมัด (ช.ล) จึงไม่จำเป็นต้องเดินทางไกลมาให้ถึงยังท่านนะบี (ช.ล) เพียงแต่ทำการชอลาวัตและสลามต่อท่านนะบี (ช.ล) เท่านั้น ไม่ว่าจะเป็นที่ใด . เพราะว่ามีมาลาอิกะฮ์ที่ได้รับมอบหมายหน้าที่ครั้งนี้ จะนำสลามและชอลาวัตไปยังท่านนะบี (ช.ล) . ส่วนการส่งเสริมการเดินทางไกลไปยังมัศยิดนบาวีที่มาดีนะฮ์นั้น แท้จริงแล้ว เพื่อให้แสงซึ่งคุณค่าของการละหมาด ณ.สถานที่ ที่มีเกียรติ แต่เมื่อมาถึงแล้ว ก็ถือเป็นการสมควรที่มุสลิมคนหนึ่ง ควรเข้าไปเยี่ยม มะกอม .(กูโบร์)ของท่านรอซูล(ช.ล) และสลามต่อท่าน

บรรดามาลาอิกะฮ์นั้นมีหน้าที่ต่างๆที่มากมาย โดยที่กล่าวมาแล้วนั้นเป็นเพียงหน้าที่ ที่สำคัญ ๆ เท่านั้น จากหลักฐานที่ยืนยัน
ถึงหน้าที่ดังกล่าว

อัลลอฮ์ (ช.บ) ได้ทรงตรัสว่า

ความว่า “ บรรดาผู้ที่แบกบัลลังก์ และผู้ที่อยู่รอบๆ บัลลังก์ ต่างก็แซ่ซ้องสดุดีด้วยการสรรเสริญพระเจ้าของพวกเขา และศรัทธาต่อพระองค์
(และขออภัยโทษให้กับบรรดาผู้ที่ศรัทธา ” (ซูเราะฮ์ มอไฟร โองการที่ ๘

และอัลลอฮ์ (ช.บ) ยังทรงตรัสอีกว่า

ความว่า “จงกล่าวเถิด โอ้ผู้สวดมนต์ว่าใครที่เคยเป็นศัตรูต่ออูมมัยฮ์หรือผู้รู้ไว้เถิด
(แท้จริงเขาได้นำอัลกุรอานทยอยลงมาซึ่งหัวใจของเขาเข้าด้วยการอนุมัติของอัลลอฮ์ ” (ซูเราะฮ์ อัลบะเกาะเราะฮ์ โองการที่ ๘๗

และอัลลอฮ์ (ช.บ) ยังทรงตรัสอีกว่า

ความว่า “ และถ้าหากเจ้า (พวกที่อ้างว่าเขาจะให้ลงมาเหมือนกับที่อัลลอฮ์(ช.บ)ให้ลง) ได้เห็นขณะที่อัครรรอมอยู่ในภาวะกับขันแห่งความตาย
(และมีมาลาอิกะฮ์กำลังแบมือขอพวกเขา (โดยกล่าวว่า) จงให้ชีวิตของพวกเขาท่านออกมา ” (ซูเราะฮ์ อัลอันอาม โองการที่ ๘๗

หน้าที่ของมนุษย์ซึ่งมีต่อบรรดามาลาอิกะฮ์ (๖)

. ต้องศรัทธาต่อมาลาอิกะฮ์เหล่านั้น . ๑

. ต้องรักและให้เกียรติพร้อมรำลึกถึงคุณงามความดีต่างๆ ของมาลาอิกะฮ์ . ๒

ห้ามด่าทอ(นินทา) ด่าหนิตีตียน หรือ เข้มขันต่อมาลาอิกะฮ์เหล่านั้น . ๓

ต้องห่างไกลจากการกระทำในสิ่งทีบบรรดามาลาอิกะฮ์ไม่ชอบหรือรังเกียจ เพราะพวกเขาอาจจะได้รับความเจ็บปวด . ๔

. จากสิ่งที่มนุษย์ได้สร้างให้กับพวกเขา

ภาคผลของการศรัทธาต่อบรรดามาลาอิกะฮ์

. การศรัทธาที่แท้จริงและสมบูรณ์ นั้นจะต้องอีมานศรัทธาต่อบรรดามาลาอิกะฮ์ . ๑

ได้รับรู้ถึงความยิ่งใหญ่ ความบริสุทธิ์ ความสูงส่ง เคารพภาพ และความมีอำนาจของผู้ที่สร้างพวกเขาขึ้นมา เนื่องจากว่า . ๒

. ความยิ่งใหญ่ของผู้ถูกสร้างนั้นย่อมชี้ให้เห็นถึงความยิ่งใหญ่ของผู้สร้าง

การรู้ถึงคุณลักษณะของบรรดามาลาอิกะฮ์และหน้าที่อันสูงส่ง. ทำให้อีมาน(ศรัทธา) ในหัวใจของมุสลิมนั้นเพิ่มพูนขึ้น. ๓

ให้ความสงบสุขุม ความชื่นหัด และความมั่นใจ . ๔

. กับบรรดาผู้ที่ศรัทธาในอัลลอฮ์(ซ.บ)เมื่อได้รับการช่วยเหลือจากอัลลอฮ์(ซ.บ)โดยการส่งบรรดามาลาอิกะฮ์มาช่วยเหลือในยามคับขัน

ความรักของบรรดามาลาอิกะฮ์ . ๕

ที่มีต่อการทำอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์(ซ.บ)นั้นเป็นความรักที่สมบูรณ์หาที่ติมิได้และมวลมาลาอิกะฮ์ทั้งหลายทำการขอภัยโทษให้กับบรรดาผู้ที่ศรัทธ

. ำเช่นกัน

. การแสดงความรังเกียจ ไม่พอใจ และโกรธต่อการกระทำบาปและความชั่วร้าย . ๖

ทำให้มีการสำนึกคุณและซูโกรต่ออัลลอฮ์ (ซ.บ) ที่ทรงประทานความคุ้มครองต่อบ่าว โดยทรงมอบหมายงานต่างๆให้กับบรรดามาลาอิกะฮ์ . ๗

. ซึ่งคอยทำหน้าที่ปกป้องรักษาและบันทึกกิจการงานต่างๆและอื่นๆ ในสิ่งที่เป็ประโยชน์ต่อมนุษย์ในการครองชีพ

หลักการศรัทธาข้อที่ ๓

(การศรัทธาต่อบรรดาคัมภีร์ของอัลลอฮ์(ซ.บ

การศรัทธาต่อบรรดาคัมภีร์ของอัลลอฮ์(ซ.บ) ที่ทรงประทานลงมาให้แก่บรรดารอซูล(ศาสนทูต)ของพระองค์นั้น คือหลักการข้อที่๓

ของหลักการศรัทธา , แท้จริงอัลลอฮ์(ซ.บ) ทรงส่งบรรดา ศาสนทูตของพระองค์มาด้วยหลักฐานอันชัดแจ้ง

และสิ่งปฏิเสธที่ชัดเจนและได้ทรงประทานคัมภีร์ลงมาพร้อมกับพวกเขา เป็นความเมตตากรุณาของพระองค์ ต่อมนุษยชาติ

และเป็นกฎข้อตัดสินแห่งความยุติธรรมระหว่างมนุษยชาติในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกัน เพื่อความผาสุกและความสำเร็จทั้ง โลกดุนยาและอาคีเราะฮ์

พระองค์ทรงตรัสว่า

ความว่า “โดยแน่นอน

เราได้ส่งบรรดารอซูล(ซ.บ)ของเราพร้อมด้วยหลักฐานทั้งหลายอันชัดแจ้งและเราได้ประทานคัมภีร์และความยุติธรรมลงมาพร้อมกับพวกเขา

(เพื่อมนุษย์จะได้ดำรงอยู่บนความเที่ยงธรรม” (ซูเราะฮ์ อัล หะดีด โองการที่ ๒๕

และพระองค์ยังทรงได้ตรัสอีกว่า

ความว่า “มณูษย์นั้นเคยเป็นประชาชาติเดียวกัน ภายหลังอัลลอฮฺ(ซ.บ) ได้ส่งบรรดานะบีมาในฐานะผู้แจ้งข่าวดี และผู้ตักเตือน และได้ทรงประทานคัมภีร์อันกอปรไปด้วยความจริงลงมากับพวกเขา ด้วยเพื่อว่าคัมภีร์นั้นจะได้ตัดสินระหว่างมณูษย์ในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกัน

(” (ชูเราะฮฺ อัลบะเกาะเราะฮฺ โองการที่ ๒๑๓

หลักสำคัญในการศรัทธาต่อบรรดาคัมภีร์ (๑)

การศรัทธาต่อบรรดาคัมภีร์นั้น คือ การเชื่อมั่นอย่างแน่วแน่ โดยปราศจากการสงสัยว่า บรรดาคัมภีร์ ทั้งหมุดมาจากอัลลอฮฺ(ซ.บ) ซึ่งพระองค์ทรงประทานให้แก่บรรดาศาสนทูต(รอซูล) ของพระองค์ และต้องศรัทธาอย่างเด็ดขาดว่า คัมภีร์ คือ พระดำรัสของพระองค์ที่แท้จริง, มันคือแสงสว่างและทางนำแห่งสัจธรรมและความยุติธรรม ที่มวลมนุษย์จำเป็นต้องยึดถือปฏิบัติอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ . คัมภีร์ของอัลลอฮฺ(ซ.บ)มีจำนวนมาก ไม่มีผู้ใดล่วงรู้ถึงจำนวนที่แท้จริง นอกจากอัลลอฮฺ(ซ.บ) เพียงผู้เดียวเท่านั้น

พระองค์ทรงตรัสว่า

(ความว่า “ และพระองค์ได้ทรงตรัสแก่นะบีมุซา(อ.ล) จริงๆ ” (ชูเราะฮฺ อันนิซาอฺ โองการที่ ๑๖๕

และพระองค์ทรงตรัสอีกว่า

ความว่า “ และหากว่า มีคนใดในหมู่ชนริกได้ขอให้เจ้าคุ้มครอง ก็จงคุ้มครองเขาเถิดจนกว่าเขาจะได้ยินคำรัสของอัลลอฮฺ(ซ.บ)” (

(ชูเราะฮฺ อัลเตาบะฮฺ โองการที่ ๖

สุกฺม (กฎข้อตัดสินหรือคำพิพากษา) ของการศรัทธาต่อบรรดาคัมภีร์ (๒)

การศรัทธาต่อบรรดาคัมภีร์นั้น ถือเป็นวาญิบ(สิ่งจำเป็น)ที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ อัลลอฮฺ(ซ.บ)ได้ทรงประทานมันให้แก่บรรดาศาสนทูตของพระองค์ เป็นพระดำรัสของพระองค์ที่แท้จริง และได้ทรงประทานลงมา และ คัมภีร์นั้นไม่ได้ถูกกำเนิดแต่อย่างใด บุคคลใดปฏิเสธคัมภีร์ หรือ ส่วนหนึ่งส่วนใดจากคัมภีร์แล้ว ถือว่าเขาผู้นั้นเป็น . (กาฟิร(สิ้นสภาพจากการเป็นมุสลิม

อัลลอฮฺ(ซ.บ)ทรงได้ตรัสว่า

ความว่า “ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงศรัทธาต่ออัลลอฮฺ(ซ.บ) และรอซูล(ซ.ล)ของพระองค์ และคัมภีร์ที่พระองค์ทรงประทานแก่รอซูล(ซ.ล)ของพระองค์ และคัมภีร์ที่พระองค์ ได้ทรงประทานลงมาก่อนนั้น ผู้ใดปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮฺ(ซ.บ) และมลาอิกะฮฺของพระองค์และบรรดาคัมภีร์ของพระองค์ และบรรดาอโศลของพระองค์ (และวันปรโลกแล้วไซ้ แน่อนเขาที่ได้หลงทางไปแล้วอย่างไกล ” (ชูเราะฮฺ อันนิซาอฺ โองการที่ ๑๓๖

และพระองค์ยัง ได้ตรัสอีกว่า

ความว่า “ และนี่คือคัมภีร์ที่มีความจำริญ ซึ่งเราได้ให้คัมภีร์ลงมาซึ่งเจ้า จงปฏิบัติตามคัมภีร์นั้นเถิด และจงขำเกรง

(เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับความเมตตากรุณา ” (ชูเราะฮฺ อัล อันอาม โองการที่ ๑๕๕

. ความต้องการของมนุษย์ต่อคัมภีร์และเหตุที่คัมภีร์ได้ถูกประทานลงมา (๓)

คัมภีร์ที่ถูกประทานลงมา แก่ศาสนทูตของอัลลอฮฺ(ซ.บ) คือบรรทัดฐานแก่ประชาชาติทั้งหลาย เพื่อพวกเขาเหล่านั้นจะได้ศึกษา (1)
และค้นคว้าเรื่องราวเกี่ยวกับศาสนาที่ยึดถือศรัทธา

เพื่อเป็นธรรมเนียมผู้นำสู่ความยุติธรรม ในการตัดสิน ข้อขัดแย้ง และพิพาทระหว่างพวกเขา (2)

เพื่อปกป้องรักษาศาสนาให้คงอยู่ ถึงแม้ว่ามันเป็นสถานที่แสวงหาไกลและเวลาชยาวนาน หลังจากบรรดาศาสนทูตได้เสียชีวิตไปแล้ว (3)

เพื่อเป็นบัญญัติ(ข้ออ้างอิง) แห่งอัลลอฮฺ(ซ.บ) โดยมนุษยชาติทั้งหลายและจำเป็นต้องจำนน ไม่มีสิทธิในการโต้แย้ง (4)
.หรือขัดขืนและปฏิเสธบัญญัติดังกล่าว

พระองค์ทรงตรัสว่า

ความว่า “มนุษย์นั้นเคยเป็นประชาชาติเดียวกัน ภายหลังจากอัลลอฮฺ(ซ.บ) ได้ส่งบรรดานะบีมาในฐานะผู้แจ้งข่าวดี และผู้ตักเตือน
และได้ทรงประทานคัมภีร์ อันกอปรไปด้วย ความจริงลงมาแก่พวกเขาด้วย เพื่อว่า คัมภีร์นั้นจะได้ตัดสินระหว่างมนุษย์ในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้ง”

((ชูเราะฮฺ อัลบะเกาะเราะฮฺ โองการที่ ๒๑๓

(วิธีการศรัทธาต่อบรรดาคัมภีร์ (การศรัทธาต่อบรรดาคัมภีร์จะต้องปฏิบัติอย่างไร (4)

-:ในการศรัทธาต่อบรรดาคัมภีร์นั้น เราสามารถแบ่งออกเป็น ๒ ลักษณะด้วยกันคือ

(การศรัทธาโดยรวมรัด(แบบสรุป (1)

การศรัทธาโดยละเอียดและแจ่มแจ้ง (2)

การศรัทธาโดยรวมรัด (แบบสรุป) คือ การที่ผู้ศรัทธาต้องเชื่อว่า คัมภีร์ ดังกล่าวได้ถูกประทานจากอัลลอฮฺ(ซ.บ) -
.สู่บรรดาศาสนทูตของพระองค์จริงอย่างแน่นอน

การศรัทธาโดยละเอียดและแจ่มแจ้ง(แบบแบ่งออกเป็นข้อๆ)ได้ถูกระบุชื่อไว้ในคัมภีร์อัลกุรอาน -

คือ การที่ผู้ศรัทธาต้องเชื่อในคัมภีร์ต่างๆที่ได้รับระบุชื่อไว้ในคัมภีร์อัลกุรอาน เช่น คัมภีร์ เถรอก, คัมภีร์ซาบูร์ , คัมภีร์อิงญิล และ

สาส์น แด่นะบีมุซา(อ.ล) และ นะบีอิบรอฮิม(อ.ล) ซึ่งคัมภีร์ดังกล่าวได้ถูกระบุไว้ใน อัลกุรอานทั้งหมด และต้องศรัทธาอีกว่า

ยังมีคัมภีร์ของอัลลอฮฺ(ซ.บ)อีกมากมายที่ถูกประทานให้แก่บรรดาศาสนทูตของพระองค์ ซึ่งไม่ได้เปิดเผยในอัลกุรอาน

และไม่มีผู้ใดล่วงรู้ถึงนามและจำนวนของมัน นอกจากพระองค์เพียงผู้เดียวเท่านั้น

บรรดาคัมภีร์ทั้งหมดถูกประทานลงมา เพื่อยืนยัน ถึงความเอกภาพแห่งอัลลอฮฺ(ซ.บ) ซึ่งพระองค์เท่านั้น

ผู้ที่สมควรแก่การสักการะบูชา และถวายความจงรักภักดี และคัมภีร์ดังกล่าวได้ห้ามจากการตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺ(ซ.บ)

และการสร้างความหายนะให้บังเกิดแก่เหล่ามนุษยชาติ . และนี่คือเป้าหมายอันเดียวที่เหล่าศาสนทูตทั้งหลายถูกส่งมาซึ่งประชาชาติถึงแม้ว่า

. จะการแตกต่างกันของบทบัญญัติและธรรมเนียม ในแต่ละยุคสมัยที่ต่างกัน

และการศรัทธาต่อบรรดาคัมภีร์ ต้องยอมรับอีกเช่นกันว่า ศาสนทูตท่านก่อนๆ ก็ได้ถูกประทานคัมภีร์เช่นกัน

และอัลกุรอานก็คือคัมภีร์ที่ถูกประทานลงมาแต่ท่านนะบีมุฮัมมัด(ซ.ล)

. ที่มนุษยชาติต้องเคารพและยึดถือปฏิบัติตามบทบัญญัติทุกประการแห่งอัลกุรอาน

พระองค์ทรงตรัสว่า

ความว่า “รอซูล(ซ.ล)นั้นได้ศรัทธาต่อสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เขา จากพระเจ้าของเขาและมุมีนทั้งหลายก็ศรัทธาด้วย
ทุกคนศรัทธาต่ออัลลอฮฺ(ซ.บ) และมลาอิกะฮฺ ของพระองค์และบรรดาคัมภีร์ของพระองค์ และบรรดารอซูลของพระองค์” (ซูเราะฮฺ
(อัลบะเกาะเราะฮฺ โองการที่๒๘๕

และพระองค์ได้ตรัสว่า

ความว่า “พวกเจ้าจงปฏิบัติตามสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่พวกเจ้าจากพระเจ้าของพวกเจ้าเถิด และอย่าปฏิบัติตามผู้ลุ่มหลงใดๆ”
(ซูเราะฮฺ อัล- อะอฺรอฟ โองการที่ ๓

ลักษณะพิเศษ ของอัลกุรอาน ที่แตกต่างกับคัมภีร์ก่อนๆ -

คำไวพจน์และความหมายของอัลกุรอานตลอดจนสังขมธรรมเกี่ยวกับการสร้างสรรค์แห่งอัลลอฮฺ(ซ.บ) (๑)

เป็นสิ่งปาฏิหาริย์ที่ไม่มีผู้ใดสามารถประดิษฐ์และลอกเลียนแบบได้

(อัลกุรอาน คือ คัมภีร์ เล่มสุดท้ายที่พระองค์อัลลอฮฺ(ซ.บ)ทรงประทานแก่ศาสนทูตองค์สุดท้าย ผู้เป็นนบีมุฮัมมัด(ซ.ล) (๒

อัลกุรอานเป็นคัมภีร์ที่ถูกพิทักษ์รักษาจากการถูกบิดเบือนและดัดแปลงโดยอัลลอฮฺ(ซ.บ) (๓

. ดังที่การบิดเบือนได้เคยเกิดขึ้นแล้วกับบรรดาคัมภีร์ก่อนๆเนื่องจากไม่ได้รับการพิทักษ์แห่งพระผู้เป็นเจ้า

อัลกุรอานเป็นสัจพยานยืนยันว่า คัมภีร์ก่อนๆนั้นถูกประทานลงมาจริง และควบคุมคัมภีร์เหล่านั้นให้ตั้งอยู่ในความเป็นจริง (๔

. กล่าวคือ สิ่งที่แปลกปลอมเข้ามา ก็จะแจ้งให้ทราบและสิ่งที่ถูกตัดทอนออกไป หรือถูกบิดเบือนหรือถูกปกปิดไว้จะแจ้งให้ทราบเช่นเดียวกัน

อัลกุรอานเป็นคัมภีร์ที่ขลิบทับบัญญัติของคัมภีร์ก่อนๆทั้งหมด (๕

พระองค์ทรงตรัสว่า

ความว่า “มิใช่เป็นเรื่องราวที่ถูกปั้นแต่งขึ้น แต่ว่าเป็นการยืนยันความจริงที่อยู่ต่อหน้าเขา และเป็นการแจ่มแจ้งทุกอย่าง

(และเป็นการชี้ทางที่ถูกต้อง และเป็นการเมตตาแก่หมู่ชนผู้ศรัทธา” (ซูเราะฮฺ ยูซุฟ โองการที่ ๑๑๑

การยอมรับในเนื้อหา(ข่าวสาร) ของคัมภีร์เล่มก่อนๆ (๖)

ไม่เป็นที่สงสัยแต่ประการใดเลยว่า เรื่องราวที่ถูกระบุในคัมภีร์ เล่มก่อนๆ นั้น เป็น โองการ(วะห์ยู) ที่อัลลอฮฺ(ซ.บ)

ทรงประทานให้แก่เหล่าศาสนทูตท่านก่อนๆ แต่ก็ไม่ได้หมายความว่า เราจำเป็นต้องยอมรับในเนื้อหาของคัมภีร์ก่อนๆ

. ที่ยังหลงเหลืออยู่ในปัจจุบันนี้ เนื่องจากคัมภีร์เหล่านั้นได้ถูกบิดเบือน และดัดแปลงไปจากต้นฉบับเดิมเสียแล้ว

ส่วนหนึ่งจากเนื้อหาของคัมภีร์เล่มก่อนๆที่เราได้รับรู้และเป็นความจริงอย่างแน่นอน จากการบอกเล่าในอัลกุรอานคือ

ไม่มีผู้แบกภาระคนใดที่จะแบกภาระของผู้อื่นได้ และมนุษย์จะไม่ได้อะไรเลยนอกจากสิ่งที่เขาได้ขวนขวายเอาไว้

. และการขวนขวายของเขาที่จะได้เห็นในไม่ช้าและเขาก็จะได้รับการตอบแทนด้วยการตอบแทนที่ครบถ้วนสมบูรณ์

อัลลอฮฺ(ซ.บ)ทรงตรัสว่า

ความว่า “หรือว่าเรามีรับข่าวคราวที่มีอยู่ในคัมภีร์ของมูซา(อ.ล) และ(ในคัมภีร์ของ) อิบรอฮีม(อ.ล) ผู้ซึ่งปฏิบัติตามสัญญาอย่างเคร่งครัด . ว่าไม่มีผู้แบกภาระคนใดที่จะแบกภาระของผู้อื่นได้และมนุษย์จะไม่ได้อะไรเลย นอกจากสิ่งที่เขาได้ขวนขวายเอาไว้ และแท้จริงการขวนขวายของเขา ก็จะให้เห็นในไม่ช้า (แล้วเขาก็จะได้รับการตอบแทนด้วยการตอบแทนที่ครบถ้วนสมบูรณ์” (ซูเราะฮฺ อันนัจม โองการที่ ๓๖-๔๑

พระองค์ยังได้ตรัสอีกว่า

ความว่า “เรามีได้ แต่พวกเจ้าเลือกเอาการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ต่างหาก. ทั้งๆที่ปรโลกนั้นดีกว่าและจริงกว่า . แท้จริง (ข้อเตือนสติ) นี้ (มีอยู่ในคัมภีร์ก่อนๆมาแล้ว . คือคัมภีร์ (ศาสน) ของอิบรอฮีม(อ.ล)และมูซา(อ.ล)” (ซูเราะฮฺ อัล-อะลา โองการที่ ๑๖-๑๗

สุกฺม(ข้อตักเตือน) ต่อบทบัญญัติแห่งคัมภีร์ก่อนๆมีดังนี้ -

บทบัญญัติที่ได้รับไว้ในอัลกุรอาน ถือเป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้ศรัทธาต้องนำมายึดถือปฏิบัติ อย่างเคร่งครัด ต่างกับบทบัญญัติของคัมภีร์ก่อนๆ ซึ่งไม่เป็นที่อนุมัติให้นำมายึดถือปฏิบัติอีกต่อไป ถึงแม้ว่าในกรณีบทบัญญัติ ของ คัมภีร์เหล่านั้น มัน เป็นสิ่งที่อนุมัติและสอดคล้องกับคัมภีร์อัลกุรอานก็ตาม ไม่ใช่เพราะเหตุที่ว่าคัมภีร์เล่มก่อนๆไม่ถูกต้อง หากแต่มันคือสิ่งที่ถูกต้องและเป็นที่ยอมรับสำหรับชนรุ่นก่อนเท่านั้น แต่ในยุคสมัยของเรา มันคือบทบัญญัติที่ถูกโมฆะ และยกเลิกไปแล้ว . บทบัญญัติใดที่สอดคล้องกับอัลกุรอานแสดงว่าบทบัญญัตินั้นถูกต้อง

(คัมภีร์ของอัลลอฮฺ(ซ.บ)ที่ถูกประทานลงมา ซึ่งได้ถูกระบุไว้ในอัลกุรอานและซุนนะฮฺของท่านนะบี (ซ.ล (ﷺ)

คัมภีร์ อัลกุรอาน (1

อัลกุรอาน คือ พระคำรัสของอัลลอฮฺ(ซ.บ) ที่พระองค์ทรงประทานแก่ท่านนะบีมุฮัมมัด(ซ.ล) ผู้เป็นศาสนทูตท่านสุดท้าย ดังนั้นอัลกุรอานจึงเป็นคัมภีร์เล่มสุดท้าย มันเป็นคัมภีร์ที่ถูกพิทักษ์รักษาและปกป้องจากการคิดแปลงหรือแก้ไขใดๆ โดยอัลลอฮฺ (ซ.บ) . และอัลกุรอานเป็นคัมภีร์ที่ ชกเลิกบทบัญญัติแห่งคัมภีร์เล่มก่อนๆทั้งหมด

อัลลอฮฺ(ซ.บ) ทรงตรัสว่า

ความว่า “แท้จริงเราได้ให้ข้อตักเตือน (อัลกุรอาน) ลงมา และแท้จริงเราเป็นผู้รักษามันอย่างแน่นอน” (ซูเราะฮฺ อัลอิจร (โองการที่ ๕

และพระองค์ยังตรัสอีกว่า

ความว่า “และเราได้ให้คัมภีร์ลงมาแก่เจ้า ด้วยความจริง ในฐานะเป็นที่ยืนยันคัมภีร์ที่อยู่เบื้องหน้ามัน และเป็นที่ยืนยันคัมภีร์
เบื้องหน้านั้น (อัด-เตารอดและอินญิล) ดังนั้น เจ้าจงตัดสินระหว่างพวกเขา ด้วยสิ่งที่อัลลอฮฺ(ซ.บ)ทรงประทานลงมาเถิด ” (ซูเราะฮฺ
อัลมาอิดะฮฺ โองการที่ ๔๘

คัมภีร์ อัด-เตารอด (๒)

อัด-เตารอด คือคัมภีร์ของอัลลอฮฺ(ซ.บ) ที่ทรงประทานลงมาแก่ท่านนะบีมูซา(อ.ล) ซึ่งในนั้นมีข้อแนะนำและแสงสว่าง
บรรดาอะบีที่สวมมิกคัล ได้ใช้อัด-เตารอด ตัดสินบรรดาผู้ที่เป็นอิวจากชนชาว อิสรออิล และนักปราชญ์ทั้งหลายก็ได้ใช้อัด-เตารอด
. (ตัดสินด้วย(หลังจากที่นะบีมูซา(อ.ล)ได้ล่องลับไปแล้ว

และแท้จริงคัมภีร์เตารอด ที่เราต้องศรัทธานั้น คือ คัมภีร์ ที่ถูกประทานแก่ท่านนะบีมูซา(อ.ล)
มิใช่คัมภีร์ที่ยังคงอยู่กับชาวคัมภีร์(อิว)ในปัจจุบันนี้ เนื่องจากคัมภีร์เล่มดังกล่าว ไม่ใช่ฉบับดั้งเดิม หากแต่มันถูกแก้ไขและบิดเบือนไปแล้ว

พระองค์ทรงตรัสว่า

ความว่า “แท้จริงเราได้ให้อัด-เตารอด ลงมา โดยที่ในนั้นมีข้อแนะนำ และแสงสว่างซึ่งบรรดาอะบีที่สวมมิกคัลได้ใช้อัด-เตารอด ตัดสินด้วย
(เนื่องด้วยสิ่งที่พวกเขาได้รับมอบหมายให้รักษาไว้ (นั่นคือ) คัมภีร์ของอัลลอฮฺ(ซ.บ) ” (ซูเราะฮฺ อัลมาอิดะฮฺ โองการที่ ๔๔

(อัล-อินญิล ไบเบิ้ล (๓

อัล-อินญิล เป็นคัมภีร์ของอัลลอฮฺ(ซ.บ)ที่พระองค์ทรงประทานแก่ท่านนะบีมูซา(อ.ล)
(พระเยซู)ซึ่งในนั้นมีความจริงเพื่อยืนยันคัมภีร์ก่อนๆที่ถูกประทานลงมาแล้ว คัมภีร์ อัล-อินญิล (ไบเบิ้ล) ที่เราต้องศรัทธานั้นคือคัมภีร์
ของอัลลอฮฺ(ซ.บ) ที่พระองค์ทรงประทานแก่ท่านนะบีมูซา(อ.ล). มิใช่คัมภีร์ที่ชาวคริสเตียนนับถืออยู่ทุกวันนี้ เนื่องจากคัมภีร์ดังกล่าวนี้
. ได้ถูกคัดลอกออกไปและบิดเบือนจากต้นฉบับเก่าที่แท้จริงแล้วเช่นกัน

พระองค์อัลลอฮฺ(ซ.บ)ทรงตรัสว่า

ความว่า “และเราได้ให้อีซา(อ.ล)บุตรของมัรยัมตามหลังพวกเขา (บรรดาอะบีทั้งหลาย) ในฐานะผู้ยืนยันสิ่งที่อยู่เบื้องหน้าเขา คือ
อัด-เตารอด และเราได้ให้ อัล-อินญิลแก่เขาซึ่งในนั้นมีคำแนะนำและแสงสว่างและเป็นที่ยืนยันสิ่งที่อยู่เบื้องหน้ามัน คือ อัด-เตารอด
(และเป็นคำแนะนำและคำตักเตือนแก่ผู้ยำเกรงทั้งหลาย ” (ซูเราะฮฺ อัลมาอิดะฮฺ โองการที่ ๔๖

ในคัมภีร์ทั้งสองเล่มดังกล่าว (อัด-เตารอด และอัล- อินญิล) ยังได้ระบุถึงเรื่องราวและกล่าวขานถึงศาสนทูตท่านสุดท้าย คือ
(ท่านนะบีมุฮัมมัด(ซ.ล

พระองค์ทรงกล่าวว่

ความว่า “คือบรรดาผู้ที่ปฏิบัติตามรอซูล(ซ.ล)(ท่านนะบีมุฮัมมัด(ซ.ล))ผู้เป็นนะบีที่เขียนอ่านไม่เป็น ที่พวกเขา (อิวและคริสเตียน)
พบเขาถูกจรีกไว้ ณ ที่พวกเขา
จะใช้พวกเขาให้กระทำในสิ่งที่ชอบและห้ามพวกเขามิให้กระทำในสิ่งที่ไม่ชอบและจะอนุมัติให้แก่พวกเขาซึ่งสิ่งดีทั้งหลาย
และจะให้เป็นที่ต้องห้ามแก่พวกเขา ซึ่งสิ่งที่เลวทั้งหลาย และจะปลดปล่อยออกจากพวกเขา
(ซึ่งภาระหนักของพวกเขาและห่วงคอที่ปรากฏอยู่บนพวกเขา ” (ซูเราะฮฺ อัลอะฮฺรอฟ โองการที่ ๑๕๗

อัช-ซาบูร เป็นคัมภีร์ของอัลลอฮฺ(ซ.บ) ที่พระองค์ทรงประทานแก่ท่านนบีมูซา(อ.ล)
ซึ่งผู้ศรัทธาจะต้องศรัทธาในคัมภีร์เล่มดังกล่าว มิใช่คัมภีร์ที่ถูกบิดเบือนและเปลี่ยนแปลงด้วยการกระทำของชาวอับย อัลลอฮฺ(ซ.บ) ทรงตรัสว่า

(ความว่า “และเราได้ให้ชะบูรแก่คาอูด” (ซูเราะฮฺ อัน นิซาอฺ โองการที่ ๑๖๓

(สาส์น(คัมภีร์) แห่งอิบรอฮีม(อ.ล) และมุซา(อ.ล) (๑)

สาส์นคัมภีร์ดังกล่าว เป็นอัลลอฮฺ(ซ.บ) ซึ่งพระองค์ทรงประทานแก่ท่านนบีมูซา(อ.ล) (หนึ่งเล่ม)
และทรงประทานแก่ท่านนบิอฺรอฮีม(อ.ล) เช่นกัน แต่เนื่องจากสาส์น(คัมภีร์) ดังกล่าวได้หายสาบสูญไป
โดยไม่มีผู้ใดได้รับรู้ถึงบทบัญญัติของสาส์นดังกล่าว . เว้นแต่บทบัญญัติบางประการเท่านั้น ที่อัลกุรอานและอัชซุนนะฮฺได้ระบุหรือบอกกล่าวไว้

พระองค์อัลลอฮฺ(ซ.บ) ทรงตรัสว่า

ความว่า “หรือว่าเรามีผู้รับข่าวคราวที่มีอยู่ในคัมภีร์ของมุซา และ(ในคัมภีร์ของ) อิบรอฮีม(อ.ล) ผู้ซึ่งปฏิบัติตามสัญญาอย่างครบครัน.
ว่าไม่มีผู้แบกภาระคนใดที่จะแบกภาระของผู้อื่นได้และมนุษย์จะไม่ได้อะไรเลย นอกจากสิ่งที่เขาได้ขวนขวายเอาไว้.
และแท้จริงการขวนขวายของเขาก็จะให้เห็นในไม่ช้า. และเขาก็จะได้รับการตอบแทนด้วยการตอบแทนที่ครบถ้วน” (ซูเราะฮฺ อัน-นัจม
(โองการที่ ๓๖-๔๑

และพระองค์ยัง ทรงตรัสอีกว่า

ความว่า “เรามีได้ แต่พวกเจ้าเลือกเอาการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ต่างหาก, ทั้งๆที่ปรโลกนั้นดีกว่า และจริงกว่า . แท้จริง(ข้อเตือนสติ)
(นี้มีอยู่ในคัมภีร์ก่อนๆมาแล้ว, คือ คัมภีร์ของอิบรอฮีม(อ.ล)และมุซา(อ.ล)” (ซูเราะฮฺ อัล-อะดฺคา โองการที่ ๑๖-๑๘

หลักการศรัทธาข้อที่ ๔

(การศรัทธาต่อบรรดาราชูด (ศาสนทูต

การศรัทธาต่อบรรดาราชูด (ขอความสันติจงมีแก่พวกเขาทั้งหลาย) คือหลักหนึ่งของหลักการศรัทธา ๖ ข้อ (๑)
ซึ่งการศรัทธาของบ่าวคนหนึ่งนั้นจะไม่บรรลุถึงแก่นแท้ของการศรัทธาได้ นอกจากจะตั้งศรัทธาต่อหลักการนี้เช่นกัน

การศรัทธาต่อบรรดาราชูด หมายถึง การเชื่อมั่นอย่างหนักแน่นว่า แท้จริงบรรดาราชูดนั้น เป็นผู้ที่อัลลอฮฺ (ซ.บ) ทรงได้คัดเลือกมา
เพื่อรับผิดชอบหน้าที่ในการเผยแผ่ศาสนาของพระองค์ ดังนั้นผู้ใดที่เชื่อฟังและปฏิบัติตามบรรดาราชูด เขาผู้นั้นย่อมได้รับทางนำ
และผู้ใดที่ทรยศและฝ่าฝืนต่อพวกเขา แน่แน่นอนเขาผู้นั้นคือผู้ที่หลงทางและหาหนะ และต้องศรัทธามันยิ่งกว่าบรรดาราชูด ได้ทำการประกาศ
เรียกร้องและเผยแผ่บรรดาสารแห่งอัลลอฮฺ(ซ.บ) ที่ได้ทรงประทานลงมา มันคือการเผยแผ่อันชัดแจ้ง และได้ปฏิบัติตามหน้าที่ที่อัลลอฮฺ(ซ.บ

) ได้มอบหมายไว้ให้ พร้อมกับให้การแนะนำและคัดเตือนประชาชาติ ซึ่งบรรดาอริชุนนั้น ได้สละทุกสิ่งทุกอย่างอย่างเต็มที่
ในหนทางของอัลลอฮฺ(ช.บ) โดยตั้งมั่นอยู่บนหลักการอันเที่ยงแท้ โดยที่มีได้เปลี่ยนแปลง บิดเบือนและปกปิดในสิ่งที่อัลลอฮฺ(ช.บ)
ทรงประทานลงมา และการศรัทธาต่อบรรดาอริชุนเช่นกัน เราจะต้องศรัทธาต่อบรรดาอริชุนทุกท่าน ที่อัลลอฮฺ(ช.บ)
ได้ทรงขนานนามและท่านที่ไม่ได้กล่าวนามไว้ บรรดาอริชุนทุกท่านจะให้ข่าวดีถึงการมาของอริชุนท่านต่อไป
. อริชุนผู้ที่มาในยุคหลังจากนั้นจะมาขึ้นชั้นและสร้างความเชื่อถือให้อริชุนท่านที่ผ่านมา

อัลลอฮฺ(ช.บ) ได้ทรงตรัสว่า

ความว่า “ พวกเจ้าจงกล่าวเถิด เราได้ศรัทธาต่ออัลลอฮฺ(ช.บ) และสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เรา และสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่อิบรอฮีม
และอิสมาเอล และอิสฮาก และยะอฺูบและวงศ์วานเหล่านั้น และสิ่งที่มุซา และอิซาได้รับ และสิ่งที่บรรดานะบีได้รับจากพระเจ้าของพวกเขา
พวกเรามีได้แบ่งแยกระหว่างท่านหนึ่งท่านใดจากเขาเหล่านั้น และพวกเราจะเป็นผู้สวามิภักดิ์ต่อพระองค์เท่านั้น” . (ซูเราะฮฺ อัล
(ะกะาะเราะฮฺ ใองการที่ ๑๗๖

ผู้ใดปฏิเสธอริชุนท่านหนึ่งท่านใด ก็เท่ากับว่า เขาปฏิเสธผู้ที่ให้การยอมรับต่ออริชุนท่านนั้นด้วย
.และผู้ใดทรยศและฝ่าฝืนอริชุนท่านหนึ่งท่านใด ก็เท่ากับว่า เขาผู้นั้นได้ขัดขืนและฝ่าฝืนต่ออัลลอฮฺ(ช.บ)ผู้ที่ใช้ให้กระทำการภักดีต่ออริชุน

อัลลอฮฺ(ช.บ) ทรงตรัสว่า

ความว่า “ แท้จริงผู้ที่ปฏิเสธการศรัทธาต่ออัลลอฮฺ(ช.บ) และบรรดาอริชุนของพระองค์และต้องการที่จะแยกระหว่างอัลลอฮฺ(ช.บ)
และบรรดาอริชุนของพระองค์ และกล่าวว่า เราศรัทธาในบางคน และปฏิเสธศรัทธาในบางคน และพวกเขาต้องการที่จะขีดเอาในระหว่างนั้น
ซึ่งทางใดทางหนึ่งนั้น คนเหล่านั้นแหละ คือ ผู้ปฏิเสธโดยแท้จริง
(และเราได้เตรียมไว้แล้วซึ่งการลงโทษที่ยังความอัปยศแก่ผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย.” (ซูเราะฮฺ อัลนิจาฮฺ ใองการที่ ๑๕๐-๑๕๑

(การเป็นนะบี) النبوة ข้อเท็จจริงของ (๖)

คือ ผู้เป็นสื่อกลางระหว่างอัลลอฮฺ(ช.บ)ผู้สร้างกับผู้ถูกสร้าง ในการเผยแพร่มอบบัญญัติ เป็นผู้ที่ยืนยัน เป็นผู้ที่ยืนยัน เป็นผู้ที่ยืนยัน
ได้ทรงประทานความโปรดปราน และทรงคัดเลือกมาจากมนุษยชาติและพระองค์คือผู้เดียวเท่านั้นที่กระทำการเลือกพวกเขา
ไม่มีผู้ใดเป็นหุ้นส่วนกับพระองค์

อัลลอฮฺ(ช.บ) ทรงตรัสว่า

ความว่า “ อัลลอฮฺ(ช.บ) ทรงคัดเลือกบรรดาศาสนทูตจากหมู่มาลาอิกะฮฺและจากหมู่มนุษย์ แท้จริงอัลลอฮฺ(ช.บ) เป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงเห็น ”
((ซูเราะฮฺ อัลฮัจญ์ ใองการที่ ๑๕

นะบี เป็นเกียรติยศที่ถูกประทานให้ มิใช่ได้มาด้วยการแสวงหา

.(การกระทำบาปและมิใช่ได้มาด้วยความสมัครใจหรือการเรียกร้องของพวกเขาเอง แท้จริงแล้วการเป็นนะบีคือการคัดเลือกของอัลลอฮฺ(ช.บ)

อัลลอฮฺ(ช.บ) ทรงตรัสว่า

ความว่า “ อัลลอฮฺ(ซ.บ) ทรงเลือกสำหรับพระองค์ ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และชี้แนะทางสู่พระองค์แก่ผู้ที่คือน้ำสู่พระองค์ .” (ชูเราะฮฺ
(อีซฮฺรฺ อีงการที่ ๑๑

เหตุผลของการส่งบรรดารอซูล (ศาสนทูต) มาซึ่งประชาชาติ (الحكمة) (๓)

-: การส่งบรรดารอซูลมาซึ่งมนุษยชาติ มีเหตุและผลพอสังเขปดังต่อไปนี้

เพื่อนำประชาชาติจากการอับายะห์ (การสักการะบูชา) สิ่งที่ถูกสร้าง ไปสู่การอับายะห์ที่ถูกต้องพระเจ้าเป็นผู้สร้างคืออัลลอฮฺ (ซ.บ) ๓, 1
เพียงองค์เดียว จากการเป็นทาสแห่งการกราบไหว้สิ่งถูกสร้างทั้งหลายไปสู่ความเป็นอิสรภาพแห่งการกราบไหว้อัลลอฮฺ(ซ.บ)
.ผู้ทรงเป็นพระเจ้าแห่งสากลโลก

อัลลอฮฺ(ซ.บ) ได้ทรงตรัสว่า

(ความว่า “ และเรามีได้ส่งเจ้ามาเพื่อสิ่งใดนอกจากเพื่อความเมตตาแก่ประชาชาติทั้งหลาย .” (ชูเราะฮฺ อัลอัมบิยาฮฺ อีงการที่ ๑๐๗

เพื่อประกาศและชี้แจงถึงจุดประสงค์ เป้าหมายที่อัลลอฮฺ (ซ.บ) ทรงสร้างสรรพสิ่งขึ้นมา นั่นก็คือ ๓, ๒

เพื่อให้การกราบไหว้สักการะต่ออัลลอฮฺ (ซ.บ) เพียงหนึ่งเดียว เป้าหมายอันสำคัญนี้มนุษยชาติไม่สามารถรับรู้ได้
. นอกจากด้วยการเผยแผ่ของบรรดารอซูลที่อัลลอฮฺ (ซ.บ) ทรงคัดเลือกไว้

อัลลอฮฺ (ซ.บ) ทรงตรัสว่า

ความว่า “ และโดยแน่นอน เราได้ส่งร่อซูลให้ทุกประชาชาติ (โดยบัญญัติว่า) พวกท่านจงเคารพสักการะต่ออัลลอฮฺ (ซ.บ)
(และจงหลีกเลี่ยงให้ห่างไกลจากพวกเจรีศ .” (ชูเราะฮฺ อันนะฮฺลฺ อีงการที่ ๓๖

เป็นหลักฐานและข้อยืนยันของอัลลอฮฺ(ซ.บ) ต่อมมนุษยชาติทั้งหลาย ว่าแท้จริงอัลลอฮฺ ๓, ๓

. ซ.บ) ได้ทรงประทานบรรดารอซูลมาให้พวกเขาแล้ว โดยที่ไม่มีข้ออ้างใดๆแก่เหล่าผู้ปฏิเสธ)

อัลลอฮฺ (ซ.บ) ทรงตรัสว่า

ความว่า “ คือ บรรดารอซูลในฐานะผู้แจ้งข่าวดี
และในฐานะผู้ตักเตือนเพื่อว่ามนุษยชาติได้ไม่มีหลักฐานใดๆอ้างแก้ตัวแก่อัลลอฮฺได้หลังจากบรรดารอซูลเหล่านั้น และอัลลอฮฺ (ซ.บ)
(เป็นผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ .” (ชูเราะฮฺ อันนิซาฮฺ อีงการที่ ๑๖๕

เพื่ออธิบายถึงความเร้นลับบางอย่างซึ่งมนุษยชาติไม่อาจรับรู้ได้ด้วยสติปัญญาที่มีอยู่ เช่นบรรดา ๓, ๔

. พระนามของอัลลอฮฺ(ซ.บ)อันงดงาม และคุณลักษณะที่สูงส่ง , บรรดามาลาอิกะฮฺ , วันกียามะฮฺ และสิ่งเร้นลับอื่นๆอีกมากมาย

บรรดาราชชาลนั้นถือเป็นแบบอย่างที่ดีงาม ซึ่งอัลลอฮฺ(ช.บ) ๓,๐

ได้ทรงประทานความสมบูรณ์ด้วยจรรยาบรรณที่ดีงามและได้รับการคุ้มครอง ดูแลรักษาจากสิ่งคลุมเครือ (สิ่งที่ไม่ชัดเจนและไม่แน่นอน)
(และความใคร่ต่างๆ(กิเลสตัณหา

อัลลอฮฺ(ช.บ) ทรงตรัสว่า

ความว่า “ คนเหล่านั้น คือ ผู้ที่อัลลอฮฺ(ช.บ) ได้ทรงแนะนำไว้ ดังนั้นคำแนะนำของพวกเขา เจ้าจงเจริญรอยตามเถิด ” (ชูเราะฮฺ อัล อังฮาม
(โองการที่ ๕๐

และอัลลอฮฺ(ช.บ) ทรงได้ตรัสอีกว่า

(ความว่า “ โดยแน่นอนในราชชาลของอัลลอฮฺ(ช.บ) มีแบบฉบับที่ดีงามสำหรับพวกเขาแล้ว ” (ชูเราะฮฺ อัลอะฮฺซาบ โองการที่ ๒๑

ปรับปรุงแก้ไขและสร้างความบริสุทธิ์ผุดผ่องให้กับชีวิต พร้อมกับขัดเกลาจิตใจให้สะอาดบริสุทธิ์ ปราศจากมลทิน (๓, ๖

สิ่งที่ไม่มีดี) ดังที่อัลลอฮฺ(ช.บ)ทรงตรัสว่า

ความว่า “ พระองค์ทรงเป็นผู้แต่งตั้งราชชาลขึ้น คนหนึ่งในหมู่ผู้ไม่รู้จักหนังสือจากพวกเขาเองเพื่อสาธยายโองการต่างๆของพระองค์แก่พวกเขา
(และทำให้พวกเขาผุดผ่อง และทรงสอนคำกวี และความสุชุมกัมภีรภาพแก่พวกเขา.” (ชูเราะฮฺ อัลญุมุอะฮฺ โองการที่ ๒

และท่านนะบี(ช.ล)ได้วางนะว่า

(إِنَّمَا بَعَثْتُ لِأَتَمِّمَ كَرَامَ الْأَخْلَاقِ) رَوَاهُ أَحْمَدُ وَالْحَاكِمُ

(ความว่า “ แท้จริงฉันได้ถูกส่งมาเพื่อสร้างความสมบูรณ์แก่จรรยาบรรณ ” (รายงานโดย อัยมัด และ ฮากิม

(หน้าที่ของบรรดาราชชาล (ศาสนชาล (๕)

บรรดาราชชาลนั้น มีหน้าที่อันสูงส่งและมีเกียรติซึ่งจะกล่าวในที่นี้ พอสังเขป คือ

.ประกาศและเผยแพร่วัฒนธรรมอิสลาม เรียกร้องเชิญชวนมนุษย์ไปสู่การสักการะกัศด้ออัลลอฮฺ(ช.บ) เพียงองค์เดียว ๕, ๑

อัลลอฮฺ(ช.บ) ทรงตรัสว่า

ความว่า “ บรรดา (นะบี) ผู้ที่ได้เผยแผ่ศาสนาทั้งหลายของอัลลอฮฺ(ช.บ) และพวกเขาทั้งหลายก็ทรงต่อพระองค์
และไม่ยกย่องผู้ใดนอกจากอัลลอฮฺ(ช.บ) และพอเพียงแล้วที่อัลลอฮฺ(ช.บ) เป็นผู้ทรงชำระสอบสวน ” (ชูเราะฮฺ อัลอะฮฺซาบ โองการที่
(๓๕

ชี้แจงและอธิบายให้ความเข้าใจในเรื่องของศาสนาที่อัลลอฮฺ(ช.บ) ทรงประทานลงมา ๕, ๒

อัลลอฮฺ(ช.บ) ตรัสว่า

ความว่า “ และเราได้ให้อัลกุรอ่านแก่เจ้าเพื่อเจ้าได้ชี้แจง (ให้กระจ่าง) แก่มนุษย์ซึ่งสิ่งที่ได้ถูกประทานมาแก่พวกเขา
” และเพื่อพวกเขาจะได้ใคร่ครอง

(ชูเราะฮ์ อันนะหฺลุ โองการที่ ๔๔)

ซึ่งทางนำไปประชาชาติไปสู่หนทางแห่งความดี และดักเตือนให้ห่างไกลจากความชั่ว ๕,๓
พร้อมกับบอกถึงข่าวดีเกี่ยวกับผลบุญคุณค่าที่จะได้รับเป็นการตอบแทน และเตือนให้ระวังจากการถูกลงโทษ ดังที่อัลลอฮฺ(ซ.บ) ทรงตรัสว่า

"บรรดารอซูลในฐานะผู้แจ้งข่าวดีและในฐานะผู้ตักเตือน " ความว่า

(ชูเราะฮ์ อันนิซาอฺ โองการที่ ๑๖๕)

. ปรับปรุงแก้ไขสภาพการเป็นอยู่ ของมนุษย์ให้ถูกต้องและดีขึ้น ด้วยกับแบบอย่างที่ดีงาม ทั้งคัววาจาและการประพฤติปฏิบัติทางกาย ๕, ๕

. ดำรงไว้ซึ่งบทบัญญัติของอัลลอฮฺ(ซ.บ) และนำมาปฏิบัติใช้กับมวลมนุษยชาติทั้งหลาย ๕, ๐

บรรดารอซูลทุกท่านนั้นจะเป็นสักขีพยานต่อประชาชาติของตัวเอง ในวันกิยามะฮฺ ว่า แท้จริงพวกเขานั้น ได้เผยแพร่โองการจากอัลลอฮฺ(๕, ๖

. ซ.บ) อย่างชัดเจนโดยไม่ได้อัดเบือนและอำพรางแต่ประการใด

อัลลอฮฺ(ซ.บ) ทรงตรัสว่า

ความว่า “ แล้วอย่างไรเล่าเมื่อเรานำพยานคนหนึ่งจากแต่ละประชาชาติมาและเราได้นำเข้ามาเป็นพยานแก่ชนเหล่านั้น ” (ชูเราะฮ์ อันนิซาอฺ

(โองการที่ ๔๑

(อัลอิสลาม คือ ศาสนาของทุกรอซูล (ศาสนทูต (๐)

ศาสนาอิสลามนั้นเป็นศาสนาของบรรดามะนบี และศาสนทูตทุกพระองค์

อัลลอฮฺ(ซ.บ) ทรงตรัสว่า

(ความว่า “ แท้จริงศาสนา ณ. อัลลอฮฺ(ซ.บ) นั้น คือ อัลอิสลาม ” (ชูเราะฮ์ อาลาอิมรอน โองการที่ ๑๙

แท้จริงบรรดารอซูลทั้งหลายได้ประกาศเรียกร้องไปสู่การสักการะภักดีต่ออัลลอฮฺ(ซ.บ) เพียงองค์เดียว
และให้ละทิ้งจากการสักการะต่อสิ่งอื่นใดนอกจากพระองค์ ถึงแม้ว่าบทบัญญัติศาสนาของพวกเขาจะมีความแตกต่างกันไปตามยุคและสมัย

ถึงกระนั้นก็ตามบรรดารอซูลทั้งหมดเห็นพ้องกันว่า การศรัทธา ในความเอกะ (เอกภาพ) ของอัลลอฮฺ(ซ.บ) นั้น คือ

. รากฐานและเป้าหมายของการเผยแพร่

ดังกล่าวที่ว่า

(قال النبي صلى الله عليه وسلم : الأنبياء أخوة لعلات) رواه البخاري

(ความว่า “ บรรดาศาสนาทูตทั้งหลายนั้นพวกเขาเป็นพี่น้องร่วมพ่อเดียวกัน ” (๑) (รายงานโดย อิหม่ามบุคอรฺ

.บรรดารอชูลนั้นก็คือ สามัญชนคนหนึ่งที่ไม่สามารถรับรู้ถึงสิ่งเร้นลับได้ (๖)

ความรู้เกี่ยวกับสิ่งเร้นลับนั้นเป็นคุณลักษณะเฉพาะของพระเจ้า ไม่ใช่เป็นลักษณะของบรรดาศาสดา เพราะพวกเขาก็คือ

. มนุษย์คนหนึ่งซึ่งเหมือนกับมนุษย์ทั่วไป มีการกิน ดื่ม มีการแต่งงาน และหลับนอน และเจ็บ ไข้ ได้ป่วย เหมือนคนทั่วไป

อัลลอฮฺ(ช.บ) ได้ทรงตรัสว่า

จากวัจนะดังกล่าว หมายถึง เหล่ารอชูลทั้งหลาย ต่างเรียกร้องสู่การศรัทธาในเอกะแห่งอัลลอฮฺ(ช.บ) (๑)

ซึ่งเปรียบได้ดังเป็นพี่น้องร่วมพ่อเดียวกันเนื่องจากพวกเขาเหล่านั้นต่างเรียกร้องสู่เป้าหมายอันเดียวกัน

(ถึงแม้ว่าจะมีความแตกต่างกันในบทบัญญัติหรือภาคปฏิบัติ(การประกอบศาสนกิจ

ความว่า “ และเรามีได้ส่งคนใดจากบรรดารอชูลก่อนหน้าเจ้า นอกจากพวกเขาจะรับประทานอาหารอย่างสามัญชน และเดินท่องไปในตลาด.” (

(ชูเราะฮฺ อัลฟุรกอน โองการที่ ๒๐

และอัลลอฮฺ(ช.บ) ได้ทรงตรัสอีกว่า

ความว่า “ และโดยแน่นอนเราได้ส่งบรรดารอชูลมาก่อนหน้าเจ้าและเราได้ให้พวกเขามีภริยาและลูกหลาน.” (ชูเราะฮฺ ฮัรเราะฮุดฺ โองการที่

(๓๘

พวกเขาจะเผชิญกับทุกสิ่งที่มนุษย์ทุกคนได้ประสบ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเศร้าโศกหรือดีใจ สุขสบายหรือความทุกข์ยาก การมีพละทานมัยที่ดี

.หรือการเจ็บไข้ได้ป่วย เป็นต้น

อัลลอฮฺ(ช.บ) ได้คัดเลือกพวกเขามาเพื่อเผยแผ่ศาสนาของพระองค์ พวกเขาเหล่านั้น ไม่สามารถรับรู้ถึงสิ่งเร้นลับได้ เว้นแต่อัลลอฮฺ(ช.บ)

จะทรงประทานวิสัย (โองการ) หรือทรงเปิดเผยให้แก่พวกเขา ดังที่อัลลอฮฺ(ช.บ) ทรงตรัสว่า

ความว่า “ พระผู้ทรงรอบรู้ถึงเร้นลับ ดังนั้นพระองค์จะไม่ทรงเปิดเผยสิ่งเร้นลับของพระองค์แก่ผู้ใด นอกจากผู้ที่พระองค์ทรงยินดี เช่น รอชูล

(ดังนั้นพระองค์จะทรงผู้พิทักษ์ฝ่าดุก้าวหน้าและข้างหลังเขา ” . (ชูเราะฮฺ อัลญิน โองการที่ ๒๖-๒๗

. (การคุ้มครองและดูแลรักษาต่อบรรดารอชูล(การปราศจากมลทิน (๗)

อัลลอฮฺ(ซ.บ)

ได้คัดเลือกผู้ที่ประเสริฐและมีความเหมาะสมที่สุดจากมวลมนุษย์ให้รับผิดชอบหน้าที่การเผยแพร่ศาสนาแห่งพระองค์ พระองค์ได้ปกป้องรักษาพวกเขาให้พ้นจากบาปที่ใหญ่หลวง และให้ปลอดภัยจากสิ่งที่เป็นภัยและข้อตำหนิเพื่อพวกเขาจะได้ นำพาโอองการคำสอนของอัลลอฮฺ(ซ.บ) ไปเผยแพร่สู่ประชาชาติของพวกเขา โดยที่พวกเขาได้รับการปกป้องรักษา และการคุ้มครอง (ปราศ จากความผิด และบาป)ในสิ่งที่ได้ทำการเผยแพร่ไป ซึ่งเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับอัลลอฮฺ(ซ.บ) นี้คือหลักการที่เห็นพ้องกันของบรรดาอุมมาฮฺ (. (นักปราชญ์ ผู้ทรงคุณวุฒิ

อัลลอฮฺ(ซ.บ) ทรงศรีว่า

ความว่า “ โอ้อูซุลเอฮ์ จงประกาศสิ่งที่ถูกประทานลงมาจากพระเจ้าของเจ้า และถ้าเจ้ามิได้ปฏิบัติ (เจ้าก็มิได้ประกาศสารของพระองค์และอัลลอฮฺ(ซ.บ) จะทรงคุ้มกันเจ้าให้พ้นจากมนุษย์.” (ชูเราะฮฺ อัลมาอิดะฮฺ โองการที่ ๖-๗

และอัลลอฮฺ(ซ.บ) ทรงศรีอีกว่า

(ความว่า “ และพวกเขากลัวเกรงพระองค์ และไม่กลัวผู้ใดนอกจากอัลลอฮฺ(ซ.บ) .” (ชูเราะฮฺ อัลอะหฺซาบ โองการที่ ๓๕

และอัลลอฮฺ(ซ.บ) ทรง ศรีอีกว่า

ความว่า “ เพื่อพระองค์จะทรงรู้ว่าแน่นอนพวกเขาได้เผยแพร่ศาสนาของพระเจ้าของพวกเขาแล้ว และพระองค์ได้ทรงห้อมล้อม (รอบรู้) (ทุกสิ่งที่อยู่ ณ ที่พวกเขา และพระองค์ทรงนับจำนวนทุกสิ่งไว้อย่างครบถ้วน.” (ชูเราะฮฺ อัลญิน โองการที่ ๒๕

หากคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกเขา ได้กระทำความผิด หรือ ความบกพร่องที่เล็ก น้อย ซึ่งไม่ได้เกี่ยวข้องกับการเผยแพร่ อัลลอฮฺ (ซ.บ) ก็จะไม่ทรงชี้แจงให้ทราบและพวกเขาจะรีบเร่งในการสำนึกผิดพร้อมทั้งขออภัยโทษจากพระองค์ การปฏิบัติดังกล่าวนี้ อัลลอฮฺ (ซ.บ) จะยกฐานะและให้เกียรติพวกเขาอีกหนึ่งชั้น เสมือนไม่ได้กระทำความผิดมาก่อน ที่เป็นเช่นนี้ เพราะอัลลอฮฺ (ซ.บ) ได้ทรงประทานความพิเศษ เฉพาะกับบรรดาศาสนทูตของพระองค์ ด้วยอุปนิสัยและคุณลักษณะที่ดีงาม และพระองค์จะทรงจัดทุกสิ่งทุกอย่าง . ที่ทำให้ฐานะของพวกเขาต่ำลง

จำนวนบรรดาศาสนทูต และรอซูล และผู้ที่ประเสริฐที่สุดในหมู่ของพวกเขา (๘)

ได้มีรายงานปรากฏถึงจำนวนบรรดาศาสนทูตซึ่งมีประมาณ สามร้อยสิบห้าท่านด้วยกัน ครั้งหนึ่ง เหล่าซอฮาบะฮฺได้ถามท่านนะบี (

. ซ.ล) ถึงจำนวน บรรดารอซูลของอัลลอฮฺ(ซ.บ) ท่านรอซูล (ซ.ล) ได้ตอบว่า

(ثلاثمائة وخمسة عشره جماو غفيرا) رواه الحاكم

” ความว่า “ มีจำนวนถึงสามร้อยสิบห้าท่าน ซึ่งเป็นจำนวนที่มากมาย

(รายงานโดย ฮากิม)

และจำนวนของบรรดานะบีต่างๆ นั้นมีมากกว่าบรรดาอหฺลุล ส่วนหนึ่งจากพวกเขาถูกระบุไว้ในคัมภีร์ของอัลลอฮฺ(ช.บ)
• และอีกบางส่วนมิได้ระบุถึงแต่อย่างใด บรรดานะบีและรอซูลที่อัลกุรอาน ได้ระบุนามไว้ ๒๕ ท่านด้วยกัน

ดั่งที่อัลลอฮฺ(ช.บ) ได้ทรงตรัสว่า

ความว่า “ และบรรดาอหฺลุลซึ่งเราได้เล่าถึงพวกเขาแก่เจ้ามาก่อนแล้วและมีบรรดาอหฺลุลซึ่งเราได้เล่าแก่เจ้าเกี่ยวกับพวกเขา.” (ซูเราะฮฺ
(อันนิซาอฺ โองการที่ ๑๖๔

และอัลลอฮฺ(ช.บ) ทรงตรัสอีกว่า

ความว่า “ และนั่นคือหลักฐานของเราที่ได้ให้มันแก่อิบรอฮีม โดยมีฐานะเหนือกลุ่มชนของเขา เราจะยกขึ้นหลายชั้นผู้ที่เราประสงค์
แท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้น เป็นผู้ทรงปรีชาญาณผู้รอบรู้ และเราได้ให้แก่เขาซึ่งอิซฮากและยะอฺูบ ทั้งหมคนั้นเราได้แนะนำแล้ว
และนุหฺเราก็ตีแนะนำแล้วแต่ก่อนนุหฺและจากลูกหลานของเขานั้น คือคาวูดและซุลัยมานและอียูบและยูซุบและมุซาและฮารูน
และในทำนองนั้นแหละ เราจะตอบแทนแก่ผู้กระทำความดีทั้งหลาย และ ซากาเรีย และ ยาซฺยา และ อีซาและอิลยาซ ทุกคนนั้นอยู่ในหมู่คนดี
และอิสมาแอล และอัลยาซอะและยูนุส และลูกแต่ละคนนั้นเราได้ให้คิดเค้นเหนือประชาชาติทั้งหลายและ (เราได้ให้คิดเค้นอีก)
ซึ่งส่วนหนึ่งจากบรรพบุรุษของเขา และลูกหลานของพวกเขา และพี่น้องของพวกเขา
(และเราได้เลือกพวกเขาและได้แนะนำพวกเขาไปสู่ทางอันเที่ยงตรง.” (ซูเราะฮฺ อัลอันอาม โองการที่ ๘๓-๘๗

อัลลอฮฺ(ช.บ) ได้ทรงยกฐานะและทรงประทานเกียรติให้กับบางส่วนของบรรดานะบีให้เหนือกว่าอีกส่วนหนึ่ง

ดั่งที่พระองค์ได้ทรงตรัสว่า

ความว่า " และแท้จริง อัลลอฮฺ(ช.บ) นั้นได้ทรงยกระดับบางส่วนของบรรดาศาสดา (นะบี) ให้คิดเค้นกว่าอีกส่วนหนึ่ง" (ซูเราะฮฺ
(อัลอิสรอฺ โองการที่ ๕๕

และเช่นเดียวกัน อัลลอฮฺ(ช.บ) ได้ทรงยกฐานะ และประทานเกียรติให้กับบางส่วนของบรรดาอหฺลุล(ศาสนทูต)

เหนือกว่าอีกส่วนหนึ่ง ดั่งที่พระองค์ได้ทรงตรัสอีกว่า

(ความว่า “ บรรดาอหฺลุลเหล่านั้นเราได้ให้บางคนในหมู่พวกเขาดีเด่นกว่าอีกบางคน .” (ซูเราะฮฺ อัลบะเกาะเราะฮฺ โองการที่ ๒๕๓

ซึ่งได้แก่นะบี นุหฺ (أولو العزم) ซึ่งผู้ที่ประเสริฐที่สุดในหมู่พวกเขา คือ บรรดาพวกอหฺลุลอหฺมี

(อิบรอฮีม มุซา อีซา และมุฮัมมัด(ขอความสันติจงมีแก่พวกเขาทั้งหมด

อัลลอฮฺ(ช.บ) ได้ทรงตรัสว่า

(ความว่า “ ดังนั้นเจ้าจงจดทนดั่งเช่นบรรดาผู้ตั้งจิตมั่นแห่งรอซูลทั้งหลาย” (ซูเราะฮฺ อัลอะฮฺกัฟ โองการที่ ๓๕

และพระองค์ได้ทรงตรัสอีกว่า

ความว่า “

และเจ้าจงรำลึกในขณะที่เราได้เอาคัมภีร์สัญญาของพวกเขาจากบรรดานะบีและจากเจ้าและจากนุสและอิบรอฮีมและมุซา และอิซาบุตรมัรยัมและเราได้เอาคัมภีร์สัญญาอย่างหนักแน่นจากพวกเขา” (ซูเราะฮ์ อัลอะฮฺซาบ

(โองการที่๑๗

และท่านนะบีมุฮัมมัด (ช.ล.) เป็นผู้ที่คิดเลิศและประเสริฐยิ่งในบรรดาศาสนทูต ท่านคือศาสนทูตคนสุดท้าย

เป็นผู้นำของบรรดาผู้ที่เข้าเกรง เป็นหัวหน้าของลูกหลานนะบิอาดัม เป็นผู้นำของบรรดาศาสนทูตทั้งหมด (เป็นเจ้าของตำแหน่งแห่งการยกย่องชมเชย เป็นผู้ถือธงแห่งการสรรเสริญและคือเจ้าของสระน้ำ ที่กล่าวขาน แห่งทุ่งมะฮฺซัร (วันพิพากษา

และท่านนะบิของเราเป็นผู้ที่อัลลอฮ์ (ช.บ) ทรงประทานเกียรติที่ยิ่งใหญ่ มีสิทธิพิเศษ ในการช่วยเหลือมวลมนุษย์ทั้งหลายในวันพิพากษา เป็นผู้ซึ่งใกล้ชิดกับอัลลอฮ์ (ช.บ) เป็นผู้ที่พระองค์ทรงแต่งตั้ง และทรงประทานบัพญูญดี ที่ดีเลิศที่สุด และอัลลอฮ์(ช.บ)ได้ทรง ประทานเกียรติแก่บรรดาประชาชาติของท่าน โดยถูกอุบิฮ์ขึ้นสำหรับมนุษย์ชาติ . (เป็นประชาชาติที่สุดท้ายและคือประชาชาติกลุ่มแรกที่ถูกบังเกิดขึ้นชีพขึ้นมาในวันปรโลก (สิ้นโลก

ท่านนะบิ(ช.ล.)ได้ว่าจะว่า

(فضلت على الأنبياء بست) رواه مسلم

(ความว่า “ ฉันได้ถูกประทานความโปรดปรานเหนือบรรดานะบีอื่นๆทุกอย่างด้วยกัน (๑) ” (รายงานโดย มุสลิม

และท่านยังจะอีกว่า

(أنا سيد ولد آدم يوم القيامة وبيدي لواء الحمد ولا فخر . وما من نبي يومئذ آدم فمن سواه إلا تحت لوائي يوم القيامة) رواه أحمد والترمذي

ความว่า “ ฉันคือผู้นำของลูกหลานอาดัมในวันกียามัต และในมือของฉันนั้น

ถือธงแห่งการสรรเสริญไว้โดยที่มีใ้ล้อวดอ้างตนงตัวแต่อย่างใด และในวันนั้นบรรดานะบีทั้งหมดจะอยู่ใ้รับชมของฉัน (จะเป็นนะบิอาดัมหรือนะบิท่านอื่นๆ (คือ ได้การนำของท่านนะบีมุฮัมมัด (ช.ล) ” . (รายงานโดย อัฮมัดและ อัตติรมิซี้

ส่วนนะบิซึ่งประเสริฐรองลงมาจากนะบีมุฮัมมัด (ช.ล.) นั้นก็คือ นะบิอิบรอฮีม (อ.ล.) ซึ่งถูกให้ฉายานามว่า คอลิลุลลอฮ์ (

ผู้ใกล้ชิดของอัลลอฮ์

ช.บ)) และถัดจากทั้งสองลงมาก็คือ บรรดาอรุซูลที่อยู่ในตำแหน่ง อุลู้อัซมี อีก ๓ ท่าน นั้นก็คือ นูหฺ มุซา และอิซา ()

. (ขอความสันติจงมีแก่พวกเขาด้วยเถิด

หกอข้างดังกล่าวได้แก่ สำนวนโวหารที่ดิเลิศ (หมายถึง คำที่มีความหมายกว้างและครอบคลุม) ,ให้ความช่วยเหลือพิเศษ คือ (๑)

ความเกรงขาม (เพียงได้ยินชื่อก็เกิดความหว่นไหวและกลัวเกรง) , ทรัพย์สินและเชลยที่มาจากการใช้อำนาจทางสงคราม

เป็นที่อนุมัติสำหรับตัวฉัน , ให้พื้นดินเป็นมัสยิด (สถานที่ทำการสักการะ) และสามารถใช้เวลาความสะอาดได้ ,

.ฉันคือศาสนทูตที่ถูกส่งมาแก่มวลมนุษย์ทั้งหมด , และฉันคือ ศาสนทูตคนสุดท้าย

(เครื่องหมายของบรรดามะนิกะฮ์หลาย(ปฏิหารย์ / สิ่งอัศจรรย์ (๑)

อัลลอฮฺ(ซ.บ) ได้ทรงประทานสิ่งปฏิหาร์ที่ยิ่งใหญ่ , สิ่งอัศจรรย์เหนือธรรมชาติ (มหัศจรรย์)
สิ่งมหัศจรรย์ให้แก่บรรดาอะฮ์ลุลบัยอ์ฮ์ เพื่อสนับสนุน ชื่นชม และเป็นหลักฐานให้แก่บรรดา
อะฮ์ลุลบัยอ์ฮ์ อย่างเช่น พระมหาคัมภีร์อัลกุรอาน การผ่าซีกดวงจันทร์ของนะบีมุฮัมมัด (ซ.ล) การแปลงไม้ให้เป็นงูของนะบีมูซา (อ.ล)
. การเสกดินให้กลายเป็นทองคำของท่านนะบีมูซา (อ.ล) และนอกเหนือจากที่กล่าวมาอีกมากมาย
ฉะนั้นเครื่องหมายและมหัศจรรย์ที่ปรากฏกับบรรดาอะฮ์ลุลบัยอ์ฮ์เป็นหลักฐานที่บ่งชี้และยืนยันถึงการเป็นมะนิกะฮ์ (ศาสดา)
ที่แท้จริงดังที่อัลลอฮฺ(ซ.บ) ได้ทรงตรัสว่า

(ความว่า “ โดยแน่นอน เราได้ส่งบรรดาอะฮ์ลุลบัยอ์ฮ์ด้วยหลักฐานทั้งหลายอันชัดเจน . (ชูเราะฮ์ อัลฮะคิม อังการที่ ๒๕

และท่านนะบีมุฮัมมัด (ซ.ล) ได้ว่ากันว่า

(ما من نبي من الأنبياء إلا وقد أوتي من الآيات ما آمن على البشر وإنما كان الذي أوتيته وحيا أوحاه إلي فأرجو
أن أكون أكثرهم تابعا يوم القيامة) متفق عليه

ความว่า “ ไม่มีมะนิกะฮ์ท่านใดจากบรรดามะนิกะฮ์ทั้งหมด เว้นแต่พวกเขาจะถูกระบุด้วยเครื่องหมาย (หลักฐานที่ชัดเจน)
ซึ่งเป็นสิ่งที่มนุษย์ให้ความเชื่อและศรัทธาในสิ่งที่คล้ายคลึงกัน และแท้จริงสิ่งที่ฉันถูกประทานให้ คือ อังการ ที่

อัลลอฮฺทรงประทานมา และฉันก็หวังว่า ฉันจะมีผู้ติดตามมากที่สุดจากพวกเขาบรรดามะนิกะฮ์ในวันกิยามะฮ์ (มีประชาชาติจำนวนมากที่สุด) .(

(รายงาน โดย อิหม่ามบุคอรีย์และมุสลิม

(การศรัทธาต่อการเป็นศาสนทูตของมุฮัมมัด (ซ.ล (๑๐)

การเชื่อและศรัทธาต่อการเป็นศาสดาของมุฮัมมัด (ซ.ล) ถือเป็นรากฐานที่สำคัญอันหนึ่งของรากฐานแห่งการศรัทธา
เพราะการศรัทธาของบุคคลหนึ่งจะไม่สามารถบรรลุไปถึงแก่นแท้ได้ เว้นแต่จะต้องศรัทธาต่อการเป็นศาสนทูตของมุฮัมมัด (ซ.ล) ดังที่อัลลอฮฺ(ซ.บ) ได้ทรงตรัสว่า

ความว่า “ และถ้าผู้ใดมิได้ศรัทธาต่ออัลลอฮฺ(ซ.บ) และรอฮ์ลุลบัยอ์ฮ์แท้จริงเราได้เตรียมไฟที่ลุกโชนไว้สำหรับผู้ปฏิเสธทั้งหลาย .”(

(ชูเราะฮ์ อัลฟัดล อังการที่ ๑๑

และท่านนะบีมุฮัมมัด (ซ.ล) ได้ว่ากันว่า

(أمرت أن أقاتل الناس حتى يشهدوا أن لا إله إلا الله وإني رسول الله)

رواه مسلم

ความว่า “ ฉันได้ถูกบัญชาให้ทำการต่อสู้กับมนุษย์ จนกว่าพวกเขาจะกล่าวปฏิญาณว่าไม่มีพระ

(เจ้านั้นใดนอกจากอัลลอฮฺ(ซ.บ) และแท้จริงฉันเป็นศาสนทูตแห่งอัลลอฮฺ(ซ.บ) .”((รายงาน โดย มุสลิม

: การที่จะทำให้การศรัทธาต่อท่านนะบีมุฮัมมัด (ซ.ล) จะมีผลได้นั้นต้องประกอบด้วยหลักการต่อไปนี้

ทำความรู้จักท่านนะบีมุฮัมมัด (ช.ล.) ท่านมีนามว่า มุฮัมมัด เป็นบุตรของอับดุลลอฮ์ และปู่ของท่านมีนามว่า - 1
อับดุลมุตอลิบเป็นบุตรของฮาซิมซึ่งเป็นชนชาวเผ่ากุเรซ และเป็นเผ่าหนึ่งจากชนเผ่าอาหรับมีเชื้อสายสืบทอดมาจากลูกหลานนะบีอิสมาอีล
. (อ.ล) บุตรนะบีอิบรอฮีม (อ.ล) และท่านมีอายุ ๖๗ ปี (๔๐ ปี ก่อนการแต่งตั้งเป็นรอซูลและ ๒๗ ปี ชีวิตแห่งการเป็นนะบีและรอซูล

เชื่อและยอมรับในสิ่งที่ท่าน ได้ทำการเผยแผ่และจงรักภักดี พร้อมกับปฏิบัติตามคำสั่งใช้ - 2

.และห่างไกลจากสิ่งที่ไม่พอใจและห้ามปราม

เชื่อมั่นว่า แท้จริงท่านนะบีมุฮัมมัด (ช.ล) เป็นศาสนทูตที่ถูกส่งมายังมวลมนุษย์และยูนิซึ่ง - 3

จำเป็นที่ทุกคนจะต้องเจริญรอยตาม แนวทางของท่านโดยไม่มีข้ออ้างใดๆทั้งสิ้น ดังที่อัลลอฮ์(ช.บ) ได้ทรงตรัสว่า

ความว่า “ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า โอ้มนุษย์ทั้งหลาย แท้จริงฉันคือรอซูลของอัลลอฮ์(ช.บ) มายังพวกท่านทั้งหลาย.” (ชูเราะฮ์
อัลอะฮฺรอฟ โองการที่ ๑๕๘

การศรัทธาคือบัพญูดีของท่านที่ถูกประทานลงมา และแท้จริงท่านนั้นเป็นผู้ที่ดีเลิศที่สุด . ๔

.จากบรรดาศาสนทูตทั้งหมด และเป็นศาสนทูตท่านสุดท้ายที่ถูกคัดเลือกมา

ดังที่อัลลอฮ์(ช.บ) ได้ทรงตรัสว่า

(ความว่า “ แต่เป็นรอซูลของอัลลอฮ์(ช.บ) และเป็นคนสุดท้ายแห่งบรรดานะบี.” (ชูเราะฮ์ อัลอะหฺزاب โองการที่ ๕๐

แท้จริงท่านนะบีมุฮัมมัด (ช.ล)เป็นผู้ใกล้ชิดของอัลลอฮ์(ช.บ) และ เป็นผู้นำของบรรดากลูกลานนะบีอาดัม (อ.ล) ท่าน คือ
ผู้ช่วยเหลือที่ยิ่งใหญ่ และมีเกียรติ ใน วันกิยามะฮ์ ผู้เป็นเจ้าของสระน้ำอันทรงเกียรติ
. และแท้จริงประชาชาติของท่านนั้นเป็นประชาชาติที่ดีเลิศและมีเกียรติที่สุด

ดังที่อัลลอฮ์(ช.บ) ได้ทรงตรัสว่า

(ความว่า “ พวกเจ้านั้นเป็นประชาชาติที่ดียิ่งซึ่งถูกให้อุปถัมภ์สำหรับมนุษยชาติ.” (ชูเราะฮ์ อาลาอิมรอน โองการที่ ๑๑๐

ชาวสวรรค์ คือ ประชาชาติของท่านมากที่สุด และบัพญูดีที่ท่านได้รับนั้น ถือเป็นบัพญูดีที่ขกเลิกบัพญูดีก่อนๆ
.ซึ่งถือว่าบัพญูดีที่เคยปรากฏนั้นเป็นโมฆะ

อัลลอฮ์(ช.บ) ได้ทรงประทานเครื่องหมายที่ยิ่งใหญ่และหลักฐานที่ชัดแจ้งให้กับท่านนะบี มุฮัมมัด (ช.ล) นั่นก็คือ - ๑

พระมหาคัมภีร์อัลกุรอาน ซึ่งเป็นคำรัสของอัลลอฮ์(ช.บ)

.ที่ถูกรักษาให้พ้นจากการเปลี่ยนแปลงและบิดเบือนเพื่อสนับสนุนและยืนยันความเป็นรอซูลของท่าน

ดังที่อัลลอฮ์(ช.บ) ได้ทรงตรัสว่า

ความว่า “ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แน่แน่นอนหากมนุษย์และอินร่วมกันที่จะนำมาเช่น อัลกุรอานนี้ พวกเขาไม่อาจจะนำมาเช่นนั้นได้
(และแม้ว่าบางคนในหมู่พวกเขา เป็นผู้ช่วยเหลือแก่อีกบางคนก็ตาม .” (ซูเราะฮ์ อัลอิสรอฺ อีโองการที่ ๘๘

และอัลลอฮฺ(ช.บ) ได้ทรงตรัสอีกว่า

ความว่า “ แท้จริงเราได้ให้ข้อตักเตือน (อัลกุรอาน) ลงมา และแท้จริงเราเป็นผู้รักษามันอย่างแน่นนอน.” (ซูเราะฮ์ อัลอิสร
(อีโองการที่ ๕

ศรัทธาว่าแท้จริงท่านนะบี (ช.ล) ได้ปฏิบัติตามหน้าที่ที่ได้รับมอบมาจากอัลลอฮฺ(ช.บ) - 6
อย่างสมบูรณ์แล้วโดยที่ท่านได้ทำการเผยแพร่บรรดาศาสนาของพระองค์
.และได้สั่งสอนประชาชาติพร้อมกับแนะนำทางที่ดีและห้ามปรามจากการประพฤดิชั่ว

ดังที่อัลลอฮฺ(ช.บ) ได้ทรงตรัสว่า

ความว่า “ แท้จริงมีรอซูลคนหนึ่งจากพวกท่านเอง
ได้มาหาพวกท่านแล้วเป็นที่ลำบากใจแก่เขาในสิ่งที่พวกท่านได้รับความทุกข์ยาก เป็นผู้ห่วงใยในพวกท่าน เป็นผู้เมตตา
(ผู้กรุณาสงสารต่อบรรดาผู้ศรัทธา .” (ซูเราะฮ์ อัลเตาบะฮ์ อีโองการที่ ๑๒๘

และท่านนะบีมุฮัมมัด (ช.ล) ได้ว่ากันว่า

(مامن نبي بعثه الله في أمة قبلي ألا كان حقا عليه أن يدل أمة على خير ما يعلمه لهم ويحذر أمة من شر ما يعلمه لهم) رواه مسلم .

ความว่า “ไม่ปรากฏคุณนะบีท่านหนึ่งท่านใดก่อนหน้าฉันที่อัลลอฮฺ(ช.บ) ได้ส่งเขามาซึ่งประชาชาติ
เว้นแต่จำเป็นบนนะบีท่านนั้น จะต้องชี้แนะประชาชาติของเขาไปสู่สิ่งที่ดีงามในสิ่งที่ได้สั่งสอนไป
(และตักเตือนให้ประชาชาติของเขาห่างไกลจากสิ่งชั่วร้ายและเลวทรามที่ได้สั่งสอนเช่นกัน .” (รายงาน โดย มุสลิม

แสดงความรักต่อท่านนะบี (ช.ล) เหนือความรักที่มีต่อตัวเองและมนุษย์ทั้งหมดพร้อมให้ - 7

เกียรติยกย่องให้ความสูงส่ง และความจงรักภักดีต่อท่าน เพราะสิ่งนี้แหละคือสิทธิของท่านรอซูล(ช.ล)ที่อัลลอฮฺ(ช.บ)
ทรงใช้ผู้ศรัทธาทั้งหลายยึดถือเอาปฏิบัติอย่างเคร่งครัด ผู้ใดรักรอซูล (ช.ล)เท่ากับรักอัลลอฮฺ (ช.บ) ผู้ใดจงรักภักดีต่อรอซูล(ช.ล) เขาก็คือ
.ผู้จงรักภักดีต่ออัลลอฮฺ (ช.บ) เช่นเดียวกัน

อัลลอฮฺ(ช.บ) ได้ทรงตรัสว่า

ความว่า “ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า หากพวกท่านรักอัลลอฮฺ (ช.บ) ก็จงปฏิบัติตามฉัน อัลลอฮฺ (ช.บ) ก็จะทรงรักพวกท่าน
และทรงอภัยให้แก่พวกท่าน ซึ่งโทษทั้งหลายของพวกท่าน และอัลลอฮฺ(ช.บ) นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ.” (ซูเราะฮ์
(อาลอิมรอนอีโองการที่ ๓๑

และท่านนะบี (ช.ล) ได้ว่ากันว่า

(لا يؤمن أحدكم حتى أكون أحب إليه من ولده ووالده والناس أجمعين) متفق عليه

ความว่า “ บุคคลหนึ่งบุคคลใดจากพวกท่านจะยังไม่สมบูรณ์ในการศรัทธา (จนกว่าฉันจะเป็นที่รักยิ่งของเขาเหนือกว่าบุตรและบิดามารดาของเขาและมากกว่ามนุษย์ทั้งหมด.” (ราชวงษาโดยอิหม่าม บุกอริและมุสลิม

ทำการซอลาวัต (การขอพร) และกล่าวสลามแต่ท่านนะบี (ช.ล) ซึ่งผู้ศรัทธาสมควรปฏิบัติดังกล่าวให้มากและเรื่อยๆ - ๘

. เพราะแท้จริงผู้ที่ตระหนี่เขี้ยวที่สุด คือ ผู้ที่ได้ยินนามของท่านนะบีแล้วไม่ได้กล่าวการซอลาวัตต่อท่าน

อัลลอฮฺ(ช.บ) ได้ทรงตรัสว่า

ความว่า “ แท้จริงอัลลอฮฺ(ช.บ) และมาลาอิกะฮฺของพระองค์ประสาพรแก่ท่านนะบี โอ้อับรรคาศรัทธาเอ๋ย

(พวกเจ้าจงประสาพรให้เขา และกล่าวทักทายเขาโดยการวาระ .” (ชูเราะฮฺ อัลอะหฺซาบ โองการที่ ๕๖

และท่านนะบี (ช.ล) ได้ว่ากันว่า

(من صلى علي واحدة صلى الله عليه بها عشرا) رواه مسلم

ความว่า “ ผู้ใดที่ซอลาวัต (ขอพร) แก่ฉันหนึ่งครั้ง อัลลอฮฺ(ช.บ) ทรงประทานพรแก่เขาผู้นั้นสิบครั้ง.” (ราชงานโดย

(มุสลิม

จะเห็นได้ว่าการซอลาวัตต่อท่านศาสนานั้นมีการเน้นหนักและให้ความสำคัญ สำคัญ เป็นอย่างมากในหลายๆ กรณีและสถานการณ์

เช่นต้องอ่านในตะชะฮุดของการละหมาด ดูอาญูด การละหมาดขณะนาเซห์ (คนตาย) คุดบะห์วันศุกร์ หลังจากอาซาน (

การประกาศถึงเวลาละหมาด) ขณะเข้าและออกจากมัสยิด ขณะขอพร หรือ เวลาที่ได้ยินนามท่านนะบี (ช.ล)

. และในอีกหลายๆสภาพการณ์นอกเหนือจากที่ได้กล่าวมา

แท้จริงท่านนะบี (ช.ล) และบรรดาศาสนทูตทุกท่านยังมีชีวิตอยู่ในทัศนะของพระเจ้า — ๙

เป็นชีวิตที่อยู่ในหลุมฝังศพหลังจากเสียชีวิตไปแล้วในสภาพที่สุขสบายอย่างที่สุดและมีเกียรติที่สูงส่งเหนือผู้ตายชาฮิด (

เสียชีวิตในวิถีทางของอัลลอฮฺ (ช.บ)) ซึ่งไม่เหมือนกับชีวิตบนโลกคุณขานี้ กล่าวคือ การเป็นอยู่ที่ไม่สามารถบอกได้ว่าเป็นอย่างไร

ถึงกระนั้นพวกเขาก็ยังคงไว้ซึ่งชื่อแห่งการตาย (คือ พวกเขาได้ตายไปแล้ว) . และ ท่านนะบี (ช.ล) ได้ว่ากันว่า

(إن الله حرم على الأرض أن تأكل أجساد الأنبياء) رواه أبو داود والنسائي

ความว่า “ แท้จริงอัลลอฮฺ(ช.บ) ได้ห้ามแผ่นดินต่อกัดกิน (ทำลาย) ร่างของบรรดาศาสนทูต ” (ราชงานอาญูด และนาซาอี

(

และท่านนะบี (ช.ล) ได้ว่ากันว่าอีกว่า

(ما من مسلم يسلم علي إلا رد الله روحي كي أرد عليه السلام) رواه أبو داود

ความว่า “ ไม่มีมุสลิมคนใดที่กล่าวสลามต่อฉันเว้นแต่อัลลอฮฺ (ช.บ) จะคือวิญญาณให้ฉันฉัน

(เพื่อฉันจะได้ตอบรับการสลามของมุสลิมคนนั้น.” (ราชงานโดย อาญูด

ส่วนหนึ่งจากการเคารพให้เกียรติที่ท่านนะบี (ช.ล) นั่นคือ ละทิ้งการพูดเสียดแทงขณะที่ท่านอยู่ด้วย ขามที่ท่านมีชีวิตอยู่ — ๑๐

และเช่นเดียวกันในขณะที่กล่าวสลามต่อท่านนะบี (ช.ล) ณ. ที่หลุมศพของท่าน เพราะอัลลอฮ์ (ช.บ) ทรงตรัสว่า

ความว่า “ โอ้ศรัทธาชนทั้งหลาย พวกเจ้าอย่าได้ขยี้เสียดแทงของพวกเจ้าเหนือเสียดแทงของท่านนะบี และอย่าพูดเสียดแทงกับเขา (มุฮัมมัด) ยิ่ง การพูดเสียดแทง ของบางคนของพวกเจ้ากับอีกบางคนเพราะ (เกรงว่า) การงานต่างๆ ของพวกเจ้าจะสูญเสียดังไป โดยที่พวกเจ้าไม่รู้สึกรู้สึกรู้ ” (ชูเราะฮ์ อุลลูอูต โองการที่ ๒)

ส่วนการเคารพให้เกียรติต่อท่านนะบี (ช.ล) หลังจากที่ท่านถูกฝังไปแล้วนั้นควรปฏิบัติเช่นเดียวกับท่านยังมีชีวิตอยู่ ฉะนั้นจำเป็นที่เราต้องเคารพให้เกียรติ เหมือนกับที่เหล่าบรรดาซอฮาบะฮ์ได้กระทำไว้ โดยที่พวกท่านนั้นเป็นบุคคลที่ปฏิบัติตามนะบีอย่างเคร่งครัดและเป็นบุคคลที่ห่างไกลจากการกระทำอูคูริ (บิดอะฮ์) และสิ่งที่ขัดต่อท่านรอซูล (ช.ล) อย่างเด็ดขาด

แสดงความรักต่อบรรดามีตรศหาย เครือญาติ และบรรดาภรรยาของท่านนะบี (ช.ล) และต่อสาวกของท่านทั้งหลาย — ๑๑

พร้อมทั้งคอยระวังจากการสร้างความอับยศ หรือใส่ร้ายพวกเขา หรือ กระทำการหนึ่งการใดที่ทำให้เกิดความเสื่อมเสียต่อพวกเขา เพราะแท้จริงอัลลอฮ์ (ช.บ) ได้พึงพอใจในตัวของพวกเขา และได้เลือกพวกเขาขึ้นมาเพื่อเป็นสหายแก่ท่านนะบี (ช.ล) . ซึ่งจำเป็นบนประชาชาติของท่านนะบี (ช.ล) ต้องสร้างสายใยความรักต่อพวกเขา

อัลลอฮ์ (ช.บ) ทรงตรัสว่า

ความว่า “ บรรดาบรรพชนรุ่นแรกในหมู่ผู้อพยพ (ชาวมุฮาฮิรีนจากมักกะฮ์) และในหมู่ผู้ให้ความช่วยเหลือ (ชาวอันศ็อรจากมาดีนะฮ์) และบรรดาผู้ดำเนินตามพวกเขาด้วยการดีนั้นอัลลอฮ์ (ช.บ) ทรงพอพระทัยในพวกเขา . ” (ชูเราะฮ์ อัดเตบะฮ์ โองการที่ ๑๐๐)

และท่านนะบี (ช.ล) ได้ว่ากันว่า

(لاتسبوا اصحابي فوالذي نفسي بيده لو أنفق أحدكم مثل أحد ذهباً ما بلغ مد أحدهم ولا نصفه) (رواه البخاري)

ความว่า “ ท่านทั้งหลายจงอย่าบั่นทอน (ทำให้เสื่อมเสีย) บรรดามีตรศหายของฉัน ฉันขอสาบานต่ออัลลอฮ์ (ช.บ) ผู้ซึ่งชีวิตฉันอยู่ในกำมือของพระองค์หากว่าคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกท่าน ได้บริจาบทองเท่ากับภูเขายูซูด (ก็ไม่อาจที่จะเทียบเท่าหรือมีค่าเท่ากับกรบริจาบทองหนึ่งมูด (ลิตร) หรือครึ่งลิตร ของพวกเขาเหล่าซอฮาบะฮ์ . ” (รายงาน โดย บุคอรีย)

และเป็นสิ่งที่ควรพึงปฏิบัติ (หนาว โนม) สำหรับบุคคลรุ่นหลังที่ควรจะขอการอภัยโทษให้แก่พวกเขา และขออภัยต่ออัลลอฮ์ (ช.บ)

) ให้พวกเขา มีจิตใจที่บริสุทธิ์ผู้ศรัทธาปราศจากการอิจฉาริษยาความเคียดแค้นพยาบาทซึ่งกันและกัน ดังที่อัลลอฮ์ (ช.บ) ตรัสว่า

ความว่า “ และบรรดาผู้ที่มาหลังจากพวกเขา โดยพวกเขา กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของเราทรงโปรดคอยให้แก่เราและพี่น้องของเราผู้ซึ่งได้ศรัทธาก่อนหน้าเราและขอพระองค์อย่าได้ให้มี การเคียดแค้นเกิดขึ้นในหัวใจของเราต่อบรรดาผู้ศรัทธา ข้าแต่พระเจ้าของเรา แท้จริงพระองค์ท่านเป็นผู้ทรงเอ็นดูผู้ทรงเมตตาเสมอ . ” (ชูเราะฮ์ อัลฮัจร โองการที่ ๑๐)

ห่างไกลจากการปฏิบัติต่อท่านนะบี (ช.ล) ด้วยความคลั่ง (การล้าเซตอันพึงมี) แท้จริงการกระทำดังกล่าวนี้เป็น การที่ร้ายท่านนะบี - ๑๒ (ช.ล) อย่างร้ายแรง เพราะท่านนะบี (ช.ล) เคยเตือนประชาชาติของท่านจาก การ ปฏิบัติ ต่อ ท่าน

แบบเกินขอบเขตและขบถของเชิดชูท่านมากเกินไปตำแหน่งของท่านที่อัลลอฮ์ (ช.บ) ทรงประทานให้ ท่านนะบี (ช.ล) วาจะว่า

(إِنَّمَا أَنَا عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ لَا أَحِبُّ أَنْ تَرْفَعُونِي فَوْقَ مَنْزِلَتِي)

ความว่า “ แท้จริงฉันเป็นแค่บ่าวคนหนึ่ง ดังนั้นพวกท่านทั้งจงกล่าวเถิดว่า (ฉันคือ) บ่าวของอัลลอฮ์(ช.บ) และศาสนทูตของพระองค์
” . ฉันไม่พอใจและรังเกียจในการที่พวกท่านยกระดับฐานะของฉันเกินกว่าตำแหน่งของฉันที่ถูกประทานมา

และท่านรอซูล (ช.ล) ยังได้วาจะอีกว่า

(لَا تَطْرُونِي كَمَا أَطْرَتِ النَّصَارَى ابْنِ مَرْيَمَ) رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ

ความว่า “ ท่านทั้งหลายจงอย่าขบถของฉันเกินขอบเขต เหมือนกับที่พวกคริสเตียนได้ขบถของบุตรชายของมัรยัม (นะบี อีซา (อ.ล)) .” (รายงานโดย อิหม่ามบุคอรี

การขอพรจากท่านนะบี(ช.ล) การเรียกร้องขอความช่วยเหลือ การขอวาฟ (วนเวียน)รอบหลุมศพของท่าน การบนบาน การเชือดพลีต่อท่าน
แท้จริงแล้วเป็นสิ่งต้องห้าม ไม่นอบน้อมเพราะมันคือ การตั้งภาคี (ชริก) ต่ออัลลอฮ์(ช.บ) เช่นเดียวกันหากผู้ใดไม่ให้ความเคารพท่านนะบี (ช.ล)
หรือมีความรู้สึกขุ่นเคืองใจในตัวท่าน หรือ ได้กล่าวให้ร้ายป้ายสี รังเกียจ ดูถูกท่าน หรือกระทำการเหยียดหยันต่อท่าน
แท้จริงเขาได้สิ้นสภาพจากการเป็นมุสลิม (ผู้ศรัทธา) และได้ฝ่าฝืนต่ออัลลอฮ์(ช.บ) ดังที่พระองค์ได้ทรงตรัสว่า

ความว่า “ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่าต่ออัลลอฮ์ (ช.บ) และบรรดาโองการของพระองค์ และ รอซูลของพระองค์กระนั้นหรือ
ที่พวกท่านเหยียดหยันกัน พวกท่านอย่าแก้ตัวเลย แท้จริงพวกท่านได้ปฏิเสธแล้วหลังจากการมีศรัทธาของพวกท่าน.” (ชูเราะฮ์ ฮัดเตบะฮ์
(โองการที่ ๖๕-๖๖

ฉะนั้นความรักที่แท้จริงต่อท่านรอซูล (ช.ล) นั่นก็คือ
(ความรักที่เกิดมาจากการปฏิบัติตามแนวทางวิถีชีวิตรวมทั้งแบบฉบับของท่านและละทิ้งจากสิ่งขัดกับแนวทางของท่านนะบี (ช.ล

ความว่า “ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า หากพวกท่านรักอัลลอฮ์(ช.บ) ก็จงปฏิบัติตามฉัน อัลลอฮ์ (ช.บ) ก็ทรงรักพวกท่าน
และจะทรงอภัยให้แก่พวกท่านซึ่งโทษทั้งหลายของพวกท่าน และอัลลอฮ์ (ช.บ) นั้นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตา.” (ชูเราะฮ์ ฮาอิมรอน
(โองการที่ ๓๑

ฉะนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องระวังมิให้เกิดการละเลย และการปฏิบัติที่เกินขอบเขตในการให้เกียรติยกย่องท่านรอซูล(ช.ล) และ
ห้ามนำคุณลักษณะของอัลลอฮ์(ช.บ) มาใช้กับท่านนะบี(ช.ล) หรือ ลดหย่อนฐานะ เกียรติยศของท่าน
การบกพร่องในการให้เกียรติหรือความเคารพกัณฑ์ การแสดงความรักเป็นต้น สิ่งทีแสดงให้เห็นอย่างเด่นชัดในเรื่องดังกล่าวคือ
.การปฏิบัติตามแนวทางของท่านและยึดถือเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิต

การศรัทธาต่อท่านนะบี (ช.ล) จะไม่สามารถบรรลุไปถึงแก่นแท้ได้นอกจากจะต้องเชื่อมั่นในรอซูล (ช.ล) — ๑๓
และปฏิบัติตามในสิ่งที่ท่านได้นำมาอย่างจริงจังและเคร่งครัด และนี่คือ ความหมายของคำว่า “ การเชื่อฟังและกักคิต่อท่านนะบี”

. การกักคิต่อท่านนะบี ก็คือ การกักคิต่ออัลลอฮ์(ช.บ) และการปฏิเสธท่านก็หมายถึงการปฏิเสธอัลลอฮ์(ช.บ) เช่นกัน

และด้วยการเชื่อมั่นต่อรอซูล(ช.ล) อย่างแท้จริง พร้อมทั้งการปฏิบัติตามท่านอย่างจริงจัง เป็นสิ่งที่จะทำให้การศรัทธาต่อรอซูล(ช.ล)
บรรลุไปถึงเป้าหมายและแก่นแท้แห่ง

หลักการศรัทธาข้อที่ ๕

การศรัทธาคือวันปรโลก

การศรัทธาคือวันปรโลก (๑)

คือ การเชื่อมั่นและศรัทธาว่า การมีชีวิตอยู่บนโลกนี้จะพบกับจุดจบ แล้วหลังจากนั้น มนุษย์จะต้องเผชิญกับโลกใหม่ที่มีความตายแห่งโลกคุณชาเป็นจุดเริ่ม ต้น แล้วต่อด้วยการมีชีวิตอยู่ในหลุมฝังศพ และต้องเผชิญกับวันปรโลก (กิยามะฮฺ) ซึ่งเป็นโลกสุดท้าย ที่ทุกชีวิตจะมีชีวิตใหม่หลังจากการฟื้นคืนชีพอีกครั้งหนึ่ง . ในวันปรโลก มนุษย์จะต้องถูกรวบรวมให้มาชุมนุม ณ พู้งกว้างแห่งหนึ่ง

อัลมะหฺซัร) เพื่อรับการสอบสวน)

และรับผลตอบแทนแห่งการทำความดีและชั่วแล้วทุกอย่างก็จะจบสิ้นด้วยการพำนักในสวนสวรรค์หรือคอกุมนรก

การศรัทธาคือวันปรโลกจัดอยู่ในหลักการศรัทธา ๖ ข้อ ที่ผู้ศรัทธาจำเป็นต้องศรัทธาต่อข้อดังกล่าว.
(เนื่องจากผู้ใดที่ปฏิเสธการศรัทธาในข้อนี้เขาจะมีใช้ผู้ที่ศรัทธาโดยสมบูรณ์หากแต่ถือว่า เขาเป็นกาเฟร (สิ้นสภาพจากการเป็นมุสลิม

อัลลอฮฺ (ช.บ.) ทรงตรัสว่า

(ความว่า “ แต่ทว่าคุณธรรมนั้นคือ ผู้ที่ศรัทธาคือวันปรโลก..” (ซูเราะฮฺอัลบะเกาะเราะฮฺ โองการที่ ๑๗๗

และท่านรอซูล(ช.ล) ได้วางนะ ในฮาดีษอิบริลที่เป็นที่รู้จักกันว่า

{أخبرني عن الإيمان ؟ قال: أن تؤمن بالله وملائكته وكتبه ورسله واليوم الآخر وتؤمن بالقدر خيره وشره}
رواه مسلم

ความว่า “ โปรดบอกฉันซิว่า อิหม่าน (การศรัทธา) คืออะไร ท่านรอซูล(ช.ล)จึงตอบว่า (การศรัทธา) คือการที่ท่านศรัทธาต่ออัลลอฮฺ , ต่อบรรดามลาอิกะฮฺของพระองค์ , ต่อบรรดาคำกิริยของพระองค์ , ต่อบรรดาศาสนทูตของพระองค์ , ”ต่อวันปรโลกและศรัทธาต่อกฎกำหนดสภาวะ ทั้งที่ของมันและชั่ว

(รายงานโดย มุสลิม)

ผู้มีการศรัทธาจำเป็นต้องศรัทธาต่อสัญญาณของวันปรโลก ที่ท่านรอซูล(ช.ล)ได้วางนะถึงอันเป็นสัญญาณหรือเครื่องหมาย ”ที่จะบ่งบอกหรือชี้แนะให้เห็นว่า วันปรโลกนั้นได้เข้าใกล้มาแล้ว

มีท่านผู้รู้(อุลมะฮฺ)ได้จำแนก สัญญาณดังกล่าวออกเป็น ๒ ประเภทด้วยกันคือ

สัญญาณย่อย (เล็ก) คือ สิ่งที่ยกเหตุว่า วันปรโลกนั้นใกล้เข้ามาแล้ว สัญญาณลักษณะนี้มีมาก (๑)

และส่วนใหญ่ก็ได้ประจักษ์ขึ้นแล้ว อาทิเช่น

คำบัญชาแต่งตั้งท่านรอซูล(ช.ล) เพื่อเผยแผ่ศาสนา , มนุษย์สิ้น ไรซึ่งความซื่อสัตย์ , การประดับประดาตกแต่งมัสยิดเพื่อประกวดแข่งกัน , คนเลี้ยงแกะได้อย่างเข้าสู่ชุมชนเมือง (คนที่อยู่ตามชนบทหันชีวิตเข้าสู่ชุมชนเมือง) , การเกิดสงครามระหว่างอิสลามกับชาวอิ

และการเช่นฆ่าชาวิว, เวลาของวันหนึ่งๆจะเร็วและสั้นลง , การปฏิบัติภารกิจศาสนาที่จะถูกเพิกเฉยและละเลย , การบังเกิดพิณะต่างๆนานา(ความระทมทุกข์ ความวุ่นวาย กระส่ำกระส่าย) การฆ่ากัน การผิดประเวณี .และการทำบาปจะแพร่กระจายในสังคมอย่างมากมาย

อัลลอฮฺ(ซ.บ) (ซ.บ.) ทรงตรัสว่า

(ความว่า “ วันกียามะฮฺได้ใกล้เข้ามาแล้ว และดวงจันทร์ได้แยกออก ” (ซูเราะฮฺ อัลเกาะมัร โองการที่ ๑

สัญญาณใหญ่(สำคัญ) คือ (๙)

สิ่งที่จะเกิดเบื้องหน้า ก่อนถึงวันกียามะฮฺ ในระยะอันใกล้ที่สุด .

สัญญาณในลักษณะนี้จำเป็นต้องระวังซึ่งได้มีการเตือนถึงสัญญาณดังกล่าว , มันมี ๑๐ สัญญาณด้วยกัน ซึ่งส่วนแล้วยังไม่ได้ปรากฏแต่อย่างใด

ส่วนหนึ่งจากสัญญาณดังกล่าวได้แก่

การปรากฏตัวของท่านอิหม่ามมะฮฺดี , การปรากฏตัวของคัจฉาล (ซึ่งเป็นภัยอันร้ายแรง - เพราะมันคือตัวบ่อนทำลายความดีของมนุษย์) , การลงมาของท่านนะบียีฮฺซา(อ.ล)จากฟ้า และทันทีที่ท่านลงมา ท่านจะทำลายไม้กางเขน , ฆ่าคัจฉาลและสุกร , และกำหนดศัวยสำหรับผู้ที่มิใช่มุสลิม , พร้อมกับการเผยแพร่และดำเนินตามแนวทางบทบัญญัติอิสลามที่ท่านนะบียี มุฮัมมัด(ซ.ล) ได้พามา

การปรากฏตัวของญะญูจและมะอูญูจ (เป็นชนกลุ่มหนึ่งเมื่อออกมาแล้ว จะสร้างความหายนะแก่ไร่นาพืชสวนของมนุษย์ - พวกมันจะมีลักษณะเฉพาะ บางสายรายงานก็บอกว่า พวกมันจะมีดวงตาที่เล็กมาก เป็นต้น) พวกมันจะถูกสาปแช่งและตายไปในที่สุด , การเกิดจันทรคราสครั้งใหญ่ ๓ ครั้ง ซึ่งจะเกิดทางทิศตะวันออก ๑ ครั้ง ทางทิศตะวันตก ๑ ครั้ง และแถบคาบสมุทรอาราเบีย ๑ ครั้ง

การเกิดกลุ่มหมอกควันครั้งใหญ่ที่จะแผ่กระจายปกคลุมไปทั่ว จนไม่สามารถมองเห็นสิ่งใดได้ -

การปรากฏตัวของสัตว์ชนิดหนึ่ง (ซึ่งมันพูดได้ - อัลกุรอ่านจะถูกยกขึ้นสู่ฟ้าเบื้องบน , ดวงอาทิตย์ขึ้นทางทิศตะวันตก - (และมันจะบอกว่าใครคือชาวรกรหรือสวรรค์

การเกิดไฟลูกกลมครั้งยิ่งใหญ่ จากเมืองเอดน (เมืองหลวงของเยเมน) ซึ่งมันจะด้อนมนุษย์ไปอยู่ร่วมกัน ณ . - .แผ่นดินซีเรีย โดยสัญญาณอันนี้จะเป็นสัญญาณสุดท้ายก่อนเกิดวันปรโลก

ได้มีการรายงาน จากท่านมุสลิม จากการบอกกล่าวจากท่าน สุซัยฟะห์ บุตรของอุสัยด์ อัลฆอฟารีษ (ร.ฎ) ว่า

(أطلع النبي ونحن نتذاكر فقال : " ما تذكرون ؟ قالوا: نذكر الساعة . قال : إنهم لن تقوم حتى تروا قبلها عشر آيات . فذكر : الدخان ، والدجال ، والداية ، و طلوع الشمس من مغربها ونزول عيسى بن مريم ، وبأجوج ، وثلاثة خسوف : بالمشرق ، وخسف المغرب ، وخسف بالجزيرة العرب ، وآخر ذلك نار تخرج من اليمن تطرد الناس إلى محشرهم ") رواه مسلم

ความว่า “ในขณะที่เรากำลังสนทนากันอยู่นั้น ท่านรอซูล(ซ.ล) ก็ได้เดินเข้ามาและถามว่า “ พวกท่านสนทนากันเรื่องใดหรือ? พวกเขา

(เหล่าซอฮาบะฮฺ) จึงตอบว่า เรากำลังคุยกันถึง “ เรื่องวันปรโลก ” ท่านรอซูล(ซ.ล)ก็กล่าวว่า วันปรโลกจะไม่บังเกิดขึ้น

จนกว่าพวกท่านจะได้ประจักษ์ถึง ๑๐ สัญญาณด้วยกัน (ท่านรอซูล(ซ.ล)จึงกล่าวถึงสัญญาณนั้นว่า) มันคือ กลุ่มหมอกควัน , คัจฉาล , สัตว์ตัวหนึ่ง , ดวงอาทิตย์ขึ้นจากทิศตะวันตก , การลงมาของนะบียีฮฺซา(อ.ล) บุตรของมัรยัม , การปรากฏคัจฉาลของญะญูจ , การเกิดจันทรคราส ๓

ครั้ง , ทางทิศตะวันออก , ทิศตะวันตกและแถบคาบสมุทรอาราเบียและสัญญาณสุดท้าย คือ เมื่อไฟได้ลุกไหม้ครั้งใหญ่
” (มันได้เตือนมนุษย์ไปรวมกัน ณ ที่แห่งหนึ่ง

(รายงานโดย มุสลิม)

ท่านนะบี (ช.ล.) ได้วจนะอีกว่า

(يخرج في آخر أمتي المهدي يسقيه الله الغيث ، وتخرج الأرض نباتها ، ويعطي المال صحاحا ، وتكثر الماسية ، وتعظم
الأمّة ، يعيش سبعا ، أو ثمانيا ، يعني حجبا) رواه الحاكم

ความว่า “ มะฮฺดีจะปรากฏตัวขึ้น ในยุคสุดท้ายแห่งประชาชาติของกัน พระองค์อัลลอฮฺ(ช.บ)จะทรงหลั่งฝนอันชุ่มฉ่ำแก่เขา
พื้นแผ่นดินจะอุดมไปด้วยพืชพันธุ์ธัญญาหารนานาชนิด เขาจะได้รับทรัพย์สมบัติอันบริสุทธิ สัตว์ (ที่กินเนื้อของมันเป็นอาหาร) จะมากมาย
(มนุษย์จะเป็นกลุ่มก้อนอันมากมาย เขา (มะฮฺดี) จะมีชีวิตอยู่ถึง ๗ หรือ ๘ ปี ” (รายงานโดย ฮากิม

บางสายรายงานได้ระบุว่า สัญญาณทั้งหมดนั้น จะบังเกิดในเวลาที่ไม่ได้เลี่ยน ประดุจดังลูกประคัม ที่ร้อยติดกันเป็นพวง , เมื่อสัญญาณได้เกิดขึ้น
(ด้วยความประสงค์ของอัลลอฮฺ (ช.บ

ความหมาย ของวันปรโลก

คือ วันที่มวลมนุษยชาติจะถูกบัญชาให้ ลุก ขึ้นคืนชีพอีกครั้งหนึ่ง เพื่อรับฟังการสอบสวนพิจารณาในคุณความดีและความชั่ว ,
. ผู้ประกอบการดี จะประสบกับความโปรดปรานของอัลลอฮฺ(ช.บ) ผู้ประกอบการชั่วเขาจะประสบกับความทุกข์ทรมานซึ่ง

พระองค์ทรงกล่าวว่

ความว่า “ วันที่พวกเขาจะออกมาจากหลุมฝังศพอย่างรีบเร่ง คล้ายกับพวกเขาวิ่ง ภูเขาไปยังเจ็ดของพวกเขา ” (ซูเราะฮ์
(อัลมะอาริจญ์ โองการที่ ๔๑

วันปรโลก ได้ถูกเรียกขานด้วยหลายชื่อด้วยกัน และส่วนหนึ่งจากชื่อดังกล่าว ซึ่งได้ถูกระบุไว้ในอัลกุรอาน คือ

เฮมุลกียามะฮฺ (วันแห่งการฟื้นคืนชีพ) อัลลอฮฺ(ช.บ) ทรงตรัสว่า -

(ความว่า “ข้าพเจ้าขอสาบานต่อวันกียามะฮฺ” (ซูเราะฮฺ อัลกียามะฮฺ โองการที่๑

อัลกอริอะฮฺ -

พระองค์ทรงตรัสว่า

(ความว่า " อัลกอริอะฮฺ อัลกอริอะฮฺ นั่นคืออะไร " (ซูเราะฮฺ อัลกอริอะฮฺ โองการที่ ๑-๒

(เฮมุลกียามะฮฺ (วันแห่งการตัดสิน -

พระองค์ทรงตรัสว่า

ความว่า “แท้จริงบรรดาผู้ที่หลงไปจากทางของอัลลอฮฺ(ซ.บ)นั้น สำหรับพวกเขาจะได้รับลงโทษ อย่างสาหัส
(เนื่องด้วยพวกเขาละเมิดวันแห่งการสอบสวน.” (ซูเราะฮฺ สอด โองการที่ ๒๖

((เขมุดดีน (วันแห่งศาสนา (การตอบแทน -

พระองค์ ทรงตรัสว่า

ความว่า “ พวกเขาจะเข้าไปอยู่ในกองไฟนั้นในวันแห่งการตอบแทน และพวกเขาจะไม่เป็นผู้ออกจากมัน (อยู่ในกองไฟตลอดไป)” (ซูเราะฮฺ
(อัลอินฟีฎอร์ โองการที่ ๑๕-๑๖

(อัลดอมมะฮฺ (วันแห่งการวิบัติ -

พระองค์ทรงตรัสว่า

(ความว่า “ คั้งนั้นเมื่อความหายนะอันใหญ่หลวงได้เกิดขึ้น ” (ซูเราะฮฺ อันนาฮฺอี๊ด โองการที่ ๓๔

(อัลวาเกอะฮฺ (วันแห่งการฟื้นคืนชีพ -

พระองค์ทรงตรัสว่า

(ความว่า “เมื่อเหตุการณ์ (วันกิยามะฮฺ) ได้เกิดขึ้น ” (ซูเราะฮฺ อัลวาเกอะฮฺ โองการที่ ๑

(อัลหากะฮฺ (วันแห่งความพินาศ -

พระองค์ทรงตรัสว่า

ความว่า “สิ่งที่จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน (วันกิยามะฮฺ) สิ่งที่จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอนนั้นคืออะไร” (ซูเราะฮฺ อัลหากะฮฺ โองการที่
(๑-๒

(อัศศอกเคาะฮฺ (วันแห่งกัมปนาท -

พระองค์ทรงตรัสว่า

(ความว่า “ ครั้นเมื่อแสงกัมปนาทมาถึง (วันกิยามะฮฺ)” (ซูเราะฮฺ อุบะฮฺชา โองการที่ ๓๓

อัลฆอซียะฮฺ -

พระองค์ทรงตรัสว่า

(ความว่า “ข่าวคราวของการครอบงำ (แห่งความรุนแรง) ได้มายังเจ้าแล้วมิใช่หรือ” (ซูเราะฮฺ อัลอะฮฺซะบฺ อีโองการที่ ๑

(วิธีการศรัทธาต่อวันอาดิเราะฮฺ (วันปรโลก (๖)

(การศรัทธาต่อวันปรโลกนั้น ประกอบด้วยแบบสรูปและการศรัทธาโดยละเอียด(แบบแจกแจง

การศรัทธาโดยแบบสรูป -

คือ การศรัทธามั่นว่า ในวันอาดิเราะฮฺนั้น อัลลอฮฺ(ซ.บ) จะทรงรวบรวมมนุษย์ ที่ถูกกำเนิดในยุคแรกจนถึงยุคสุดท้าย เพื่อพิจารณาและสอบสวนในผลกรรมแห่งความดีและความชั่วที่มนุษย์ได้ประกอบทำมา จะมีชนกลุ่มหนึ่งได้พำนักในสวรรค์ . และอีกชนกลุ่มหนึ่งที่จะต้องถูกลงโทษอยู่ในขุมนรก

พระองค์ทรงตรัสว่า

ความว่า “ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แท้จริงชนรุ่นก่อน ๆ และรุ่นหลัง ๆ นั้น . จะถูกรวบรวมไว้จนกระทั่งถึงวันอันเป็นที่รู้จักกัน (

(วันกิยามะฮฺ) ” (ซูเราะฮฺ อัลวาเกอะฮฺ อีโองการที่ ๔๕-๕๐

ส่วนการศรัทธาแบบรายละเอียด คือ การศรัทธามั่นในรายละเอียดต่างๆ ที่จะมีเกิดขึ้น หรือที่จะประสบกับมนุษย์

หลังจากเขาตายไปแล้ว โดยเหตุการณ์ดังกล่าวได้แก่

ภัย หรือบททดสอบในหลุมฝังศพ (๑)

คือ การสอบสวน ที่ผู้ตายจะถูกถามถึง พระเจ้าของเขา , ศาสนาของเขา , และศาสนทูตที่มายังเขา , ซึ่งนะบี (ศาสนทูต)

ของเรานั้นคือ ท่านนะบีมุฮัมมัด(ซ.ล) , ผู้ที่ศรัทธามั่นเขาขอมตอบคำถามดังกล่าวได้โดยพระประสงค์ของอัลลอฮฺ(ซ.บ) .

ดังได้ระบุไว้ในวจนะของท่านนะบีมุฮัมมัด(ซ.ล) ว่า

{ رَبِّيَ اللهُ ، وَدِينِي الْإِسْلَامُ وَنَبِيَّ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ } مُنْفِقٌ عَلَيْهِ

ความว่า “ ผู้เป็นพระเจ้าของฉันคือ อัลลอฮฺ(ซ.บ) , ศาสนาของฉันคือ อิสลามและนะบีของฉันคือท่านมุฮัมมัด(ซ.ล) . (

(รายงานโดยอิหม่ามบุคอรีและมุสลิม

ดังนั้นจึงถือว่า การศรัทธาในเหตุการณ์ดังกล่าว เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง . รวมทั้งคำตอบที่ผู้ศรัทธาและผู้กลับกลอก (มุนาฟิก)

. จะต้องตอบในขณะที่นั้นโดยมีมาลาอิกะฮฺ ๒ ท่านทำหน้าที่ในการสอบสวนพวกเขาเหล่านั้น

. บทลงโทษ หรือความโปรดปรานที่ผู้ตายจะได้ประสบในหลุมฝังศพ (๒)

เป็นสิ่งที่จำเป็นที่ผู้ศรัทธาต้องเชื่อมั่นในบทลงโทษและความโปรดปรานจากอัลลอฮฺ(ซ.บ) ที่พวกเขาจะประสบในชีวิตแห่งหลุมฝังศพ .

หากสิ่งที่เขาประสบนั้นเป็นความสุข นั่นก็คือ เลี้ยวหนึ่งจากความสุขที่เขาจะได้รับในสวนสวรรค์ .

. แต่หากว่าเขาต้องประสบกับความทุกข์ทรมานนั่นก็คือ ความทุกข์ทรมานอันแสนสาหัสที่เขาจะต้องประสบในขุมนรก

หลุมฝังศพ (กุบูร) เป็นเพียงชีวิตเริ่มแรกแห่งชีวิตของโลกอาคีเราะฮ์ . ผู้ใดผ่านช่วงเวลาอันนี้อย่างมีชัย เขาผู้นั้นย่อมมีชัย
ต่อการทดสอบครั้งถัดไปอย่างแน่นอน , แต่หากผู้ใดได้รับทุกข์ทรมานในช่วงเวลาแห่งหลุมศพนี้
. เขาผู้นั้นจะประสบกับบทลงโทษอันแสนสาหัสและทวิคูณในครั้งต่อไป และความตายก็จะไม่ใช่จุดจบแห่งการถูกลงโทษสำหรับเขาต่อไป

ความโปรดปรานหรือทุกข์ทรมานนั้น จะประสบแก่นุญษที่ทั้งร่างกายและจิตวิญญาณของเขาพร้อมๆ กัน .

. แต่บางครั้งอาจจะประสบแก่ดวงวิญญาณเท่านั้น

. ความทุกข์ทรมานจะประสบแก่ผู้ที่อธรรมเท่านั้นและความโปรดปรานนั้นจะประสบแก่ผู้ศรัทธาอย่างแท้จริงเท่านั้น

มนุษย์คนใดที่เสียชีวิตลง จะถูกฝังหรือไม่, จะถูกไฟเผาหรือจมน้ำ , จะถูกสัตว์กัดกินเนื้อก็ตาม
. ทั้งหมดนั้นไม่ว่าจะตายในลักษณะใดก็มีโอกาสได้จากการถูกลงโทษ หรือการได้รับความโปรดปรานและความสุขจากพระเจ้าของเขาได้

อัลลอฮฺ(ช.บ)ตรัสว่า

ความว่า “ โฟนรกันนั้นพวกเขาจะถูกนำมาให้เห็นทั้งในยามเช้าและยามเย็น และในวันกิยามมะฮ์นั้นจะมีเสียงกล่าวว่า

(จงให้บริวารของฟิโรอาน เข้าไปรับการลงโทษอันแสนสาหัสยิ่ง .” (ซูเราะฮ์ มอфир โองการที่ ๔๖

และท่านนะบี(ช.ล) ก็ได้ว่าจะว่า

" فلولاً لا ندافوناً لدعوت الله أن يسمعكم من عذاب القبر " رواه مسلم

ความว่า “ หากแม้ว่าพวกท่านทั้งหลายไม่ถูกฝัง ฉันจะวิงวอนขอจากอัลลอฮฺ(ช.บ)

(ให้พระองค์ทรงบันดาลให้พวกท่านได้ยินเสียงในการลงโทษแห่งหลุมฝังศพ ” (รายงาน โดยมุสลิม

.การเป่าแตรสังข์ (๓)

แตรสังข์ คือ สิ่งที่ถูกเป่าโดยมาลาอิกะฮ์ ผู้มีนามว่า “ อิสรอฟีล ” แตรสังข์ จะถูกเป่า ๒ ครั้ง เมื่อเสียงแตรครั้งแรกได้ก้องวาลขึ้น
บรรดาสรรพสิ่งทั้งมวล ที่ยังมีชีวิตอยู่ในขณะนั้น จะล้มตายทันทีเว้นแต่ บางชีวิตที่อัลลอฮฺ(ช.บ)ทรงยกเว้น , แล้วหลังจากนั้นเสียงแตรสังข์ครั้งที่
. ๒ ก็จะก้องวาลขึ้นอีกโดยในครั้งนี้ สรรพสิ่งที่ถูกสร้างทั้งหมดสิ่งมีชีวิตจะถูกบันดาลให้ฟื้นคืนชีพกลับมาอีกครั้งหนึ่ง

อัลลอฮฺ(ช.บ)ทรงตรัสว่า

ความว่า “ และสังข์ได้ถูกเป่าขึ้น แล้วบรรดาผู้ที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินจะล้มลงตาย เว้นแต่ผู้ที่อัลลอฮฺ(ช.บ)ทรงประสงค์

(หลังจากนั้นสังข์ได้ถูกเป่าอีกครั้งหนึ่ง แล้วพวกเขาก็ลุกขึ้นทั้งหมด ” (ซูเราะฮ์ อชชูมรฺ โองการที่ ๖๘

และท่านรอซูล(ช.ล) ก็ได้ว่าจะว่า

{ ثم ينفخ في الصور فلا يسمعه أحد إلا أصغى ليता ورفع لبيت ، ثم لا يبقى أحد إلا صعق ، ثم ينزل الله مطرا كأنه
الطل ، فتنبت منه أجساد الناس ، ثم ينفخ فيه أخرى فإذا هم قيام ينظرون } رواه مسلم

ความว่า “ เมื่อครั้งที่แตรสังข์ที่ถูกเป่าให้ดังนั้นจะ ไม่มีผู้ใดรับรู้ถึงเสียงดังกล่าว เว้นแต่ได้ยิน เสียงที่แผ่วเบา .และเสียงนั้นจะแผ่วลงเรื่อยๆ(เบาลงทีละนิดๆ) จนไม่เหลือผู้ใด นอกจากต้องล้มตายทั้งหมด. แล้วอัลลอฮฺ(ช.บ)ก็ทรงบันดาลให้ฝนตกลงมาปรอย ๆ และแล้วร่างของมนุษย์ก็กลับองเงยขึ้นมาจาก (แล้วเมื่อแตรสังข์ถูกเป่าอีกครั้งหนึ่งพวกเขาจะถูกขึ้นมาจากทั้งหมด.” (รายงานโดย มุสลิม .การฟื้นคืนชีพ (๕)

คือ การทำให้สิ่งที่ตายไปแล้วฟื้นคืนชีพกลับมาอีกครั้งหนึ่งของอัลลอฮฺ(ช.บ) ในขณะที่แตรสังข์ถูกเป่าเป็นครั้งที่ สอง .

ในขณะที่นั้นมนุษย์ต่างลุกขึ้นมารอคอยพระเจ้าของพวกเขา . เมื่อพระองค์ทรงอนุมัติให้เป่าสังข์ วิญญาณทั้งหมดก็คืนกลับสู่ร่างเดิม มนุษย์จะลุกขึ้นมาจากหลุมฝังศพและต่างก็มุ่งหน้าไปยังสถานที่ที่พำนักในลักษณะที่ปรับเปลี่ยนไป ไม่มีร่องเท้าใดๆ , เปลือยกายไม่สวมเครื่องนุ่งห่ม , อวัยวะเพศ กลับสู่สภาพเดิมดัง ไม่ได้ผ่านการกิดาน(เข้าสู่นัด) ทุกคนต่างพิศวงงงงวย ไม่มีผู้ใดล่วงรู้ว่าเหตุการณ์ หรือสภาพการณ์จะเป็นไปอย่างไรอีกต่อไป พวกเขาต่างรู้สึกว้าวุ่นสถานที่ที่พำนักนั้นยิ่งไกลเข้าเหลือเกิน . ดวงอาทิตย์ก็ร้อนลงมาต่ำใกล้กับพวกเขา มันยิ่งเพิ่มความร้อนระอุเป็นเท่าทวีคูณหยาดเหงื่อก็รินไหลอย่างไม่หยุดยั้ง จนบางคนเหงื่อได้ไหลท่วมถึงตาตุ่ม , บางคนอยู่ระดับหัวเข่า, บ้างก็ถึงระดับเอว , บ้างก็ถึงหัวไหล่และอีกบางส่วนเหงื่อไหลรินอย่างไม่หยุดยั้ง , เหตุการณ์ดังกล่าวนี้ . เป็นผลสืบเนื่องมาจากระดับคุณงามความดีที่มนุษย์ได้ทำมา

การฟื้นคืนชีพ เป็นสิ่งที่ถูกกำหนดให้บังเกิดอย่างแน่นอน เนื่องจากมีหลักฐานหลายข้อที่ยืนยันในสิ่งนี้

. ไม่ว่าจะ เป็นบทบัญญัติของเราเอง หรือจากการเรียนรู้การสัมผัส หรือแม้กระทั่งจากหลักฐานทางสติปัญญา

หลักฐานจากบทบัญญัติ เป็นที่รู้กันว่า การฟื้นคืนชีพ ได้มีหลักฐานอ้างอิงถึงเรื่องนี้อย่างมากมาย ทั้งโองการต่างๆจากอัลกุรอาน

(และจากวาจาของท่านรอซูล(ช.ล

อัลลอฮฺ(ช.บ)ทรงตรัสว่า

ความว่า “ จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด)หาเป็นเช่นนั้นไม่ ขอสาบานต่อพระเจ้าของข้าพระองค์ พวกท่านจะถูกให้

(ฟื้นขึ้นมาอีกอย่างแน่นอน ” (ชูเราะฮฺ อัลอะอะอุน โองการที่ ๘

และพระองค์ก็ได้ทรงตรัสเช่นกันว่า

ความว่า “ ดังเช่นที่เราได้เริ่มให้มีการบังเกิดในครั้งแรก เราจะให้มันกลับเป็นขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง” (ชูเราะฮฺ อัล อัมบิยะฮฺ

(โองการที่ ๑๐๔

ท่านรอซูล (ช.ล) ก็ได้วาจาอื่นเช่นกันว่า

{ ثم ينفخ في الصور فلا يسمعه أحد إلا أصغى ليئلا ورفع لبيت ، ثم لا يبقى أحد إلا صعق ، ثم ينزل الله مطرا كأنه الطل ، فتنبت منه أجساد الناس ، ثم ينفخ فيه أخرى فإذا هم قيام ينظرون } رواه مسلم

ความว่า “ ครั้นเมื่อแตรสังข์ได้ถูกเป่าขึ้น ไม่มีผู้ใดล่วงรู้ ถึงเสียงอันนั้นนอกจาก

จากเสียงอันแผ่วเบาและจะเบาลงเรื่อยๆจนไม่เหลือผู้ใดนอกจากจะล้มตายไป หลังจากนั้นอัลลอฮ์ก็ทรงบันดาลให้ฟ้าหลังฝนมาอย่างปรอยๆ และ แล้วบัดนั้นร่างของมนุษย์ก็ไ้งองเงยคืนกลับอีกครั้งหนึ่ง เมื่อแตรสังข์ได้ดังวาลขึ้นอีกครั้ง มนุษย์ต่างก็ฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง”

((รายงานโดยมุสลิม

ความว่า “เขากล่าวว่าใครเล่าจะให้กระดูกมีชีวิตขึ้นมาอีกในเมื่อเป็นผุยผงไปแล้ว จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด) ผู้ทรงให้กำเนิดมันในครั้งแรกนั้น
(ย่อมจะทรงให้มันมีชีวิตขึ้นมาอีก และพระองค์ เป็นผู้ทรงรอบรู้การบังเกิดทุกสิ่ง” (ซูเราะฮ์ ยาซีน โองการที่ ๗๘-๗๙

หลักฐานจากการเรียนรู้และการสัมผัส

อัลลอฮฺ(ซ.บ)ทรงแสดงให้เห็นว่าของพระองค์ได้ประจักษ์ถึงการฟื้นคืนชีพในโลกนี้มาแล้ว ดังที่ได้ระบุในซูเราะฮฺ (อัลบะเกาะเราะฮฺ .)ถึง ๕ ตัวอย่างด้วยกันคือ

. ชนิดของมะนิมูซา(อ.ล) ซึ่งพระองค์ได้ทรงบันดาลให้เขาเหล่านั้นได้ฟื้นคืนชีพหลังจากที่พวกเขาถูกทำให้เสียชีวิตไปแล้ว -

ชนิดอิสรออิล ที่ตกเป็นเหยื่อฆาตกรรม ซึ่งไม่รู้ผู้ฆ่าเป็นใคร ท่านมะนิมูซา(อ.ล)ใช้เชือกวัวและให้ใช้บางส่วนของมันตีศพนั้น -
หลังจากนั้นก็ฟื้นขึ้นมาและบอกถึงฆาตกรที่ฆ่าเขา

. กลุ่มคนที่ออกจากที่พำนักของเขาเพื่อหลบหนีความตาย -

ผู้ที่ผ่านเมืองหนึ่ง(บัศตุลมักดิส)ที่มันพินาศ -
แล้วมันก็ได้ทับถมกันเขาก็กล่าวว่าอัลลอฮฺ(ซ.บ)จะให้เมืองนี้มีชีวิตขึ้นมาได้อย่างไรหลังจากที่ได้พินาศไปและแล้วอัลลอฮฺ(ซ.บ)
. ให้เขาตายเป็นเวลา ๑๐๐ ปีภายหลังจากอัลลอฮฺ(ซ.บ)ให้เขาฟื้นคืนชีพ

นกที่ท่านะบิอิบรอฮิม(อ.ล)นำมาตัดเป็นท่อนๆเพื่อให้เป็นที่ประจักษ์ต่อสาขาคาตัวเองว่า อัลลอฮฺ(ซ.บ)ทำให้มันฟื้นคืนชีพอีกครั้งได้ -
(ซึ่งนะบิอิบรอฮิม(อ.ล) ได้รับบัญชาให้ตัดนกเป็นท่อนๆหลังจากที่ท่านร้องขอจากอัลลอฮฺ(ซ.บ)ว่า
(พระองค์ทรงทำให้สิ่งมีชีวิตฟื้นคืนชีพได้อย่างไร

หลักฐานทางสติปัญญา

. การอ้างอิงถึงหลักฐานทางสติปัญญาเป็นได้ ๒ แบ่งมุม

มุมมองที่ ๑ อัลลอฮฺ(ซ.บ) เป็นผู้ทรงเนรมิตชั้นฟ้าและแผ่นดิน รวมทั้งสรรพสิ่งทั้งหลาย ที่อยู่ระหว่างฟากฟ้าและชั้นดิน
พระองค์ทรงสร้างมันมาจากความว่างเปล่า และที่ทรงบันดาลให้มันกำเนิดขึ้น ดังนั้นผู้ที่มีความสามารถกำเนิดสรรพสิ่ง
. จากความว่างเปล่าไปสู่การมีขึ้น ย่อมมีความสามารถในการทำให้มันหวนกลับไปยังความว่างเปล่าได้อีกครั้งหนึ่งอย่างง่ายดาย

มุมมองที่ ๒ พื้นแผ่นดินที่แห้งแล้ง ไม่มีชีวิต
ครั้นเมื่อพระองค์อัลลอฮฺ(ซ.บ)ทรงบันดาลให้ฝนโปรยลงมาความเขียวชอุ่มก็ได้ปรากฏขึ้นอย่างมีชีวิตชีวา และเป็นที่ผลิตผลของผู้พบเห็น
. ดังนั้นผู้ที่มีความสามารถทำให้แผ่นดินมีชีวิตฟื้นคืนกลับมาอีกครั้ง ย่อมมีความสามารถในการฟื้นชีพทุกอย่างที่ตายไปแล้ว

.การชุมนุม การสอบสวนชำระและการตอบแทน (๐)

พวกเราต้องศรัทธาในการชุมนุม และการร่วมตัวของเหล่ามนุษย์ และต้องศรัทธาในการสอบสวนของอัลลอฮฺ (ช.บ) ที่ดำรงไว้ซึ่งความยุติธรรม . และต้องศรัทธาในการตอบแทนในผลกรรมของมนุษย์ที่ได้ทำมา

พระองค์ทรงตรัสว่า

ความว่า “ และเราจะชุมนุมพวกเขา ดังนั้น เราจะไม่ให้ผู้ใดออกไปจาก

(พวกเขาเลย ” (ซูเราะฮฺ อัล กะสุฟ โองการที่ ๔๑

และพระองค์ทรงตรัสว่า

ความว่า “ ส่วนผู้ที่บันทึกของเขาถูกนำมาขึ้นให้ทางเบื้องขวาของเขา เขาจะกล่าวว่า มาอ่านบันทึกของฉันซิ (ความจริงฉันนึกที่คิดว่า ฉันจะได้พบบัญญัติของฉัน แล้วเขาจะมีเป็นอยู่อย่างสุขสำราญ ” (ซูเราะฮฺ อัล หากเกาะฮฺ โองการที่ ๑๕ - ๒๑

แล้วอัลลอฮฺ(ช.บ)ทรงตรัสว่า

ความว่า “ ส่วนผู้ที่บันทึกของเขาถูกนำมาขึ้นให้ทางเบื้องซ้ายของเขา เขาจะกล่าวว่า (ฉันกลัวว่าฉันจะไม่ให้บันทึกของฉันถูกนำมาขึ้นและไม่รู้เสียเลยว่าบัญญัติของฉันจะเป็นเช่นใด . ” (ซูเราะฮฺ อัล หากเกาะฮฺ โองการที่ ๒๕ - ๒๖

. การชุมนุม คือ การรวบรวมมนุษย์ให้ไปรวมกัน ณ ที่ทุ่งกว้างแห่งหนึ่ง เพื่อรับการสอบสวนและ ผลตอบแทน

ข้อแตกต่างระหว่างการชุมนุมและการถูกฟื้นคืนชีพคือ การฟื้นคืนชีพเป็นการบันดาลให้วิญญาณกลับเข้าสู่ร่างกาย ส่วนการรวมหรือชุมนุม - คือ การรวบรวมให้ผู้ฟื้นคืนชีพแล้วได้มารวมกัน ณ. ที่แห่งหนึ่ง

การสอบสวนและการตอบแทน คือ การพิพากษาโดยที่ชัรกรรมของอัลลอฮฺ(ช.บ) ต่อบ่าวของพระองค์ทั้งปวง -

. พระองค์จะทรงทำให้พวกเขาประจักษ์ถึงพฤติกรรมที่พวกเขาได้กระทำมา เมื่อครั้งที่อยู่บนโลกคุณหา

สำหรับผู้ศรัทธา ผู้ที่มีความเข้มแข็งต่ออัลลอฮฺ(ช.บ) พวกเขาจะได้ประจักษ์ ต่อการกระทำของพวกเขาเมื่อครั้งที่อยู่บนโลกคุณหา

จนทำให้พวกเขาซาบซึ้งในพระมหากรุณาธิคุณของพระองค์

และความ โปครปรานอันเหลือล้นที่พระองค์ทรงประทานให้พวกเขาในโลกอาคิเราะฮฺ หลังจากนั้นจะมีบรรดามะลาอิกะฮฺ

จะทำการต้อนรับพวกเขาเข้าสู่สวนสวรรค์ตามผลบุญที่ได้กระทำมา

. บัดนั้นความหวาดกลัวทั้งหลายก็ได้มลายหายไปลงเหลือไว้แต่ใบหน้าอันยิ้มแย้มมีความสุข และปลื้มปีติในผลตอบแทน ดังกล่าว

สำหรับบรรดาผู้ที่ทรยศคดโกงต่อบัญชาของพระองค์ เมื่อครั้งที่อยู่บนโลกคุณหา ,

การสอบสวนในพฤติกรรมของพวกเขาจะเป็นไปอย่างละเอียดละออ รุนแรงและเคร่งเครียด

ทุกอนุของพฤติกรรมทั้งใหญ่และเล็กจะถูกนำมาใคร่สวนทั้งสิ้น ในที่สุด พวกเขาจะได้รับแต่ความเกลียดชัง ดูหมิ่นดูแคลนจากพระองค์

. ด้วยการกระซอกให้ใบหน้าคว่ำลงกับพื้นแล้วลากพวกเขาไปยังนรกทั้งหมดนั้นเป็นการตอบแทนในการฝ่าฝืนและการทรยศของพวกเขาเอง

บุคคลจำพวกแรกที่จะถูกสอบสวน คือ ประชาชาติของท่านะบีมุฮัมมัด(ช.ล) ซึ่งในหมู่ของพวกเขามีกลุ่มชนจำนวน ๗๐,๐๐๐ คน

ที่จะได้เข้าสู่สวรรค์โดยไม่ต้องถูกสอบสวน เขาเหล่านั้นเป็นบุคคลที่ศรัทธาอย่างหนักแน่น ไม่มกพร่องแต่ข้อใด ดังที่ท่านรอซูล(ช.ล)

ได้วางระถึงลักษณะของบุคคลกลุ่มนี้ว่า

(لا يسترقون ولا يكتون ولا يتطيرون وعلى ربهم يتوكلون)

ความว่า “ พวกเขาเหล่านั้น ไม่ยุ่งเกี่ยวกับเวทมนต์ คาถา หรือเชื้อ โขคลางใดๆ หากแต่พวกเขามอบหมายกิจการทุกอย่างแก่อัลลอฮฺ(ซ.บ)ให้เป็นผู้ตัดสิน หนึ่งในกลุ่มชนเหล่านี้ คือ สาวกของท่านรอซูล(ซ.ล) ผู้มีนามว่า “ (อุกาชะฮฺ อิบน์ มะฮฺซอน” (ร.ฎ

สิ่งที่ถูกนำมาสอบสวนเป็นอันดับแรก อันเป็นภาระของบ่าวที่มีต่อพระเจ้า นั่นคือ การละหมาด และสิ่งที่ถูกนำมาสอบสวน . อันเป็นหน้าที่หรือภาระที่ผู้เป็นบ่าวจะต้องรับผิดชอบระหว่างเพื่อนมนุษย์ด้วยกันคือ เลือดเนื้อและชีวิต .(อัลเฮลลฺ(สระน้ำ (٦)

จำเป็นสำหรับผู้ศรัทธาต้องศรัทธาต่อสระน้ำของท่านนะบีมุฮัมมัด(ซ.ล) ซึ่งอัลลอฮฺ(ซ.บ)ได้ทรงประทานแก่ท่าน สระน้ำดังกล่าวเป็นแหล่งน้ำใหญ่ และมีเกียรติยิ่ง มันจะไหลรินมาจากสายธารอัลเกาะซร์ซึ่งอยู่ในสวรรค์สู่ลานโล่งแห่งกีขามะฮฺ เพื่อเหล่าผู้ศรัทธา . แห่งประชาชาติของนะบีมุฮัมมัด(ซ.ล) จะได้ดับกระหายด้วยการลิ้มรสจากมัน (ลักษณะสระน้ำของท่านนะบี(ซ.ล -

น้ำในสระแห่งนี้จะขาวยิ่งกว่าน้ำนม เขือกเขินยิ่งกว่าน้ำแข็ง รสหวานยิ่งกว่าน้ำผึ้ง และหอมหวานยิ่งกว่าเครื่องหอมหรือน้ำหอมใดๆ ทั้งสิ้น ความขาวและความกว้างของสระจะมีระยะเท่ากัน จากมุมหนึ่งสู่อีกมุมหนึ่ง ประคุดคงใช้เวลาเดินทางถึงหนึ่งเดือนเต็ม มี ๒ รางที่ทอดมาจากสวรรค์ ภาชนะตักน้ำในสระมีมากกว่าดวงดาวในท้องฟ้า ผู้ใดได้ดื่มน้ำจากสระนี้ . ความกระหายจะไม่หวนกลับมาหาเขาอีกเลย

ท่านรอซูล(ซ.ล)ได้ว่าจะไว้ว่า

{ حوضي مسيرة شهر ماءه أبيض من البين وريحه أطيب من المسك وكيزانه كنجوم السماء من شرب منه فلا يظمأ أبدا } رواه البخاري

ความว่า “ สระน้ำของฉัน (ความกว้าง ขาวของมัน) ประคุดคงการเดินทางหนึ่งเดือน น้ำของมันขาวยิ่งกว่าน้ำนม กลิ่นหอมยิ่งกว่าเครื่องหอมใดๆ ภาชนะที่ตักก็มีมาก เสมือนดวงดาวในท้องฟ้า ผู้ใดได้ดื่มน้ำจากสระนี้ จะไม่มีความกระหายใดๆ (บังเกิดกับเขาอีกเลย” .(รายงานโดย อิหม่ามบุคอรี

(อัชชาฟาอะฮฺ (การขอไถโทษ , การช่วยเหลือ (٧)

เมื่อการสอบสวนแห่งอัลลอฮฺ(ซ.บ)ในวันกีขามะฮฺ ได้เพิ่มความเลวร้ายและยาวนานเป็นอย่างยิ่งมนุษย์ต่างคืนร้อนอ้อนวอน จากบรรดารอซูลผู้ทรงเกียรติทั้ง ๕ ท่าน รู้จักกันในนาม (อุลูนอฮฺมี) เพื่อขอไถโทษจากอัลลอฮฺ(ซ.บ)ให้ห่างไกลจากเหตุการณ์อันน่าสะพรึงกลัวดังกล่าว จนไม่มีผู้ใดกล้าขอไถโทษได้ในที่สุดความหวังก็มีเพียงท่านนะบีมุฮัมมัด(ซ.ล)เพียงท่านเดียวเท่านั้น ซึ่งเป็นผู้ที่พระองค์ทรงโปรดปราน ทรงอภัยจากบาปทั้งปวง เมื่อท่านได้ลุกขึ้นขึ้น มนุษย์ทั้งมวลต่างกล่าวสรรเสริญสดุดีต่อท่านชี้ให้เห็นถึงฐานะของท่านที่ไม่มีผู้ใดในหมู่มนุษย์จะสูงศักดิ์กว่าท่าน บัดนั้นเองท่านได้สูญุดต่ออัลลอฮฺ(ซ.บ)ได้บัสลั๊กของอัลลอฮฺ(ซ.บ) (อารฺช) . และวิงวอนจากพระองค์ให้ทำการสอบสวนมนุษย์ชาติเนื่องจากมนุษย์ไม่สามารถจะอดทนต่อสภาพอันเลวร้ายอีกต่อไปได้อีกแล้ว

ท่านรอซูล(ซ.ล)ได้ว่าจะไว้ว่า

{ إن الشمس تدنوا يوم القيامة حتى يبلغ العرق نصف الأذن فبينما هم لذلك استغاثوا بآدم ثم بإبراهيم ثم بموسى ثم بعبسى ثم بمحمد (صلى الله عليه وسلم) فيشفع ليقتضى بين الخلق فيمشي حتى يأخذ بحلقة الباب فيومئذ يبعثه الله مقاما محمودا يحمده أهل الجمع كلهم { رواه البخاري

ความว่า “เมื่อดวงอาทิตย์เข้ามาใกล้ หัวใจ ได้รับไปหลดจากร่างกายจนถึงในหู สภาพอันเลวร้าย พวกเขาต่างอ่อนวอนขอความช่วยเหลือ เริ่มจากท่านนะบี อาดัม (อ.ล) หลังจากนั้นจากท่านนะบี อิบรอฮีม (อ.ล) หลังจากนั้นจากท่าน นะบีมูซา (อ.ล) หลังจากนั้นจากท่านนะบี อีซา (อ.ล) จนกระทั่งถึงนะบี มุฮัมมัด (ซ.ล) และแล้วหลังจากนั้นนะบีมุฮัมมัด (ซ.ล) จะวอน ขอจากอัลลอฮ์ (ซ.บ) เพื่อเริ่มการสอบสวนแก่มวลมนุษยชาติ เมื่อท่านได้หยุดอยู่ ณ ประตู อัลลอฮ์ (ซ.บ) จะประทานที่พำนักอันทรงเกียรติแก่ท่าน อันจะเป็นที่สรรเสริญของเหล่ามนุษย์ทั้งมวล” .
(รายงานโดย อิหม่าม บุคอรี

การขอไถ่โทษอันยิ่งใหญ่ เป็นสิทธิของอัลลอฮ์(ซ.บ)ที่ทรงประทานแก่ท่านนะบีมุฮัมมัด(ซ.ล)เท่านั้น และพระองค์ทรงอนุมัติให้ท่านได้ขอไถ่โทษช่วยเหลือในสถานการณ์อื่นๆ เช่นกัน คือ

ให้ความช่วยเหลือแก่ชาวสวรรค์ (ที่ขึ้นรอคอย ณ ประตูสวรรค์) โดยท่านจะขออนุญาตจากอัลลอฮ์ (ซ.บ) — 1
(ให้พวกเขาได้เข้าสวรรค์ ดังวณะของท่านนะบี มุฮัมมัด (ซ.ล)

{ أتى باب الجنة فاستفتح فيقول الخازن من أنت ؟ قال فأقول محمد فيقول بك أمرت لا أفتح لأحد قبلك { رواه مسلم

ความว่า “ เมื่อฉันได้หยุดขึ้น ณ ประตูสวรรค์ เพื่อขอให้มันเปิดออก ทันใดนั้นผู้เฝ้าสวรรค์ก็ถามถึงว่า เจ้าเป็นใคร ? ฉันตอบว่า (ฉันคือมุฮัมมัด(ซ.ล) ผู้เฝ้าก็กล่าวไปทันทีว่า ฉันถูกบัญชาให้เปิดประตูแก่ท่าน โดยฉันไม่ได้เปิดให้ใครก่อนท่านเลย” . (รายงานโดย มุสลิม

ช่วยเหลือกลุ่มชนซึ่งความดีและความชั่วของเขาเท่ากัน เพื่อให้พวกเขาได้เข้าสวรรค์ ซึ่งเป็นที่ชนะของบรรดาอุลามาฮ์บางส่วน — 2
.แต่ไม่ได้มีหลักฐานปรากฏจากวณะของท่านนะบี(ซ.ล)บ่งชี้ถึงที่ชนะข้อนี้

ช่วยเหลือกลุ่มชนที่สมควรถูกลงโทษในขุมนรก ให้ปลอดภัยจากการเข้านรก — 3
จากหลักฐานที่ได้รับจากวณะของท่านนะบี(ซ.ล)ว่า

{ شفاعتي لأهل الكبائر من أمتي { رواه أبو داود

(ความว่า “ความช่วยเหลือหรือไถ่โทษของฉันจะมีแก่ผู้ที่กระทำความบาปใหญ่ จากประชาชาติของฉัน” (รายงานโดย อุมูดาค

ช่วยเหลือชาวสวรรค์ ให้ได้พำนักอยู่ในชั้นที่สูงกว่าอันสมควร — 4

ดังวณะของท่านนะบี(ซ.ล)ที่ว่า

{ اللهم اغفر لأبي سلامة وارفح درجاته في المهديين { رواه مسلم

ความว่า “ โอ้อัลลอฮ์(ซ.บ) ขอพระองค์ทรงยกโทษบาปแก่ อับดุลละมะฮ์ด้วยเถิด และขอทรงได้โปรดยกระดับชั้น แห่งสวรรค์ให้แก่เขาด้วย .”
((รายงานโดย มุสลิม

ช่วยเหลือบางกลุ่มชน ให้ได้เข้าสวรรค์ โดยไม่ต้องถูกสอบสวน และผ่านวิกฤติอันเลวร้ายในวันกิยามะฮ์ ดังหลักฐานที่ว่า รู้จักกันในนาม — ๕
อะดิษอุกาซะฮ์ บุตรของมะฮ์ซุน ซึ่งเป็นหนึ่งในจำนวน ๗๐,๐๐๐ คน ของผู้ซึ่งได้เข้าสวรรค์โดยไม่ถูกสอบสวน และผ่านวิกฤติอันเลวร้ายไปได้
โดยท่านนะบี(ซ.ล)ได้ขอพรให้

{ اللهم اجعله منهم { متفق عليه

ความว่า “ไอ้อัลลอฮฺ (ซ.บ) ขอพระองค์ทรงบันดาลให้เขา เป็นคนหนึ่งในจำนวนพวกเขาเหล่านั้นด้วยเถิด” (รายงานโดย (อิหม่ามบุคอรฺและมุสลิม

ช่วยเหลือผู้ที่มีบาปมหันต์จากประชาชาติของท่านซึ่งเป็นฆางนรก ให้ออกจากฆุนนรก ดังหลักฐานที่ว่า — ๖

{ شفاعتي لأهل الكبائر من أمتي } رواه أبو داود

(ความว่า “ความช่วยเหลือของฉัน มีแก่ผู้ที่ทำบาปใหญ่จากประชาชาติของฉัน” (รายงาน โดย อบูดาวูด

และวณะของท่านะบี(ซ.ล)ที่ว่า

{ يخرج قوم من النار بشفاعه محمد (صلى الله عليه وسلم) فيدخلون الجنة يسمون الجهنميين } رواه البخاري

ความว่า “มีกลุ่มชนหนึ่งได้รับอนุญาตให้ออกจากนรก ไปสู่สวรรค์ ด้วยการช่วยเหลือของท่านะบี มุฮัมมัด (ซ.ล) โดยพวกเขาถูกขนานนามว่า

(“บุคคลแห่งนรกขณะอันนั้น” (รายงาน โดย อิหม่าม บุคอรฺ

ช่วยเหลือโดยการผ่อนโทษหนักเป็นเบา ดังเช่น การช่วยเหลือของท่าน อบีคอเล็บ ดังวณะของท่านะบี (ซ.ล) ที่ว่า — ๗

{ لعله تنفعه شفاعتي يوم القيامة فيجعل في ضحضاح من النار يبلغ كعبه يغلي منه دماغه } متفق عليه

ความว่า “เพื่อว่าความช่วยเหลือของฉันอาจช่วยเขาได้ ดังนั้น อบีคอเล็บ จึงถูกลงโทษด้วยการวางถ่านไฟแห่งนรกได้ฝ่าเท้าทั้งสอง

(จนกระทั่งสมองได้ถูกเคี้ยวขึ้น อันเป็นการลงโทษแห่งนรกที่เบาที่สุด” . (รายงาน โดย อิหม่ามบุคอรฺและมุสลิม

การได้โทษ หรือการช่วยเหลือนั้นจะไม่บังเกิดขึ้นเว้นแต่ด้วย ๒ ข้อ

เป็นที่พอพระทัยและยินยอมของอัลลอฮฺ (ซ.บ) ที่มีต่อผู้ทำการช่วยเหลือ และผู้ถูกช่วยเหลือ — ๑

. การอนุมัติของพระองค์ แก่ผู้ช่วยเหลือให้ทำ การได้โทษ หรือ ขอความช่วยเหลือ - ๒

พระองค์ทรงตรัสว่า

ความว่า “และพวกเขาจะไม่ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ใด นอกจากผู้ที่พระองค์ทรงพอพระทัย” (ซูเราะฮฺอัลอัมบิยาฮฺ โองการที่

(๒๘

และพระองค์ทรงตรัสอีกว่า

ความว่า “ใครเล่าคือผู้ที่ขอความช่วยเหลือให้แก่ผู้อื่น ณ ที่พระองค์ได้ นอกจากด้วยอนุมัติของพระองค์เท่านั้น” (ซูเราะฮฺ

(อัลบะเกาะเราะฮฺ โองการที่ ๒๕๕

(อัลมีซาน (ตราซึ่งกับการซึ่ง (๗)

การศรัทธาต่อตราซึ่งในวันกิยามะฮฺ เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้ศรัทธาที่จะต้องเชื่อว่า พระองค์ทรงได้กำหนดตราซึ่งในวันกิยามะฮฺ

เพื่อทำการซึ่งบาปและผลบุญ อันเป็นผลจากการกระทำของมนุษย์

เพื่อพระองค์จะได้ทำการตอบแทนในความดีและความชั่วดังกล่าวให้มนุษย์ได้ประจักษ์ ตราซึ่งดังกล่าวมีเข็มวัดซึ่งเป็นวัตถุสัมพัทธ์ได้ มี กาด ๒

ภาค (ข้ายซ้าย ๑ ภาค ข้างขวา ๑ ภาค) เพื่อใช้ซึ่งผลกรรมแห่งความดีและความชั่วหรือซึ่งบัญญัติบนที่กผลกรรมต่างๆ ทุกอย่างส่วนถูกซึ่งทั้งสิ้น .
นำหนักจะเบาหรือหนักขึ้นอยู่กับผลกรรมที่ทำมา ไม่ได้ขึ้นอยู่กับขนาดบัญญัติหรือสิ่งใดนอกเหนือจากนั้น

พระองค์ทรงตรัสว่า

ความว่า “ และเราจะตั้งตราอยู่ที่ขงธรรม สำหรับวันกิยามะฮฺ ดังนั้น จะไม่มีชีวิตใดถูกอธรรมแต่อย่างใดเลย
แม้ว่ามันเป็นเพียงน้ำหนักเท่าเมล็ดพืชเล็ก เราก็จะนำมามันมาแสดงและเป็นการเพียงพอแล้วสำหรับเราที่เป็นผู้ชำระสอบสวน ” (ชูเราะฮฺ
(อัลอัมบิยาฮฺ อองการที่ ๔๗

และพระองค์ทรงตรัสอีกว่า

ความว่า “ ดังนั้นผู้ใดที่ตราของเขานัก (ความดี) คนเหล่านี้แหละคือผู้ที่ได้รับความสำเร็จ และผู้ใดที่ตราของพวกเขานัก (ความชั่ว)
ไม่มีชีวิตใดที่ควรได้รับการเห็นชอบเนื่องจากเขาปฏิเสธการศรัทธา) คนเหล่านี้แหละคือผู้ก่อความขาดทุนให้แก่ตัวของพวกเขาเอง
(เนื่องจากการที่พวกเขาได้ให้ความเป็นธรรมแก่บรรดาอองการของเรา ” (ชูเราะฮฺ อัลอะฮฺรอฟ อองการที่ ๘-๕

และท่านรอซูล(ซ.ล)ก็ได้ว่าจะว่า

"الطهور شطر الإيمان ، والحمد لله تملأ الميزان " رواه مسلم .

(ความว่า “ ความสะอาดเป็นส่วนหนึ่งของการศรัทธา, การกล่าวอัลฮัมดุลิลลาฮฺ ลายฮฺ ทำให้ตราซึ่งนั้นเต็มแน่น ” (รายงานโดย มุสลิม

และท่านรอซูล(ซ.ล)ก็ได้ว่าจะอีกว่า

" يوضع الميزان يوم القيامة فلو وزن فيه السماوات والأرض لوسعت " رواه الحاكم

ความว่า " เครื่องชั่งได้ถูกกำหนดขึ้นในวันกิยามะฮฺ มันจะกว้างพอถึงแม้ ว่าสิ่งที่ถูกนำมาซึ่งจะเป็นขึ้นฟ้าและแผ่นดินก็ตาม (

(รายงานโดย ฮากิม

(อิซฮิรอต (สะพาน (๑)

จำเป็นจะต้องศรัทธาต่อสะพานที่อัลลอฮฺ(ซ.บ) ได้ทรงกำหนดให้มัน แขนงอยู่บนนรกอเวจี (ญะฮันนัม)

. อันเป็นทางที่ผ่านไปสู่สวรรค์ แต่ทว่าสะพานเต็มไปด้วยสิ่งอันตราย และความน่าสะพรึงกลัวยิ่ง

มีบุคคลบางจำพวกข้ามผ่านสะพานไปได้ในกระพริบตาเดียว , บางจำพวกคั่งสายฟ้าแลบ บางจำพวกคั่งสายลมพัดผ่าน ,
บางจำพวกคั่งนกบิน , บางจำพวกคั่งขีมีนและเร็วที่สุด . บางจำพวกคั่งนักษัตรที่วิ่งเร็วมาก , บางจำพวกข้ามผ่านการวิ่งเหยาะ
ๆและจำพวกสุดท้ายเขาจะข้ามในลักษณะคั่งมีคนจูง (หมายถึง ช้า) ความแตกต่าง ๆ ในการข้ามทั้งหมดนั้น

เกิดจากผลกรรมที่ได้กระทำมา

บางครั้งผู้ที่ข้ามสะพานดังกล่าวจะข้ามไปด้วยการกลานโดยอาศัยเท้าของเขา ซึ่งในที่สุดบางจำพวกจะ โคนคว่ำหรือเอี้ยวลงจนนรกไป

. ผู้ซึ่งข้ามผ่านไปได้ เขาเหล่านั้นจะมุ่งสู่สวนสวรรค์ต่อไป

บุคคลแรกที่ข้ามสะพาน คือ ท่านนะบีมุฮัมมัด(ซ.ล) แล้วประชาชาติของท่านก็ข้ามตามไป ไม่มีผู้ใดในวันนี้จะเอ่ยปากพูดในสิ่งใด
นอกจากบรรดาศาสนทูตเท่านั้น ที่พวกเขาต่างทำการวิงวอนขอพรจากพระเจ้าด้วยคำกล่าวที่ว่า

”โอ้อัลลอฮฺ(ซ.บ) ผู้เป็นพระเจ้าของเรา ขอทรงประทานความปลอดภัยให้พวกเราด้วยเถิด “

สะพานนั้นเบื้องล่างของมัน คือ พระอเวจี (ญะฮันนัม) ที่ จมวก ตะขอ อันทรงพลังยิ่ง
. (ไม่มีผู้ใดหยั่งรู้ถึงความร้ายกาจและพลังของมัน มันจะอยู่ตามไหล่ขอบสะพาน เพื่อทำการจกถวมนุญช์ตามพระประสงค์ของอัลลอฮฺ(ซ.บ

ลักษณะของสะพาน

ได้มีระบุไว้ว่า “ สะพานแห่งนี้จะมีความคมกว่าดาบ และเล็กกว่าเส้นผม พื้นของมันจะลื่น ไม่มีผู้ใดสามารถขึ้นหัดอยู่ได้

นอกจากบุคคลที่พระองค์ทรง

ประสงค์เท่านั้น มันถูกกำหนดให้แขวนอยู่ในความมืด ในวันดังกล่าวอัลลอฮฺ(ซ.บ)จะทรงส่งความซื่อสัตย์ของเขาที่เขาได้รักษามันไว้
ในช่วงชีวิตแห่งโลกคุณา และพระองค์จะส่งความเมตตาที่มนุษย์เคยมีต่อเพื่อนมนุษย์ด้วยกันมาเป็นสักขีพยานต่อเขาในการข้ามสะพานครั้งนี้
” ทั้งหมดนั้นขึ้นอยู่กับผลแห่งการประกอบความดีหรือความชั่วของเขาเอง

พระองค์ทรงตรัสว่า

ความว่า “ และไม่มีผู้ใดในพวกเจ้า นอกจากจะเป็นผู้ผ่านไปบนมัน มันเป็นที่กำหนดไว้แน่นอนแล้วสำหรับพระเจ้าของเจ้า

(แล้วเราจะให้บรรดาผู้ชำระรอดพ้น แล้วเราจะปล่อยให้บรรดาผู้ธรรมคุกเขาอยู่ในนั้น ” (ซูเราะฮฺ มัรซุม โองการที่ ๗๑-๗๒

และท่านรอซูล(ซ.ล)ได้ว่าจะว่า

" ويضرب الصراط بين ظهрани جهنم فأكون أنا وأمتي أول من يجيزه " رواه مسلم

ความว่า “ สะพานนั้นแขวนอยู่ใจกลางของนรกอเวจี (ญะฮันนัม) และฉันเป็นบุคคลแรกที่ข้ามมัน จากนั้นก็เป็นประชาชาติของฉัน ”

((รายงาน โดยมุสลิม

และท่านรอซูล(ซ.ล)ได้จะอีกว่า

{ ويضرب جسر جهنم ... فأكون أول من يجيز ودعاء الرسل يومئذ اللهم سلم سلم } متفق عليه

ความว่า “ สะพานถูกกำหนดให้แขวนอยู่ใน ณ ใจกลางของนรก ฉันเป็นบุคคลแรกที่ข้ามมัน จะไม่มีการวิงวอนขอพรใดๆ
จากบรรดาศาสนทูต นอกจากคำกล่าวที่ว่า “ โอ้อัลลอฮฺ(ซ.บ)ขอทรงประทานความปลอดภัยให้แก่เราด้วยเถิด ” .(รายงาน โดย อิหม่าม บุคอรี

(และ มุสลิม

จากท่านอับดุลอะซีซ อัลคุดรี (รฎ) (สวาทท่านหนึ่งของท่านรอซูล(ซ.ล)) ได้กล่าวไว้ว่า

{ بلغني أن الجسر أدق من الشعر وأحد من السيف } رواه مسلم

ความว่า “ ฉันได้รับรู้มา (จากท่านรอซูล (ซ.ล) ว่า สะพานแห่งนี้กินยามะสุนั้น มีความคมยิ่งกว่าดาบ และเล็กยิ่งกว่าเส้นผม ” (รายงานโดย

(มุสลิม

และท่านรอซูล(ช.ล)ก็ไว้ใจจะว่า

{ وترسل الأمانة والرحم فتقوم على جنبتي الصراط يمتنا وشمالا فيمر أولكم كالبرق ... ثم كمر الريح ثم كمر الطير وشد الرحال تجري بهم أعمالهم ونبيلكم قائم على الصراط يقول رب سلم سلم حتى تعجز أعمال العباد حتى يجيء الرجل فلا يستطيع السير إلا زحفا قال وعلى حافتي الصراط كلاليب معلقة مأمورة بأخذ من أمرت به فمخدوش ناج ومكدوس في النار } رواه مسلم

ความว่า “ความซื่อสัตย์และความเมตตาปราณี อันเป็นผลกรรมของมนุษย์ จะถูกส่งมาข้างๆ สะพานทั้งซ้ายและขวาเพื่อเป็นสัจชีพยานแก่เขา กลุ่มแรกในหมู่ผู้เข้าจะข้ามผ่านมันไปคือสายฟ้าแลบ บางจำพวกคั่งสายลม บางจำพวกคั่งนกบิน บางจำพวกคั่งวัว ทั้งหมดนั้นล้วนแล้วแต่ผลกรรมของพวกเขาทั้งสิ้น นบีของพวกท่านก็ได้วิงวอนขอ ด้วยคำกล่าวที่ว่า “ โอ้อัลลอฮฺ(ช.บ) ขอทรงประทานความปลอดภัยแก่พวกเราด้วยเถิด ” จนในที่สุดผู้ซึ่งความดีน้อย เขาจะทำได้แต่เพียงกลานข้ามไป (และเมื่อนั้นจวมกที่อยู่ข้างสะพาน จะทำการจกชวยผู้ที่มันถูกบัญชาให้จกชวย และจะถูกโยนลงไปนุมนรก . ” (รายงานโดย มุสลิม

(อัลกีนฎอเราะฮฺ (สถานที่ ฟ่านักแห่งหนึ่งตั้งอยู่ระหว่างสวรรค์และนรก (10)

จำเป็นสำหรับผู้ศรัทธาต้องศรัทธาและเชื่อมั่นว่า เมื่อผู้กักได้เสร็จสิ้นจากการข้ามสะพาน เขาเหล่านั้นจะไปฟ่านักรวมกันที่กำแพงซึ่งอยู่ระหว่างสวรรค์กับนรก เพื่อทำการคัดเลือกผู้ผ่านการทดสอบ ก่อนที่เขาเหล่านั้นจะเข้าสวรรค์ . เมื่อผู้ใดผ่านการขัดเกลา และมีความบริสุทธิ์ จากบาปทั้งหลายแล้ว เขาผู้นั้นจะถูกอนุญาตให้ผ่านไปยังสวรรค์นั้น

ท่านรอซูล(ช.ล)ไว้ใจจะว่า

{ يخلص المؤمن النار فيحبسون على قنطرة بين الجنة النار ، فيقض لبعضهم من بعض مظالم كانت بينهم في الدنيا حتى إذا هذبوا ونقوا أن لهم في دخول الجنة ، فو الذي نفس محمد بيده لأحدهم أهدى بمنزله في الجنة منه بمنزله كان في الدنيا } رواه البخاري

ความว่า “เมื่อเหล่าผู้กักได้ผ่านการทดสอบจากนุมนรก พวกเขาจะถูกนำไปให้ฟ่านัก ณ กำแพง ระหว่างสวรรค์กับนรก มันจะตรวจสอบและคัดเลือกผู้บริสุทธิ์จากบาปและอธรรมที่เคยกระทำความบาป โลก เมื่อผู้นั้นถูกขัดเกลาและเป็นผู้บริสุทธิ์ เขาผู้นั้นจะถูกอนุญาตให้เข้าไปในสวรรค์ ขอสาบานด้วยผู้ซึ่งชีวิตของมุฮัมมัด (ช.ล) (อยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ทุกคนในหมู่พวกเขาจะได้รับที่ฟ่านักของเขาดียิ่งกว่าโลกคุณหาเสียอีก.” (รายงานโดย อิหม่าม บุคอรีย

.สวน สวรรค์ และ นุมนรก (11)

ต้องศรัทธาและเชื่อมั่นว่าสวรรค์และนุมนรกนั้นมีจริง มันทั้งสองได้ถูกบังเกิดแล้ว และจะไม่มีการพังทลาย และสูญหาย .หากทว่ามันจะคงอยู่ตลอดกาลเป็นรางวัลของชาวสวรรค์จะไม่มีวันจบสิ้น

ส่วนผู้ที่ให้ออกภาพต่ออัลลอฮฺ(ช.บ) โดยไม่ตั้งภาคีใดๆกับพระองค์ ถึงแม้เขาจะถูกลงโทษด้วยไฟนรกตามบาปกรรมที่เขาทำมา แต่ด้วยความเมตตาของอัลลอฮฺ(ช.บ) และความช่วยเหลือจากผู้อื่นได้โทษ . เขาจะหลุดพ้นจากนุมนรกและจะเป็นผู้หนึ่งที่ได้รับสถานที่ฟ่านักอยู่ในสวนสวรรค์ต่อไป

สวนสวรรค์ เป็นที่ฟ่านักอันทรงเกียรติยิ่ง อัลลอฮฺ(ช.บ)ได้ทรงจัดเตรียมไว้สำหรับผู้ขำเกรงต่ออัลลอฮฺ(ช.บ)ในวันกียามะฮฺ ในสวนสวรรค์ของพระองค์นั้น จะมีลำธารที่ไหลรินอยู่ตลอดเวลา มีที่ฟ่านักอันสูงเกียรติ มีนางฟ้าผู้มีโฉมงามยิ่งกว่าหญิงใดๆในโลก มีทุกสรรพสิ่งที่เขาปรารถนาอยากจะทำครอบครอง เป็นความสุขที่สาขาดของเขาไม่เคยประจักษ์มาก่อน หูของเขาไม่เคยได้ยินมาก่อน จิตใจของเขาไม่เคยรับรู้มาก่อนมันเป็นรางวัลที่ไม่มีวันสลายและจบสิ้น แต่มันจะคงอยู่ตลอดกาล เองน้ำแห่งสวรรค์จะประเสริฐและดีกว่าโลกและสรรพสิ่งทั้งหลายในโลก มันจะส่งกลิ่นหอมแต่ผู้หนึ่งผู้ใดก่อนเขาจะเดินทางถึง ๔๐ ปี . และรางวัลที่ยิ่งใหญ่ที่สุดแห่งสวรรค์ คือ การได้ชื่นชมพระพักตร์ของพระองค์ ของเหล่าผู้กักด้วยสาขาดของพวกเขาเอง

ส่วนผู้ที่ทรยศนั้น เขาจะถูกปิดกั้นจากการมองเห็นพระพักตร์ของอัลลอฮฺ(ช.บ)

. และผู้ใดปฏิเสธการเห็นพระพักตร์ของอัลลอฮฺ(ช.บ)ของบรรดาผู้ศรัทธาที่มีต่อพระเจ้าของพวกเขา เขาจะไม่มีสิทธิได้เห็นเช่นกัน

ในสวนสวรรค์จะมี ๑๐๐ ชั้น แต่ละชั้นจะห่างดังฟ้ากับแผ่นดิน ชั้นแห่งสวนสวรรค์ที่สูงและมีเกียรติที่สุด คือ ชั้นอัลฟิเรเดซ

โดยเพดานของมันจะมีบันลั๊กของพระองค์ และสวรรค์นั้นจะมีอยู่ ๘ ประตู ประตูแต่ละบานมีความกว้างดั่งมัจกะฮฺและมาดีนะฮฺ

. และจะมีวันหนึ่งที่ประตูแต่ละบานจะหนาแน่นไปด้วยชาวสวรรค์ และสวนสวรรค์ชั้นต่ำสุด จะประเสริฐกว่าความสุขบนโลกคุณชาถึง ๑๐ เท่า

พระองค์ทรงตรัสถึงสวนสวรรค์ว่า

(ความว่า “ สวรรค์ถูกเตรียมไว้สำหรับผู้ข่าเกรง ” (ซูเราะฮฺ อาละอิมรอน โองการที่ ๑๓๓

และพระองค์ทรงแจ้งถึงความคงอยู่ตลอดกาลไม่มีการสูญสลาย อัลลอฮฺ(ช.บ)ทรงตรัสว่า

ความว่า “ การตอบแทนของพวกเขา ณ พระเจ้าของพวกเขา คือ สวนสวรรค์และหลากหลายอันสถาพร ณ.

(เบื้องล่างของมันมีลำธารหลายสายไหลผ่าน พวกเขาเป็นผู้พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล ” (ซูเราะฮฺ อัลบะยยะฮฺ โองการที่ ๘

ส่วนจุมนรานั้น เป็นที่จองจำแห่งการลงโทษของผู้ทรยศและปฏิเสธศรัทธา

มันเต็มไปด้วยการลงโทษที่หลากหลายซึ่งล้วนแล้วแต่สาหัสสากรัณฑ์ ผู้จุมนรกจะโหดเหี้ยมและหยาบคายเป็นที่สุด

ผู้ปฏิเสธจะถูกจองจำไปตลอดกาล ไม่มีอาหารสำหรับพวกเขา นอกจาก ผลอ้ชชัฎุม (

เป็นผลไม้ในนรกที่รูปร่างน่าขยะแขยงเป็นที่สุดและมีกลิ่นเหม็น) ไม่มีเครื่องคัมไคนอกจากน้ำที่เดือดพล่านอยู่ตลอดเวลา .

. ไฟนรกจะร้อนเป็นทวีคูณถึง ๗๐ เท่าของไฟบนโลกคุณชา ทุกๆครั้งการทิวณจะยิ่งเพิ่มความร้อนให้รุนแรงยิ่งกว่าเดิม

อัลลอฮฺ(ช.บ)ทรงตรัสเกี่ยวกับนรกว่า

(ความว่า “ นรกถูกเตรียมไว้สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ” (ซูเราะฮฺอาละอิมรอน โองการที่ ๑๓๑

และพระองค์ทรงตรัสถึงความคงอยู่ ถาวรและ ตลอดกาลไม่มีการสูญสลายว่า

ความว่า “แท้จริงอัลลอฮฺ(ช.บ)ทรงสาปแช่งบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา และทรงเตรียมไฟที่ลุกโชนช่วงไว้สำหรับพวกเขา

(พวกเขาจะได้พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล ” . (ซูเราะฮฺ อัลอะฮฺซาบ โองการที่ ๖๔-๖๕

(ผลการศรัทธาต่อวันอาคิเราะฮฺ(วันปรโลก

.เกิดความปราถนา ในการภักดีและซื่อมั่นต่ออัลลอฮฺ(ช.บ) เพื่อหวังผลตอบแทนจากพระองค์. (๑)

. (เกิดความเกรงกลัวในการประพฤติชั่ว และคัดลอกตามความชั่ว เพราะความกลัวต่อโทษทัณฑ์ของอัลลอฮฺ(ช.บ) (๒)

.เป็นการปลอบใจต่อผู้ภักดีและศรัทธา ในสิ่งที่เขาสูญเสียไปในชีวิตบนโลกคุณชา เพื่อหวังรางวัลอันยิ่งใหญ่แห่งอาคิเราะฮฺ (๓)

การศรัทธาในชีวิตใหม่หลังจากความตายเป็นบรรทัดฐานที่ก่อให้เกิด (๔)

เกิดความสุขต่อตนเองและสังคม เนื่องจาก หากเขาศรัทธาต่อการฟื้นคืนชีพ และรับการสอบสวนและการตอบแทน และลบล้างชัรอธรรมาจากผู้ก่อกรรม และผู้ถูกรวมหรือแม้กระทั่งตัวเอง จะทำให้การรักดีต่ออัลลอฮฺ(ซ.บ) ได้ขึ้นหัดในตัวเองและเป็นการกำจัด วัฏจักรแห่งความชั่ว และรู้จักนำวัฏจักรแห่งความดีเข้ามาในสังคม . เพื่อกระจายความสุขและความสมบูรณ์ให้ครอบคลุมสังคมสืบไป

หลักการศรัทธาข้อที่ ๖

(القدر) (หลักการศรัทธาข้อที่ ๖ : การศรัทธาต่อลิขิตแห่งอัลลอฮฺ(ซ.บ

(การลิขิตของอัลลอฮฺ(ซ.บ) (القدر) นิยามและความสำคัญของคำว่า (1

การลิขิตของอัลลอฮฺ(ซ.บ)นั้น หมายถึง การที่พระองค์ได้ทรงกำหนดสิ่งต่างๆที่จะมีให้เกิดขึ้น

โดยการรอบรู้และเหตุผลแห่งพระองค์ ซึ่งทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับอำนาจและเดชานุภาพของพระองค์ .อัลลอฮฺ(ซ.บ)ทรงปรีชาสามารถในการกระทำทุกสิ่งทีพระองค์ทรงประสงค์

การศรัทธาต่อการลิขิตของอัลลอฮฺ(ซ.บ)นี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศรัทธาต่อความเป็นพระเจ้าของพระองค์ เป็นหนึ่งในหลักการศรัทธา

๖ ข้อ ซึ่งการศรัทธาของบุคคลหนึ่งยังไม่อาจถือได้ว่า ครบถ้วนสมบูรณ์ เว้นแต่จะต้องมีการศรัทธาต่อลิขิตนี้ประกอบเข้าไปด้วย

อัลลอฮฺ(ซ.บ)ทรงตรัสว่า

(ความว่า “แท้จริงทุกสิ่งนั้นเราได้สร้างมันตามสัดส่วน (การลิขิต)” (ซูเราะฮฺ อัลเกาะมัร โองการที่ ๔๕

และท่านรอซูล (ซ.ล) ได้วางนะว่า

(كل شيء يقدر تحت العجز والكيس أو الكيس والعجز) رواه مسلم

ความว่า “ทุกๆ สิ่งเป็นไปตามลิขิต (ของอัลลอฮฺ(ซ.บ)) ไม่ว่าจะเป็ความอ่อนแอหรือความเก่งกาจสามารถก็ตาม”

((รายงาน โดย มุสลิม

(ลำดับการศรัทธาต่อลิขิตของอัลลอฮฺ(ซ.บ (๒

การศรัทธาต่อลิขิตของอัลลอฮฺ(ซ.บ)จะสมบูรณ์ได้ก็โดยการเข้าใจถึง ๔ ลำดับต่อไปนี้

การศรัทธาต่อการรับรู้ของอัลลอฮฺ(ซ.บ) ที่มีมาแต่ดั้งเดิม ซึ่งครอบคลุมทุกสิ่งทั้งมวล อัลลอฮฺ(ซ.บ) ทรงตรัสว่า (. 1

ความว่า “เจ้าไม่รู้ดอกหรือว่า แท้จริงอัลลอฮฺ(ซ.บ)นั้น ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดิน แท้จริงสิ่งนั้นอยู่ในการบันทึกแล้ว

(แน่นอน การนั้นย่อมเป็นสิ่งที่ง่ายสำหรับอัลลอฮฺ(ซ.บ)” (ซูเราะฮฺ ฮัลฮัจญ์ โองการที่ ๗๐

อัลลอฮฺ(ซ.บ)ทรงตรัสว่า (اللوح المحفوظ) (การศรัทธาต่อการบันทึกลิขิต ที่มีอยู่ในแผ่นรวมบันทึกลิขิตของ อัลลอฮฺ (ซ.บ (๒

(ความว่า “เรามีได้บัพพ่องลินเล่อแต่อย่างใดในแผ่นบันทึกลิขิต ” (ซูเราะฮฺ อัลอันอาม โองการที่ ๓๘

และท่านรอซูล(ซ.ล) ได้ว่าจะว่า

(كتب الله المقادير الخلائق قبل أن يخلق السموات والأرض بخمسين ألف) رواه مسلم

(ความว่า “อัลลอฮฺ(ซ.บ)ทรงบันทึกลิขิตสิ่งต่างๆก่อนที่พระองค์จะสร้างชั้นฟ้าและแผ่นดินถึงห้าหมื่นปี” (รายงานโดย มุสลิม

การศรัทธาต่อเชาญาภาพ และ พระประสงค์ของอัลลอฮฺ(ซ.บ)ในอันที่จะทำให้การลิขิตเกิดขึ้นเป็นรูปธรรม (.๓)

อัลลอฮฺ(ซ.บ)ทรงตรัสว่า

ความว่า “และพวกเจ้าจะไม่ประสงค์สิ่งใด เว้นแต่อัลลอฮฺ(ซ.บ)พระผู้เป็นเจ้าแห่งสากลโลกจะทรงประสงค์ด้วย” (ชูเราะฮฺสุ

(อัลคัควีร์ โองการที่ ๒๕

(และคัจจวนะของท่านรอซูล(ซ.ล

(قال رسول الله لمن قال له ماشاء الله وشنت : أجعلتني الله ندا بل ماشاء الله وحده) رواه أحمد

ความว่า " และเมื่อครั้งที่ชายคนหนึ่งกล่าวกับท่านนะบี(ซ.ล)ว่า สิ่งที่อัลลอฮฺ(ซ.บ)และท่านประสงค์(ที่จะเกิดขึ้น)! ท่านก็กล่าวว่า

“นี่ท่านจะทำให้ฉันนั้นเทียบเท่าเสมอกับอัลลอฮฺ (ซ.บ) เลขกระนั้นหรือ? ท่านต้องกล่าวว่า : สิ่งที่อัลลอฮฺ (ซ.บ)

. (ทรงประสงค์เพียงพระองค์เดียวเท่านั้นย่อมต้องเกิด” (รายงานโดย อฮมัด

การศรัทธาว่า อัลลอฮฺ(ซ.บ)คือ ผู้สร้างทุกสิ่ง ดังที่พระองค์ทรงตรัสว่า (.๔)

(ความว่า “ อัลลอฮฺ (ซ.บ) คือ ผู้สร้างทุกสิ่ง และพระองค์ คือ ผู้คุ้มครองทุกสิ่ง” (ชูเราะฮฺฮุซุร โองการที่ ๖๒

(ความว่า “ อัลลอฮฺ (ซ.บ) คือผู้ที่สร้างพวกท่าน และสิ่งต่างๆ ที่พวกท่านได้ทำขึ้นมา” (ชูเราะฮฺฮุซุร อีศ็อฟฟาต โองการที่ ๘๖

และท่านรอซูล(ซ.ล) ได้ว่าจะว่า

(إن الله يصنع كل صانع وصنعه) رواه البخاري

(ความว่า “อัลลอฮฺ(ซ.บ)นั้นทรงสร้างทุกๆผู้ประดิษฐ์ และ การประดิษฐ์ของเขา” (รายงานโดย อิหม่ามบุคฮารี

(ประเภทของการลิขิตของอัลลอฮฺ(ซ.บ) (๓

การลิขิตโดยสังเขปแบบรวมๆของสิ่งที่เกิดขึ้นทั้งหมด หมายถึง การลิขิตที่ได้ถูกบันทึกเอาไว้แล้วในแผ่นบันทึกกรรม . ๑

ก่อนการสร้างชั้นฟ้า และแผ่นดินห้าหมื่นปี (المحفوظ)

การลิขิตช่วงระยะเวลาของอายุ หมายถึง การลิขิตสิ่งที่จะเกิดขึ้นกับคนๆหนึ่งใน ช่วงระยะการมีชีวิตของเขา . ๒

. เริ่มตั้งแต่ถูกเป่าวิญญาณครั้งอยู่ในครรภ์มารดา จนกระทั่งเวลา จบชีวิตของเขา

การลิขิตระยะหนึ่งปี หมายถึง การลิขิตเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ในช่วง ระยะเวลา หนึ่งปี ซึ่งจะเกิดขึ้นในคำคืนอัล-

กอดร์ของทุกๆปี (คำคืนหนึ่งเดือนรอมฎอน) ดัง อัลลอฮฺ(ซ.บ)ทรงตรัสว่า

(ความว่า “ในคำคืนนั้น (กอดร์) ทุกกิจการสำคัญจะถูกจำแนกออก” (ซูเราะฮฺ อัลคอกอน โองการที่ ๔

การลิขิตประจำวัน หมายถึงการลิขิตสิ่งที่จะเกิดขึ้นในแต่ละวัน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการมีเกียรติ การไร้เกียรติ การให้การขยับยั้ง

การให้มีชีวิตหรือการให้จบชีวิต ดังอัลลอฮฺทรงตรัสว่า

ความว่า “ผู้ที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินจะขอต่อพระองค์ ทุกๆขณะ พระองค์ทรงมีกิจการ

. (ทรงให้การลิขิตของพระองค์นั้นมีขึ้นมา ”(ซูเราะฮฺ อีรรอฮฺมาน โองการที่ ๒๕

การศรัทธาคือลิขิตของอัลลอฮฺ(ซ.บ)ตามแนวทางของชาว สลัฟ(บรรดาซอฮาบาย์ คามีอินคนซุคหลังซอฮาบะฮ์ที่ยึดมั่น ในอัลกุร - อาน (๔

((และซุนนะฮฺของท่านรอซูล(ซ.ล

อัลลอฮฺ(ซ.บ)พระองค์เป็นเจ้า ผู้ทรงสร้าง ผู้ปกครองทุกสิ่ง

พระองค์ทรงกำหนดและลิขิตความความเป็นไปของสิ่งต่างๆก่อนที่พระองค์จะทรงสร้างสิ่งเหล่านั้นขึ้นมาเสียอีก พระองค์ได้ทรงกำหนดอายุ

ปัจจุขัยชีพ พฤติกรรมการกระทำ และสิ่งที่จะเกิดขึ้นเอาไว้แล้ว ไม่ว่าจะมีความสุข หรือความทุกข์ ก็ตาม

สิ่งใดที่พระองค์ทรงประสงค์ย่อมต้องเกิด สิ่งใดที่ไม่ทรงประสงค์ย่อมไม่มีทางที่จะเกิดขึ้นมาได้โดย พระองค์ทรงรอบรู้ถึงสิ่งที่กำลังเกิดขึ้น

.และสิ่งที่ยังไม่ได้เกิดขึ้น และหากมันจะเกิดขึ้นพระองค์ก็ทรงรู้ดีว่ามันจะเกิดขึ้นอย่างไร

พระองค์ทรงปรีชาสามารถเหนือทุกสิ่ง ทรงให้ผู้ใดเข้าใจสังขรรณ หรือหลงคิด ไปก็ได้ แต่ขณะเดียวกัน

คนเราก็มักมีเจตนาความตั้งใจในอันที่จะกระทำการใดๆซึ่งเป็นไปตามการลิขิตของอัลลอฮฺ(ซ.บ) โดยมนุษย์เองต้องเชื่อมั่นว่า

ตนเองนั้นจะมีเจตนาทำสิ่งใดเพียงลำพังมิได้ เว้นแต่จะต้องเป็นไปตามพระประสงค์แห่งอัลลอฮฺ(ซ.บ)ด้วย ดังที่อัลลอฮฺ(ซ.บ)ทรงตรัสว่า

ความว่า “และบรรดาผู้ที่คืนรนพยายามในแนวทางของเรา แน่นอนเราจะชี้แนะแก่พวกเขาซึ่งแนวทางอันถูกต้องของเรา ” (ซูเราะฮฺ

(อัลอังกะบูต โอง การที่ ๖๕

อัลลอฮฺ (ซ.บ) ทรงสร้างและกำหนดพฤติกรรมของมนุษย์ขึ้นมา โดยมนุษย์เอง คือผู้ลงมือปฏิบัติโดยตรง ฉะนั้น

จึงไม่อาจนำเอาการลิขิตของอัลลอฮฺ(ซ.บ)นี้มาเป็นข้ออ้างหักล้างต่อพระองค์ได้ เมื่อมนุษย์ได้ละเมิด โดยปฏิบัติในสิ่งที่ต้องห้ามปฏิบัติ

.ยิ่งไปกว่านั้นมันยังเป็นเหตุผลที่กลับมาหักล้างต่อมนุษย์เองอีกต่างหาก

และเป็นการอนุญาตให้อ้างถึงลิขิตของอัลลอฮฺ(ซ.บ)มาอ้าง

ในเคราะห์กรรมความทุกข์ยากที่เกิดขึ้นแต่ไม่อนุญาตให้นำไปอ้างในการประกอบกรรมชั่วและความ ผิด (เช่น ทำความผิดแล้วอ้างว่าเป็นการลิขิตของอัลลอฮฺ(ซ.บ)) ดังที่ท่านนะบี (ซ.ล) ได้ทรงเล่าถึงการโต้เถียงของนะบิอาดัม(อ.ล)กับนะบีมุซา(อ.ล) ว่า

(تحاج آدم وموسى، فقال موسى : أنت آدم الذي أخرجتك خطيئتك من الجنة فقال آدم : أنت موسى الذي

أصفاك الله برسالاته وبكلامه ثم تلومني على أمر قد قدر علي قبل أن أخلق فحج آدم موسى) رواه مسلم

ความว่า “อาดัมและมุซาต่างก็ได้เถียงกัน, มุซาก็กกล่าวว่: ท่านคือ อาดัม

ผู้ซึ่งที่ความคิดของท่านได้ทำให้ท่านต้องออกจากสวรรค์ไซ้ใหม่? อาดัมก็กล่าวว่ : ท่านก็คือมุซา ผู้ซึ่งที่อัลลอฮฺ(ซ.บ)

ได้ทรงเลือกท่านด้วยบรรดาศาสนาของพระองค์ (พระองค์ทรงประทานคำภีร์อัคเตอรอดให้แก่ะบีมูซาและทรงตรัสแก่ท่านโดยตรง) และพระคำรัสแห่ง พระองค์ใช้ใหม่? โฉนท่านจึงกล่าวคำหั้นในเรื่องที่ถูกลิขิตให้เกิดขึ้นกับฉัน ก่อนที่ฉันจะถูกสร้างขึ้นมาเสียอีก, .(อาดัมก็ได้ตอบได้มุซาไปเช่นนั้น” (รายงานโดย มุสลิม

พฤติกรรมการทำงานของมนุษย์ (๑

การทำงานของมนุษย์ที่อัลลอฮฺ(ซ.บ) ได้ทรงกำหนดไว้ในโลกนี้แบ่งออกเป็นสองประเภทด้วยกัน

การทำงานที่อัลลอฮฺ(ซ.บ)ได้ทรงลิขิต ให้เกิดขึ้นกับสิ่งต่างๆ ซึ่งจะไม่ขึ้นอยู่กับความต้องการหรือความสมัครใจของผู้ใด .1) แต่จะขึ้นอยู่กับพระประสงค์ของพระองค์เพียงพระองค์เดียว เช่น การให้มีชีวิตเกิดขึ้นมา, การให้จบชีวิตลงไป, การมีสุขภาพดี หรือการเจ็บไข้ได้ป่วย

ดังที่พระองค์ทรงตรัสว่า

ความว่า “พระองค์ทรงให้มีความตาย และให้มีชีวิต เพื่อทดสอบพวกเจ้าว่า ผู้ใด บ้างในหมู่พวกเจ้าที่มีภาระงานที่ดีข้ง” (ซูเราะฮฺ อัลมุลก โองการที่ ๒

การทำงานของเหล่าสิ่งมีชีวิตที่มีความประสงค์ในตัวเอง(มนุษย์ - ฉุน - สัตว์) .2

อันนี้จะขึ้นอยู่กับความสมัครใจและความต้องการของสิ่งนั้นๆ เพราะอัลลอฮฺ(ซ.บ)ได้ทรงมอบสิทธินี้แก่สิ่งนั้นๆ อัลลอฮฺ(ซ.บ)ทรงตรัสว่า

(ความว่า “สำหรับบุคคลใดในหมู่พวกเจ้าที่ประสงค์จะอยู่ในสัจธรรม” (ซูเราะฮฺ อัดคักวีร โองการที่ ๒๘

(ความว่า “ผู้ใดประสงค์ (จะศรัทธา) ก็จงศรัทธา และผู้ใดประสงค์ (จะปฏิเสธ) ก็จงปฏิเสธ” (ซูเราะฮฺ อัล กะฮฟู โองการที่ ๒๕

มนุษย์จะได้รับการสรรเสริญในสิ่งที่ดีงาม และจะได้รับการตำหนิในสิ่งที่ไม่เหมาะสม อัลลอฮฺ(ซ.บ)จะไม่ทรงเอาโทษในความผิดใดๆ เว้นแต่เป็นเรื่องที่มนุษย์สมัครใจจะปฏิบัติสิ่งนั้น อัลลอฮฺ(ซ.บ)ทรงตรัสว่า

.(ความว่า “และเราได้เป็นผู้ยุติธรรมต่อปวงบ่าวของเราเลย” (ซูเราะฮฺ ซุฮร โองการที่ ๒๕

มนุษย์รู้ดีถึงความแตกต่างระหว่างความสมัครใจและการถูกบีบบังคับ เขาเลือกที่จะลงจากที่สูงโดยใช้บันได แต่ขณะเดียวกันก็อาจมีสิ่งใดมาทำให้เขาคงจากที่สูงนั้นก่อนก็ได้, ส่วนแรกคือการเลือกและความสมัครใจ แต่ส่วนหลังคือการบังคับ

.การประมวลลิขิตของอัลลอฮฺ(ซ.บ) และการทำงานของมนุษย์เข้าด้วยกัน .(6

อัลลอฮฺ(ซ.บ) ทรงให้มนุษย์มีความสมัครใจและความสามารถ, มนุษย์เอง คือ ผู้ลงมือปฏิบัติการทำงานนั้นๆ โดยตรง เพราะเขามีความสมัครใจ

และความ สามารถ อยู่ในตัวเอง หากเขาได้ศรัทธาต่ออัลลอฮฺ(ซ.บ) นั่นก็เพราะเป็นไปตามความสมัครใจของเขาเอง

แต่ถ้าหากเขาปฏิเสธการศรัทธาต่อพระองค์ นั่นก็เป็นไปตามความสมัครใจของเขาเช่นกัน ซึ่งเหมือนกับคำพูดของเราที่ว่า...

ผลไม้ชนิดนี้มาจากต้นไม้ชนิดนี้, พืชนี้มาจากพื้นที่ตรงนี้. ซึ่งก็หมายความว่า มันเกิดมาจากที่มาของมันตามการลิขิตของอัลลอฮฺ(ซ.บ)

หรืออีกในแง่หนึ่งก็คือ พระองค์ทรงให้มันมีขึ้นมาจากที่กำเนิดของมัน ซึ่งจะไม่เป็นการสวนทางกัน ระหว่างการลิขิตและการกระทำ

ดังที่พระองค์ทรงตรัสว่า

(ความว่า “อัลลอฮฺ(ซ.บ)นั้นได้ทรงสร้างพวกท่าน และสิ่งต่างๆที่พวกท่านได้ทำขึ้นมา” (ซูเราะฮฺ อัคศ็อฟฟาต โองการที่ ๕๖

ความว่า “ส่วนผู้ที่บริจาและขำเกรง (ต่ออัลลอฮฺ(ซ.บ)) และเชื่อมั่นสิ่งที่ดี เราก็จะให้เขาได้รับความสะดวกสบายอย่างง่ายดาย และส่วนผู้ตระหนี่ และถือว่าพอเพียงแล้ว (จากความเมตตาของอัลลอฮฺ(ซ.บ)) และปฏิเสธสิ่งดีงาม เราก็จะให้เขาได้รับความลำบากโดยง่ายดาย” (ซูเราะฮฺ อัลลิษฺลฺ โองการที่ ๕-๑๐

. (หน้าที่ของผู้ศรัทธา(มนุษย์)ต่อการลิขิตของอัลลอฮฺ(ซ.บ) .(๗

มนุษย์จะต้องขอความช่วยเหลือจากอัลลอฮฺ(ซ.บ) ให้สามารถกระทำสิ่งต่างๆที่ถูกลิขิตไว้โดยง่าย .) ขอให้ปลอดภัยจากความไม่ดีงาม ขอให้ได้รับความสะดวก และห่างไกลจากความยากลำบาก มีการมอบหมายและขอความคุ้มครองต่อพระองค์ และจะต้องมีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะให้พระองค์นำมาซึ่งสิ่งดีงาม และกำจัดความไม่ดีให้ หหมดไป ดังที่ท่านรอซูล(ซ.ล)จะว่า (احرص على ما ينفعك واستعن بالله ولا تعجز وإن أصابك شيء فلا تقل لو أني فعلت كذا لكان كذا وكذا ، ولكن قل قدر الله وماشاء فعل فإن لو تفتح عمل الشيطان) رواه مسلم

ความว่า “จงพยายามในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อตัวท่านเอง จงขอความช่วยเหลือต่ออัลลอฮฺ(ซ.บ) จงอย่าอ่อนแอและท้อแท้ หากมีสิ่งใดเกิดขึ้นกับท่าน ก็อย่าพูดว่า: ถ้าฉันทำอย่างนั้นก็คงเป็นอย่างนั้น แต่จงพูดว่า: ลิขิตและการประสงค์ของอัลลอฮฺ(ซ.บ)ย่อมต้องเกิด (เพราะ คำว่า “ถ้า” จะนำมาซึ่งการุแห่งของไซคอน(มารร้าย)” (รายงานโดย มุสลิม

มนุษย์จะต้องอดทนต่อสิ่งที่ถูกลิขิตให้เกิดขึ้นกับเขา โดยที่ไม่ดี โทษตีพาย เพราะ เขารู้ว่าสิ่งที่เกิดขึ้นกับเขานี้ .๒ ไม่มีทางที่มันจะพลาดคลาดแคล้วเขาไปได้ และ สิ่งใดที่คลาด แคล้วเขาไป (ไม่เกิดกับเขา) มันก็ไม่มีทางที่จะเกิดขึ้นกับเขาได้เลย ดังที่ท่านะบีได้ว่าจะว่า

(واعلم أن ما أصابك لم يكن ليخطئك وأن ما أخطأك لم يكن ليصيبك) رواه أحمد

ความว่า “พึงรู้เถิด สิ่งใดที่เกิดขึ้นกับท่านนั้น มันย่อมไม่มีทางพลาดคลาดแคล้วท่านไปได้ และสิ่งใดที่คลาดแคล้วท่านไป (มันก็ไม่มีทางที่จะเกิดขึ้นกับท่านได้เลย” (รายงานโดย อัฮมัด

(การพอใจยอมรับลิขิตของอัลลอฮฺ(ซ.บ) .(๘

มนุษย์จำเป็นต้องพอใจยอมรับการลิขิตของอัลลอฮฺ(ซ.บ) เพราะมันเป็น ส่วนหนึ่งของการยอมรับในความเป็นพระเจ้าของอัลลอฮฺ (ซ.บ) อย่างสมบูรณ์ มุมีน(ผู้ศรัทธา)ทุกคนต้องยอมรับในการลิขิตของอัลลอฮฺ(ซ.บ) เพราะการลิขิตของพระองค์นั้น ทุกสิ่งเป็นความถูกต้อง เป็นธรรม และมีเหตุผล ใครก็ตามที่มีจิตใจเชื่อมั่นว่า สิ่งใดที่เกิดขึ้นกับเขา ไม่มีทางที่มันจะพลาดเขาไปได้ และสิ่งใดที่คลาดแคล้วเขาไป มันก็ไม่มีทางที่จะเกิดขึ้นกับเขาได้ จิตใจของเขาก็ปราศจากความวิตก เคลือบแคลง ชีวิตของเขาก็ไร้ซึ่งความไม่สงบกังวล เขาจะไม่เสียใจต่อสิ่งที่ผ่านไปแล้ว จะไม่หวาดหวั่น ต่อสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต เมื่อเป็นเช่นนั้น เขาก็จะเป็นผู้ที่มีความสุขที่สุด มีจิตใจและความคิดที่ปลอดโปร่ง เช่นเดียวกัน ใครก็ตามที่รู้ตัวดีว่า อายุขัย และปัจจัยยังชีพ ของตนเองนั้นมีอยู่อย่างจำกัด ความคลาดแคล้ว และตระหนี่ ไม่อาจเพิ่มอายุและปัจจัยยังชีพของเขาให้มากขึ้นได้ ทุกสิ่งถูกกำหนดไว้หมดแล้ว เขาก็จะมีความอดทน ต่อทุกข์ภัยที่เกิดขึ้น จะพยายามขอภัยต่ออัลลอฮฺ(ซ.บ)ในความคิดที่ได้ทำลงไป จะพอใจและยอมรับการลิขิตของอัลลอฮฺ(ซ.บ)

คือ พระประสงค์ที่สอดคล้องกับหลักการและบัญญัติของพระองค์ หมายถึง إرادة الدينية الشرعية ๒ .

พระประสงค์ของพระองค์ประเภทที่พระองค์ทรงยินดีและพอใจต่อสิ่งนั้นๆและผู้ที่มีลักษณะเช่นนั้น แต่ไม่จำเป็นว่า
สิ่งนั้นจะต้องเกิดขึ้นดังที่พระองค์ทรงตรัสว่า

ความว่า “อัลลอฮฺ(ซ.บ)ทรงประสงค์ให้มีความสะดวกแก่พวกเจ้า และไม่ประสงค์ให้มีความลำบากแก่พวกเจ้า” (ซูเราะฮฺ อัลบะเกาะเราะฮฺ
 . (โองการที่ ๑๘๕

จะประมวลรวมทุกๆพระประสงค์ที่ยินดีของพระองค์ (إرادة كونية) อนึ่ง พระประสงค์ ลิขิต ของอัลลอฮฺ(ซ.บ)นั้น

แต่ไม่ได้หมายความว่า ทุกๆพระประสงค์ลิขิตของพระองค์ ที่เกิดขึ้นนั้นจะเป็นความประสงค์ยินดีของพระองค์ ตัวอย่างเช่น
การศรัทธาเชื่อมั่นของท่านอับดุลมุฏ็ิบซึ่ง ประกอบด้วยพระประสงค์ของพระองค์ทั้งสองประเภท ส่วนการปฏิเสธศรัทธาของ
อับดุลฮัลนั้นเกิดจากพระประสงค์ลิขิตของพระองค์เพียงอย่างเดียว แต่หากการศรัทธาของอับดุลมุฏ็ิบนั้นก็เป็นที่ประสงค์ยินดีของพระองค์
 . แต่ไม่ใช่พระประสงค์ ลิขิตของพระองค์ เพราะมัน ไม่ได้เกิดขึ้น

ถึงแม้อัลลอฮฺ(ซ.บ)จะทรงลิขิตการฝ่าฝืนทรยศต่อพระองค์ให้เกิดขึ้น แต่พระองค์ก็ไม่ทรงยินดี
 . และไม่ทรงใช้ให้ผู้ใดกระทำการมันยิ่งไปกว่านั้นพระองค์ยังทรงกริ้ว และ ไม่พอใจต่อสิ่งนั้นด้วย

ส่วนการก่อกวนและศรัทธานั้น พระองค์ทรงพอใจ ยินดี แต่หากพระองค์ไม่ทรงลิขิตมันก็เกิดขึ้นไม่ได้ อัลลอฮฺ(ซ.บ)ทรงตรัสว่า

(ความว่า “อัลลอฮฺ(ซ.บ)ไม่ทรงยินดีต่อบวงบ่าวของพระองค์ซึ่งการปฏิเสธ” (ซูเราะฮฺ อัลฮุมม์ โองการที่ ๗

”ความว่า “และอัลลอฮฺ(ซ.บ)นั้นไม่ทรงชอบการก่อความเสียหาย

(ซูเราะฮฺ อัลบะเกาะเราะฮฺ โองการที่ ๒๐๕)

(มูลเหตุต่างๆที่จะมาเบี่ยงเบนลิขิตของอัลลอฮฺ(ซ.บ) .(๑)

สำหรับการลิขิตของอัลลอฮฺ(ซ.บ)นั้น พระองค์ทรงกำหนดให้มีมูลเหตุต่างๆมาเบี่ยงเบน หรือขัดแย้งการเป็นไปตามลิขิตนั้นได้
ซึ่งก็เป็นการลิขิตของ อัลลอฮฺ (ซ.บ)เช่นเดียวกัน เช่น การขออูอา การทำทาน การใช้จ่ายในการรักษาอาการเจ็บป่วย การให้ความระมัดระวัง
 . การไม่ผลอผลอ ซึ่งทุกสิ่งดังกล่าวนี้ ก็เป็นการลิขิตของอัลลอฮฺ(ซ.บ) เช่นเดียวกัน

ประเด็นที่ว่า ลิขิตของอัลลอฮฺ(ซ.บ)เป็นความลับของพระองค์ .(๑๒

ทัศนะที่ว่า ลิขิตของอัลลอฮฺ(ซ.บ)เป็นความลับสำหรับมนุษย์นั้น จำกัอยู่ในบางแง่มุมของการลิขิตของอัลลอฮฺ(ซ.บ)เท่านั้น

แก่นแท้ของทุกสิ่งทุกอย่างไม่มีใครล่วงรู้ได้นอกจากอัลลอฮฺ(ซ.บ) มนุษย์ไม่อาจล่วงรู้ได้ เป็นต้นว่า การที่อัลลอฮฺ(ซ.บ)ทรง
ให้ใครหลงผิดหรือทางนำ ให้มีชีวิต หรือจบชีวิตลง ดังที่ท่านนะบีได้กล่าวว่

(إذا ذكر القدر فأمسكوا) رواه مسلم

(ความว่า “เมื่อได้ขึ้นการกล่าวถึงการลิขิตของอัลลอฮฺ (ช.บ) พวกเจ้าจงระงับและ เงียบ(หยุดการพูดคุยทันที)” (รายงานโดย มุสลิม

ส่วนในทางแง่มุม เหตุผล ขั้นตอน และผลพวงของการลิขิตนั้น มนุษย์สามารถศึกษา และทำความเข้าใจได้ เพราะการลิขิตนี้เป็นหนึ่งในหลักการศรัทธาที่มุสลิมทุกคนจำเป็นต้องเรียนรู้ และทำความเข้าใจ ดังคำกล่าวของท่านรอซูล(ช.ล) เมื่อครั้งที่ท่าน ญิบรีลได้แจ้งแปลงกาย เป็นมนุษย์ธรรมดามาหาท่าน และสอบถามท่านถึงเรื่องหลักศรัทธา หลักอิสลาม ฯ โดยท่านกล่าวว่า

(هذا جبريل أتاكم ليعلّمكم أمر دينكم) رواه مسلم

(ความว่า “นั่น คือ ญิบรีล เขามาเพื่อที่จะสอนพวกท่านเกี่ยวกับศาสนาของพวกท่าน” (รายงานโดย มุสลิม

การนำเอาลิขิตของอัลลอฮฺ(ช.บ)มาเป็นข้ออ้าง .(๑๓

การรอบรู้ล่วงหน้าของอัลลอฮฺ(ช.บ)ถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้น เป็นสิ่งเร้นลับที่ไม่มีใครจะล่วงรู้ได้นอกจากพระองค์ .ดังนั้นจึงไม่มีสิทธิเอาการลิขิตของพระองค์มาเป็นข้ออ้างลบล้างได้

ไม่อนุญาตให้ละทิ้งการกระทำมุลโดยการลิขิตของอัลลอฮฺ(ช.บ) ไม่ว่าจะเอาอ้างกับ อัลลอฮฺ(ช.บ)หรือกับมนุษย์ด้วยกัน เพราะหากการอ้างลิขิตของอัลลอฮฺ (ช.บ) ในการทำความชั่วเป็นที่อนุญาตแล้ว คนทำผิดก็ไม่ควรถูกลงโทษ ผู้ปฏิเสธการศรัทธาก็ไม่ควรถูกฆ่า บทลงโทษก็ไม่ต้องมีการนำมาใช้ คนชั่วก็จะไม่หยุดยั้งจากความผิดของตนเอง ซึ่งจะเป็นเหตุให้ความเสื่อมเสียเกิดขึ้นทั้งในศาสนาและสังคม

สำหรับผู้ถือการลิขิตของอัลลอฮฺ(ช.บ) มาเป็นข้ออ้างในการทำผิด เราก็ใช้เหตุผลหักล้างว่า คุณเองก็ไม่รู้ใช่ไหมว่า ตนเองจะได้ขึ้นสวรรค์ หรือลงนรก เพราะถ้าหากคุณรู้ว่า คุณจะ得上สวรรค์หรือลงนรกแน่นอนแล้ว เราจะไม่สั่งใช้ให้คุณทำความดี หรือละทิ้งความชั่วหรืออก แต่ทว่า ในเมื่อคุณไม่รู้ตัวเอง คุณก็สมควรที่จะกระทำความดีที่จะช่วยคุณให้得上สวรรค์โดยหวังว่า . อัลลอฮฺ(ช.บ)จะทรงอำนวยการให้คุณได้เข้าสู่สวรรค์ของพระองค์

ดังเช่นเหล่าบรรดาซอฮาบะฮฺ เมื่อได้ขึ้นคำพูดของท่านนะบี (ช.ล) ที่เกี่ยวกับการลิขิตของอัลลอฮฺ(ช.บ) บางคนก็กล่าวว่า :
ฉันไม่เคยมีความมานะพยายามมาก่อนเลย (ในการทำความดี) . และดังเมื่อท่านนะบี (ช.ล) ได้ถูกถามถึงการนำเอาลิขิตของอัลลอฮฺ(ช.บ)ไปเป็นข้ออ้างทำความชั่ว ท่านก็กล่าวว่า : ท่านทั้งหลายจงทำ (สาเหตุ) เกิด ทุกคนได้ถูกกำหนดให้ได้รับความสะดวกในสิ่งที่ถูกลิขิตไว้ให้สำหรับเขาแล้ว ใครที่ถูกลิขิตให้ได้รับความผาสุก และใครที่ถูกลิขิตให้ได้รับความทุกข์ร้อน เขาก็จะได้รับความสะดวกในการกระทำที่จะนำพาเขาสู่ความทุกข์ร้อน แล้วท่านนะบี (ช.ล) ก็ได้อ่านโองการที่ว่า

ความว่า “ส่วนผู้ที่บริจาคน และขำเกรงอัลลอฮฺ(ช.บ) และเชื่อมั่นในสิ่งที่ดี เราก็จะให้เขาได้รับความสะดวกอย่างง่ายดาย และส่วนผู้ที่ตระหนี่และถือว่าตนเองพอเพียงแล้ว (จากความเมตตาของอัลลอฮฺ(ช.บ)) และปฏิเสธสิ่งที่ดีงาม .(เราก็จักให้เขาได้รับความลำบากอย่างง่ายดาย” . (ซูเราะฮฺ อัลลิลฺ ๑ โองการที่ ๕-๑๐

การทำเหตุเพื่อให้เกิดผล .(๑๔

สิ่งที่เกิดขึ้นกับมนุษย์เรานั้นมีสองลักษณะด้วยกัน คือ สิ่งที่สามารถหลีกเลี่ยงได้ ก็คือข้อเท็จจริงที่หลีกเลี่ยงจากมัน และสิ่งที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ ก็คือข้อดี โศกพิพาทกับมัน อัลลอฮฺ(ช.บ)ทรงรอบรู้ถึงความทุกข์ร้อนก่อนที่มันจะเกิดขึ้น และการที่พระองค์ทรงรอบรู้นั้นก็ไม่ใช่สิ่งที่ทำให้ใครต้องประสบกับความทุกข์ร้อนนั้น แต่ทว่า ความทุกข์ร้อนที่เกิดขึ้นมานั้น มาจากต้นเหตุที่ก่อให้เกิดมันขึ้นมา ซึ่งหากว่า ความทุกข์ร้อนนั้นเนื่องมาจากความบกพร่องของบุคคล โดยการละเลยต่อสาเหตุที่จะมาป้องกันหรือยับยั้งไม่ให้เขาต้องประสบกับความทุกข์ร้อน

นั้นแล้ว เขาก็สมควรที่จะได้รับการตำหนิในความบกพร่องเหล่านั้นๆ แต่ถ้าหากว่า การป้องกันยับยั้งไม่อยู่ในข่ายความสามารถของเขา . เขาก็ไม่ควรได้รับการตำหนิใดๆ

ดังนั้นการทำสาเหตุ นี้ จึงไม่ใช่สิ่งที่ค้านกับการลิขิตของอัลลอฮฺ(ซ.บ) และการมอบหมายต่อพระองค์ แต่มันคือ ส่วนหนึ่งของสิ่งดังกล่าวอีกต่างหาก เมื่อการลิขิตของอัลลอฮฺ(ซ.บ) ได้เกิดขึ้นมาแล้วก็จำเป็นจะต้องทำใจยอมรับ โดยกล่าวว่า : การลิขิตและสิ่งที่อัลลอฮฺ(ซ.บ) ทรงประสงค์ ย่อมต้องเกิด ส่วนก่อนที่การลิขิตจะเกิดขึ้นนั้น คนเราจำเป็นต้องทำ . หรือปฏิบัติที่เป็นตัวแปรให้ตนเองได้รับความดีงาม ปลอดภัยจากความลำบาก

บรรดามะนียบทั้งหลายเอง ก็ปฏิบัติสิ่งที่เป็นตัวแปร เพื่อให้ตนเองปลอดภัยจากการทำร้ายของศัตรู ทั้งที่เขาเหล่านั้น ได้รับการช่วยเหลือ และอยู่ภายใต้การคุ้มครองของอัลลอฮฺ(ซ.บ) . ท่านรอซูล(ซ.ล) เองซึ่งเป็นผู้ที่มีการมอบหมายต่ออัลลอฮฺ(ซ.บ) อย่างจริงจังที่สุด . ท่านยังปฏิบัติสาเหตุ ที่ทำให้ท่านได้รับความปลอดภัยจากศัตรูเลย

ดังที่อัลลอฮฺ(ซ.บ) ทรงตรัสว่า

ความว่า “ พวกเจ้าจงเตรียมไว้สำหรับ (ป้องกัน) พวกเขา (ศัตรู) สิ่งที่พวกเจ้าสามารถ อันได้แก่พลังกำลัง (การยิงธนู) การผูกม้า (ศึกไว้ให้พร้อมกับการต่อสู้) และสิ่งที่พวกเจ้าจะสร้างความประหวั่นพรั่นพรึงแก่ศัตรูของอัลลอฮฺ(ซ.บ) และศัตรูของพวกเจ้า ” (ซูเราะฮฺ (อัลอันฟาล โองการที่ ๖๐

ความว่า “ และพระองค์คือ ผู้ทรงทำให้แผ่นดินราบเรียบสำหรับพวกเจ้า ดังนั้นพวกเจ้าก็จงสัญญาจะไปตามทิศทางต่างๆ เกิด . (และจงบริโภคน้ำจากบึงจัจซีซียะฮ์ของพระองค์ และซึ่งพระองค์ท่านนั้นการขังชีพในคืนชีพ ” (ซูเราะฮฺ อัลมุลก โองการที่ ๑๕

ท่านนะบีได้วจนะว่า

(المؤمن القوي خير وأحب إلى الله من المؤمن الضعيف وفي كل خير احرص على ما ينفعك واستعن بالله ولا تعجز وإن أصابك شيء فلا تقل لو أني فعلت كذا لكان كذا وكذا ولكن قل : قدر الله ما شاء فعل فإن لو تفتح عمل الشيطان) رواه مسلم

ความว่า “ มุมินที่แข็งแรงนั้นดีและเป็นที่รักยิ่งของอัลลอฮฺ(ซ.บ) มากกว่ามุมินที่อ่อนแอ และในทุกๆความดี จงพยายามในสิ่งที่เป็นประโยชน์ ต่อตัวท่านเอง จงขอความช่วยเหลือต่ออัลลอฮฺ (ซ.บ) จงอย่าท้อแท้อ่อนแอ หากมีสิ่งใดเกิดขึ้นกับท่าน ก็อย่าพูดว่า: ถ้าฉันทำอย่างนั้น ก็คงเป็นอย่างนั้น อย่างนั้น, แต่จงพูดว่า: การลิขิตและสิ่งที่อัลลอฮฺ(ซ.บ) ทรงประสงค์ ย่อมต้องเกิด เพราะคำว่า “ ถ้า ” (จะนำมาซึ่งการชดเชยของไซดอน ” (รายงานโดย มุสลิม

. ข้อชี้ขาด (สุกฏ) เกี่ยวกับผู้ปฏิเสธ ศรัทธาต่อการลิขิต . (๑๐

ผู้ใดปฏิเสธศรัทธาต่อการลิขิตของอัลลอฮฺ(ซ.บ) ก็เท่ากับว่า เขาได้ปฏิเสธหลักสำคัญประการหนึ่งของศาสนา ซึ่งมิผลให้เขาคดศาสนาไป ชาวสลัฟ(ผู้อาวุโส ผู้ทรงคุณวุฒิยุคก่อนๆ)บางคนกล่าวว่า “ จงโต้แย้งเหล่าผู้ปฏิเสธการลิขิตของอัลลอฮฺ(ซ.บ) โดยหลักการและเหตุผล ” หากพวกเขาไม่ยอม พวกเขาเป็นผู้ปฏิเสธ หากยอมรับ พวกเขาจะเป็นผู้พิพาก ทันทีโดยปริยาย

(ผลพวงของการศรัทธาต่อลิขิตของอัลลอฮฺ(ซ.บ) . (๑๖

การศรัทธาต่อลิขิตของอัลลอฮฺ(ซ.บ) จะมีผลพลอยอันดีงาม อันเป็นประโยชน์ต่อบุคคลและส่วนรวม ดังต่อไปนี้

ช่วยกระตุ้นให้เกิดความภักดีต่ออัลลอฮฺ(ซ.บ) และเป็นผู้มีคุณสมบัติที่น่ายกย่องมากยิ่งขึ้น เป็นต้นว่า . ๑
ความบริสุทธิ์ใจต่ออัลลอฮฺ(ซ.บ) การมอบหมายต่อพระองค์ ความเกรงกลัว ความหวัง การมีทัศนคติที่ดีต่อพระองค์ การมีความอดทนอดกลั้น
(การไม่สิ้นหวังและการพอใจในการลิขิตของอัลลอฮฺ(ซ.บ

การศรัทธาต่อลิขิตของอัลลอฮฺ(ซ.บ) จะช่วยป้องกันให้ปลอดภัยจากความหลงผิด และการจบชีวิตอย่างไร้ศรัทธา . ๒

ผู้ที่ศรัทธาต่อลิขิตของอัลลอฮฺ(ซ.บ) จะดำเนินชีวิตอยู่ในครรลองอันเที่ยงธรรมโดยการมีชีวิตอย่างผาสุกในโลกนี้ . ๓
และไม่อาจทำให้เขา หลงระเหิงจนลืมตัว หรือ สิ้นหวังไปกับความทุกข์ร้อนที่เกิดขึ้น แต่เขาจะมั่นใจแน่วแน่ว่า ความทุกข์ทั้งปวงที่เกิดขึ้น มาจาก
. เป็นไปตามการลิขิตของอัลลอฮฺ(ซ.บ) เมื่อเป็นเช่นนี้ เขาก็จะอดทนและไคร้ครวญ โดยไม่แสดงอาการ ไม่พอใจแต่อย่างใด

การศรัทธาต่อลิขิตจะช่วยให้ผู้มีศรัทธาสามารถเผชิญกับความลำบากทุกข์ยาก และหวาดหวั่น . ๔

ด้วยจิตใจอันหนักแน่นและมั่นคง พร้อมทั้งใช้ความพยายามในการทำเหตุเพื่อให้เกิดผล ท่านนะบีทรงตรัสว่า

(عجا لأمر المؤمن إن أمره كله خير وليس ذلك إلا للمؤمن إن أصابته سراء شكر فكان خيرا له وإن أصابته
ضراء صبر فكان خيرا له) رواه مسلم

ความว่า “ช่างน่าอัศจรรย์จริงๆ สำหรับเรื่องของผู้มีศรัทธา ทุกเรื่องเป็นสิ่งดีกับเขาทั้งหมด
ความรู้สึกเช่นนี้จะไม่มีนอกจากในหมู่ผู้ศรัทธาเท่านั้น โดยหากความผาสุกประสบกับเขา เขาก็ขอบคุณ ซึ่งก็เป็นเรื่องดีกับเขา
. (แต่หากความทุกข์ร้อนเกิดกับเขา เขาก็ขอมอดทน ซึ่งก็เป็นเรื่องดีกับเขาเช่นกัน” . (รายงานโดย มุสลิม